

A BSOLUTNÌ
ABSTINENTI

AA
BB
CC
DD
EE

ABSOLUTNÍ
ABSTINENTI

breptat
břinkat

Cesty
Celty

DENNÍ
DÁVKA

Elitní
Element

Zpěvník, který se ti dostal do ruky, vznikal nevinně od roku 2008. Tehdy jsme začali hrát na kytary a tisknout si texty oblíbených písniček. První sestavený zpěvník se jménem Absolutní Abstinenti spatřil světlo světa už ke konci téhož roku. Postupem času přibývaly další a další zpěvníky, až se začátkem roku 2013 zrodil pátý, Elitní Element.

Jeden velký zpěvník ale vypadá lépe než pět malých. Proto ho teď držíš v ruce a my doufáme, že ti ještě přinese mnoho příjemných chvil s hudbou...

Obsah

Abych tu žil	Dívka s perlami ve vlasech	46
Alasdair, syn Collův	Divočej horskej tymián	47
Alenka v říši divů	7 Divoké koně	48
Alison Gross	8 Dobrák od kosti	48
Amazonka	9 Dlouhý noci	49
Amerika	10 Dobrej vítr	50
Ani k stáru	12 Dobrodružství s Bohem	51
Až se k nám právo vrátí	13 Dokud se zpívá	52
Až si jednou	14 Dobrú noc má milá	52
Báječná ženská	15 Dokud svíčka hoří	53
Bára	16 Drnová chajda	54
Batalion (Markytánka)	17 Dudy z Edinburgu	55
Bedna od whisky	18 Dva havrani	56
Běží voda běží	19 Dvě báby	57
Blízko Little Big Hornu	20 Dvě noty půlový	58
Blues na cestu poslední	21 Dvě spálený srdce	59
Blues o spolykaných slovech	22 Epizoda	59
Bouře	23 Eržika	60
Bodláky ve vlasech	24 Eště som sa něoženil	60
Bonsoir mademoiselle Paris	25 Fénix	61
Buráky	26 Franky Dlouhán	62
Bylinky	27 Grónská píseň	63
Carpe Diem	28 Halelu	64
Cestou do Jenkovic	29 Haleluja	64
Colorado	30 Hallelujah	66
Čarodějnice z Amesbury	31 Hej člověče Boží	67
Černobílý film	32 Hej Kapitáne!	68
Černošský ghetto	33 Hej kočí	69
Červená řeka	34 Hejno vran	70
Číše	35 Hlídač krav	71
Ďáblový námluvy	36 Hlídej lásku skálo má	72
Dajána	37 Ho ho Watanay	73
Dál jen se směj	38 Honky tonky blues	73
Danse macabre	40 Holka od koní	74
Darmo ma vy, mamko	40 House Of the Rising Sun	75
Dělání	41 Hrášek	76
Dej mi víc své lásky	42 Hráz	77
Den pramenů	42 Hrobař	78
Devatenáct	43 Hudsonský šífy	79
	44 Chtěl bych být medvídkiem	80
	45 Chvíle	81

Igelit	82	Lojza a Líza	120
Jako kotě si příst	83	Lotr intelektuál	121
Já budu žít navěky	84	Lodníkův lament	122
Já písnička	84	Louisiana	123
Jako když se valí kameny	85	Lovec Amorů	124
Jantarová země	86	Malování	125
Jarní kurýr	87	Malý velký muž	126
Jarní tání	88	Manitu	127
Jasná zpráva	89	Marsyas a Apollón	128
Jdem zpátky do lesů	90	Mařenka	129
Jdou po mně jdou	91	Mašinka	130
Jednou si na sebe udělám čas	92	Metro pro krty	130
Jesse James	93	Mávej	131
Ještě jedno kafe	94	Město s pěti věžemi	132
Ještě mi scházíš	95	Míle	133
Ježíšek	96	Milenci v texaskách	134
John Brown (Černý muž)	97	Mississippi blues	135
Jonatán	98	Mlýny	136
Jožin z bažin	99	Modlitba	137
Jsi krásnejší než růže	100	Modlitba za Vodu	138
Karavana mraků	101	Modrá (je dobrá)	139
Karolína	102	Montgomery	140
Kapr	102	Morituri te salutant	141
Kdo si zpívá, má do ráje blíž	103	Mrtvej vlak	142
Kdyby tady byla taková panenka	104	Musíš jít dál	143
Když jde malý bobr spát	105	Na kameni kámen	144
Když mě brali za vojáka	106	Na kolena	145
Když náš táta hrál	107	Nad stádem koní	146
Kláda	108	Na tý louce zelený	146
Kladivo	109	Nadějí láskou i vírou	147
Knockin' On Heaven's Door	110	Nám se stalo	148
Kočovní herci	111	Námořník	149
Kozel	111	Nebe peklo ráj	150
Krajina po bitvě	112	Nestarej se, ženo má	150
Kytka	113	Něco za něco	151
Kometá	114	Něgdy	152
Lachtani	115	Nelituj	153
Laciný víno	116	Nové Skotsko	154
Léto	117	Obrázek - oblázek	155
Lásko!	118	Oči sametový	156
Let It Be	119	Okno mé lásky	157

Omnia vincit Amor	158	Rozchod	196
Oregon	159	Růže	197
Panenka	160	Rovnou	197
Pár minut	160	Růže kvetou dál	198
Petěrburg	161	Růže z papíru	199
Píseň proti trudomyslnosti	161	Růže z Texasu	200
Pijte vodu	162	Ryl jen, celej den ryl	201
Písek	163	Řeka	202
Píseň malých pěšáků	164	Řemeslo	202
Píseň pro šedivou hlavu	165	Sametová	203
Píseň, co mě učil listopad	166	Sáro	204
Planeta	167	Sbohem galánečko	205
Po schodoch	168	Sarajevo	206
Pod dubem	169	Sbohem lásko	207
Podvod	170	Sedm dostavníků	208
Pohár a kalich	171	Sedmikráska	209
Pojďme se napít	172	Severní vítr	210
Polámaný anděl touhy	173	Skládanka	211
Poraněný koleno	174	Slavíci z Madridu	212
Poutník a dívka	175	Slečna závist	213
Pověste ho vejš	176	Slib	214
Pramínek vlasů	177	Slunovrat	215
Pramen zdraví z Posázaví	178	Snídaně v trávě	215
Pražce	178	Soudný den	216
Pro malou Lenku	179	Spinkej	217
Prodavač limonád	180	Srdce	218
Proklatej vůz	181	Stánky	219
Proměny	182	Stará archa	220
Propijeme naší babce	183	Starý příběh	221
Průšvihovej den	184	Stejně už nezavolá	222
První signální	185	Sudej z hodin závaží	223
Přej a bude ti přáno	186	Ša-la-la-lí	224
Přítel	186	Škrábej	225
Ptákům křídla nevezmou	188	Šlapej dál	226
Putování	189	Šnečí blues	227
Ráda se miluje	190	Štěstí z pekla	228
Rána v trávě	191	Ta naše hospoda	229
Ráno bylo stejný	192	Toulám se klínem skal	229
Reklama na ticho	193	Tak už mi má holka mává	230
Rodné údolí	194	Tereza - Osamělý město	231
Rosa na kolejích	195	Těšínská	232

Tisíc mil	233	Zrcadlo	273
Tma	234	Zvláštní rána	274
Touha	235	Zvláštní znamení touha	275
Toulavej	236	Žába	276
Tramvaják	237	Žádná jiná	277
Trh ve Scarborough	238	Želva	278
Triko	239	Žízeň	279
Trpasličí svatba	240		
Tři čuníci	241		
Tři kříže	242		
Třináctka	243		
Tulácký ráno	244		
Tunel jménem Čas	245		
Ukolébavka	246		
Už koníček pádí	247		
Už to nenapravím	248		
Večerníček pro dospělé	249		
Ved' mě dál cesto má	250		
Velmi nesmělá	251		
Velrybářská výprava	252		
Vichřice P.	253		
Vím vím	254		
Vlaštovko leť	255		
Vločky	256		
Voda voděnka	257		
Vodácká holka	258		
Vojín XY hlásí příchod	259		
Vracecí kocour	260		
Všech vandráků múza	261		
Za svou pravdou stát	262		
Zafúkané	262		
Zahrada ticha	263		
Zachraňte koně	264		
Zatančí	265		
Zatímco se koupeš	266		
Zátoka	267		
Zatracenej život	268		
Země vzdálená	269		
Ze všech chlapů nejšťastnější	270		
Zelené pláně	271		
Zítra ráno v pět	272		

Alasdair, syn Collův

Asonance / skotská lidová

Emi

1.Alasdaire, o ho, synu Collův, o ho,

C D Emi

do tvých rukou, o ho, vkládám osud skotské země.

Emi

R:Slavné činy, slavné činy, budeš konat, budeš konat,

C Ami D Emi

Ty náš povedeš, vždyť jsi jediným synem velikého krále.

2.Pán z Ach-nam-breac, o ho, bude zabit, o ho,

tvojí rukou, o ho, pohřběte jej do údolí.

R:Slavné činy...

3.Alasdaire, o ho, synu Collův, o ho,

zvedni hlavu, o ho, země čeká na tvá slova.

R:Slavné činy...

4.Nepřátelé, o ho, ve svém strachu, o ho,

budou prchat, o ho, překvapíš je za svítání.

R:Slavné činy...

5.Zdálo se mi, o ho, že jsem viděl, o ho,

dneska ráno, o ho, v rozvalinách celé město.

R:Slavné činy...

Alenka v říši divů

Karel Zich, Zdeněk Rytíř / Nicky Chinn, Mike Chapman

C

1. Telegram s adresou svět,

F

G7 C G

píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce.

C

Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí

F

a kolik náhod mu poručí,

G7

C

G7

chtěl bych jen vidět zář očí, které budou je čist.

C

R: Sel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

F

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

G7

C G7

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

C

I když dá mi košem, až rádky bude čist,

F

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

G7

C G7

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

2. Já nechal všechna okna dokořán

a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí.

A celý den přemítám o dívce neznámé,

proč už se dávno neznáme,

snad adresu najde toto poselství mé.

R: Sel bych...

3. Odmítli můj telegram

a řekli poslat jej není kam - adresa schází.

A celý den přemítám o dívce neznámé,

proč už se dávno neznáme,

snad adresu najde poselství.

R: Sel bych... + bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů.

5.Pak přinesla nádherný zlatý džbán,
bílými perlami zářící.
"Kdybys jen chtěl se mým milencem stát,
i darů bys měl plnou truhlici."

R2:"Stůj a mlč, babo odporná,
slepý jak krtek bych musel být,
to radši bych na špalek hlavu chtěl dát,
než milencem tvým na chvíli se stát."

R1:Alison Gross...

6.Tu k ohyzdným rtům zvedla černý roh
a natřikrát na ten roh troubila
a s každým tím tónem mi ubylo sil,
až všechnu mou sílu mi sebrala.

7.Pak Alison Gross vzala čarownou hůl
a nad mojí hlavou s ní kroužila
a podivná slova si zamumlala
a v slizkého hada mě zaklela.

R1:Alison Gross...

8.Tak uplynul rok a uplynul den
a předvečer svátku všech svatých byl
a tehdy na místě, kde žil jsem jak had,
se zjevila královna lesních víl.

9.Dotkla se mě třikrát rukou svou
a její hlas kletbu rozrazil,
a tak mi zas vrátila podobu mou,
že už jsem se dál v prachu neplazil.

R1:Alison Gross...

Amazonka

Hop Trop

D

G

1.Byly krásný naše plány,

Hmi

byla jsi můj celej svět,

Ami

G

čas je vzal a nechal rány,

Ami

D

starší jsme jen o pár let.

2.Tenkrát byly děti malý,

ale život utíká,

už na "táto" slyší jinej,

i když si tak neříká.

G

R:Nebe modrý zrcadlí se

E7

Ami

v řece, která všechno ví,

G

stejnou barvu jako měly

Ami

D

tvoje oči džínový.

3.Kluci tenkrát, co tě znali,

všude, kde jsem s tebou byl,

"Amazonka" říkávali,

a já hrdě přisvědčil.

4.Tvoje strachy, že ti mládí

pod rukama utíká,

vedly k tomu, že ti nikdo

"Amazonka" neříká.

R:Nebe modrý...

5.Zlatý kráse cingrlátek,

jak sis časem myslela,

vadil možná trampskej šátek,

nosit dáls' ho nechtěla.

R:Ted' jsi víla z paneláku,

samá dečka, samej krám,

já si přál jen, abys byla

pořád stejná, přísahám,

Ami

G

pořád stejná, přísahám.

Amerika

Lucie

C G

Dmi

C

1.Nandej mi do hlavy tvý brouky a bůh nám seber beznaděj

G

Dmi

C

v duši zbylo světlo z jedný holky tak mi teď za to vynadej

G

Dmi

C

Zima a promarněný touhy do vrásek stromů padá déšť

G

Dmi

F

G C

zbejvaj roky asi né moc dlouhý do vlasů mi zabroukaj ... pá pa pá pá

C/H Ami

C

R:/: Pá pa pá pá - pá pa pá pá :/

2.Tvoje oči jenom řvavý tóny do těch slunce zapadá

horkej vítr rozezní mý zvony do vlasů ti zabrouká ... pá pa pá pá

R:/: Pá pa pá... :/

3.Na obloze křídla tažnejch ptáků tak už na svý bráchy zavolej

na tváře ti padaj slzy z mraků a bůh nám sebral beznaděj

V duši zbylo světlo z jedný holky do vrásek stromů padá déšť
poslední mé hodiny a roky do vlasů ti zabrouká ... pá pa pá pá

R:/: Pá pa pá... :/

Ani k staru

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

C

F

1.Mám ploché nohy po tetě a fantazii po svém strýci,

Ami

G

už dlouho šlapu po světě, a nevím, co mám o něm říci.

C

F

Kdysi jsem sníval o Nilu a pak se plavil po Vltavě,

Ami

G

já věřil spoustě omylů a dodnes nemám jasno v hlavě,

C

nemám jasno v hlavě.

G C

R:Ani k staru, ani k staru, ani k staru,

Gmi

nemám o životě páru, nemám páru,

F

Emi

C

G

třeba že jsem dosti sečtělý, sečtělý.

C

Až mi tváře zcela zblednou, zcela zblednou,

Gmi

dal bych si ho ještě jednou, ještě jednou,

F

Emi

C C7

třeba s vámi, třeba s vámi, chcete-li.

F

Emi

C

Třeba s vámi, třeba s vámi, chcete-li.

2.Už dlouho šlapu po světě a čekám, co se ještě stane,
mám pořád duši dítěte a říkají mi starý pane,
já citově jsem založen, při smutných filmech slzy roním,
a měl jsem taky málo žen, teď už to asi nedohoním.
Už to nedohoním.

R:Ani k staru, ani k staru, ani k staru,

nemám o životě páru, nemám páru,

třeba že jsem dosti sečtělý, sečtělý.

Až mi tváře zcela zblednou zcela zblednou,

dal bych si ho ještě jednou, ještě jednou,

třeba s vámi, třeba s vámi, chcete-li.

Třeba s vámi, milé dámy, chcete-li.

Až se k nám právo vrátí

Spirituál kvintet

CAPO IV

Ami

1. Chci sluncem být a ne planetou,

E7

Ami

až se k nám právo vrátí,

chci setřást bázeň staletou,

E7

Ami

až se k nám právo vrátí.

Ami

G C

R: Já čekám dál, já čekám dál,

F E7

Ami Dmi E7

já čekám dál, až se k nám právo vrátí, vrátí,

Ami

G C

já čekám dál, já čekám dál,

F E7

Ami

já čekám dál, až se k nám právo vrátí.

2. Kam chci tam půjdu, co chci budu čist, až...

a na co mám chuť, to budu jíst, až...

3. Já nechci už kývat, chci svůj názor mít, až...

a jako člověk chci svůj život žít, až...

R: Já čekám...

4. Chci klidně chodit spát a beze strachu vstávat, až...

své děti po svém vychovávat, až...

5. Už se těším, až se narovnám, až...

své věci rozhodnu si sám, až...

R: Já čekám...

Až si jednou

Robert Křešťan a Druhá tráva

C

1.Až mi čas řekne stůj

F **C**

až si jednou sundám boty

F **C**

až mi smích kolejnic

G

řekne příteli skoč.

C

Až mi zesvětští dlaň

F **C**

jako kachel z terakoty

F **C**

až se posadím k tvým dveřím

G **C**

prosím nepej se proč.

2.Až mi prach z věčných cest

zhladí jizvu na mé tváři,

až budu vědět věci

které líp nevědět.

Až mi poslední verš

zplaní v starém makuláři

snad to bude pozdě

ale jistě naposled.

D

3.Až pak vítr a déšť

G **D**

smyjí stopy u Golgoty

G **D**

až se dým spáleništ'

A

nakonec rozplyne.

D

Až si odepnu páš

G **D**

až si jednou sundám boty

G **D**

až nezbude mi nic

A **D**

a možná tobě taky ne.

Báječná ženská

Michal Tučný, Zdeněk Rytíř / Willie Nelson, Waylon Jennings

C

F

1.Tenhle příběh je pravda, at' visím, jestli vám budu lhát,
G7

C

já jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
F
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
G7

C

vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

C7

F

R:Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,

G7

C

tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,

C7

F

celej den jen tak sedí a popíjejí Chateau-Neuf du Pape,

G7

C

když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2.Nikdy jsem neslyšel: "Kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl?"

A já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil.

A když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

R:Když si...

3.Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk, jestli jsem vám lhal,
že jsem potkal jednu dívku a tu dívku jsem si za ženu vzal.
Zní to jak pohádka z oříšku královny Mab,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

R:Když si...

D

D7

G

R:Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,

A7

D

tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,

D7

G

celej den jen tak sedí a popíjejí Chateau-Neuf du Pape,

A7

D

když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Bára

Kabát

H E G#mi F#mi A

G#mi C#mi E

1.Jenom se ptej, kolem plameny tančí

H A

tak proč je tady divnej chlad

G#mi C#mi E

Nepospíchej, kdo tě zavede zpátky

H A

a kdo při tobě bude stát

E G#mi F#mi

R:Víš já mám spoustu známejch v podzemí

A

a divá Bára se mnou spí

E G#mi F#mi

Když je noc všechno krásný zdá se mi

A G#mi

to sme my dávno prokletý

2.Ještě je čas, jak tě nestvůra kouše

tak schovej nohy do peřin

Okolo nás je toho tolik co zkoušet

na jedno zdraví nevěřím

R:Víš já mám...

3.Kdopak tě zval, vem si do dlaně růži

sevři ji a krve pij

Tak pojď jenom dál, obleč si moji kůži

vysaj mě a použij

R:Víš já mám... 2x

Batalion (Markytánka)

Spirituál kvintet

Ami C G Ami

*:Víno máš a markytánku,

C G Ami Emi Ami

dlouhá noc se prohýří,

C G Ami

víno máš a chvílku spánku,

C G Ami Emi Ami

díky, díky, verbíři.

Ami

1.Dříve než se rozední,

C G Ami Emi

kapitán k osedlání rozkaz dává,

Ami

ostruhami do slabin

G Ami Emi Ami

koně pohání.

2.Tam na straně polední

čekají ženy, zlatáky a sláva,

do výstřelů z karabin

zvon už vyzvání.

Ami C G Ami

R:Víno na kuráž a pomilovat markytánku,

C G Ami Emi Ami

zítra do Burgund batalion zamíří,

C G Ami

víno na kuráž a k ránu dvě hodiny spánku,

C G Ami Emi Ami

díky, díky vám, královští verbíři.

3.Rozprášen je batalion,

poslední vojáci se k zemi hroutí,

na polštáři z kopretin

budou věčně spát.

4.Neplač, sladká Marion,

verbíři nové chlapce přivedou ti,

za královský hermelín

padne každý rád.

R:Víno na kuráž...

*:Víno máš a markytánku...

Bedna od whisky

Miki Ryvola, Hoboes

Ami C Ami E

1.Dneska už mně fóry řák nejdou přes pysky,

Ami C Ami E Ami

stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whisky,

C Ami E

stojím s dlouhým vobojkem jak stájovej pinč,

Ami C Ami E A

tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce lynč.

A D E A

R:Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

D E A

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

D E A

do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,

D E A Ami

tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2.Mít tak všechny bedny od whisky vypitý,

postavil bych malej dům na louce ukrytý,

postavil bych malej dům a z vokna koukal ven

a chlastal bych tam s Bilem a chlastal by tam Ben.

R:Tak kopni...

3.Kdyby jsi se, hochu, jen pořád nechtěl rvát,

nemusel jsi dneska na týhle bedně stát,

moh' jsi někde v suchu tu svoji whisku pít,

nemusel jsi dneska na krku laso mít.

R:Tak kopni...

(4).Když jsem štípnul koně a ujel jen pář mil,

nechtěl běžet, dokavád se whisky nenapil,

zatracená smůla zlá, zatracenej pech,

když kůň cucá whisku jak u potoka mech.

R:Tak kopni...

5.Až kopneš do tý bedny, jak se to dělavá,

do krku mi zvostane jen dírka mrňavá,

jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,

má to smutnej konec, a whisky ani lok.

R:Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,

jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká

do nebeskýho baru, já sucho v krku mám,

tak kopni do tý bedny!

Běží voda běží

moravská lidová

C

G

1. Běží voda, běží, po kameni šustí,

C

řekla mně má milá, že už mě opustí.

G

Teče voda, teče, po kameni skáče,

C

když mě milá nechce, ať si jiný pláče.

C

R:/: A já tě nechci, a já tě nemiluju,

G

a já tě nemám rád, :/

G

/: protože už ráno, protože už ráno

C

má si tě jiný brát :/

2. Do vašeho dvora teče voda dvojí,

jen ty jsi nemysli, že ty budeš mojí.

Za horou vysokou zapadá slunéčko,

a já tebe nechci, falešná dcerečko.

R:A já tě nechci...

3. Když už jsi věděla, to co já vím dneska,

mohla sis ušetřit svoje slova hezká.

Hezká slova, hezká, málo lásky ke mně,

jak jsem teď, bože, rád, že tě nemám v domě.

R:A já tě nechci....

4. Taková falešná, jak ta by tam žila,

to je jen k trápení a taková jsi byla.

Budeš-li taková, jinému jen zbývá,

že když tě dostane, ať tě taky hlídá.

R:A já tě nechci....

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns / Leon Payne

Ami

1.Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,

Dmi

tam přijíždí generál Custer se svým praporem,

Ami **Dmi**

modrý kabátý jezdců, stíny dlouhejch karabin,

Ami

A

a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A

E7

R:Říkal to Jim Bridger: "Já měl jsem v noci sen,

A

pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D

kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,

E7

A **Ami**

proč Custer neposlouchá ta slova varovná?"

2.Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: "zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej."

R:Říkal to...

3.Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
línce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

R:Říkal to Jim Bridger: "já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?"

4.Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

R:Říkal to...

Blues na cestu poslední

Jiří Suchý

D

G7

1. Černej nebožtíku, máš to ale kliku,

D

D7

za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,

G7

Černej nebožtíku, máš to ale kliku,

D

za chvíli do temný hlíny budeš zakopán,

A7

G7

nás jsi nechal v bídě, sám se vezeš jako

D F#dim Fdim Edim D D#dim A7

pán.

2./: Jen kopyta koní hrany tobě zvoní,

málo lidí dnes pro tebe slzy polyká, :/

je to smutnej funus, chybí ti tu muzika.

3./: Kam ti pozůstalí, kam ti vlastně dali

věnce, kytky, pentle, svíce, marně se ptám, :/

proč je rakev holá, to ty asi nevíš sám.

4./: Černej nebožtíku, když nemáš na muziku,

poslechni mou radu trochu nevšední, :/

zazpívej si sám blues na cestu poslední.

Blues o spolykaných slovech

Michal Prokop

D **G**

1.Jasně, že ti dlužím spoustu hezkejch slov

D **C** **G**

Se mnou děvče nemáš na ně kliku

D **G**

Dávno už je umím všechny nazepamět'

F **G**

Jenomže mi váznou na jazyku

2.Takový ty slova jako čmeláčci

Huňatý a milý s kapkou medu

Stokrát ti je v duchu šeptám do ucha

Ale znáš mě řečnit nedovedu

Ami **G**

R:Tak mi promiň děvče však to napravím

D **Ami**

Můj ty smutku já si dám tu práci

Hmi **F**

Vyklopím je všechny aspoň naposled

G **Ami**

Až si pro mě přijdou

G **Ami**

Až si pro mě přijdou

G **Ami** **D**

Až si pro mě přijdou funebráci

3.=2.

Ami **G**

R:Tak mi promiň děvče však to napravím

D **Ami**

Můj ty smutku já si dám tu práci

Hmi **F**

Vyklopím je všechny aspoň naposled

G **Ami**

/: Až si pro mě přijdou

G **Ami**

Až si pro mě přijdou

G **Ami** **D** **G**

Až si pro mě přijdou funebráci :/

Bouře

Pavlína Jíšová / Dougie MacLean

Dmi

1. Slyším bití vln a příboje,

Dmi/C

moře zuří, bouře blízko je,

Bmaj7

maják bílým světlem varuje

C

osamělé námořníky.

Dmi

Vítr proniká až pod kosti,

Dmi/C

jeho chlad se v duši rozhostí,

Bmaj7

tam kde není žádné milosti

C

jenom rozbouřené moře.

Dmi B Ami

R:Já mám přečkat bouře čas, ano Pane

Dmi B Ami Dmi

já mám přečkat bouře čas, přečkat bouře čas.

2.Odpust' Pane, o čem sním,
proč vždy když ti to předložím,
já sebe znova uvidím
jak pluju mořem sama.
Teď tvou ruku blízko mám,
tvou velkou lásku poznávám,
jen nevím, proč se obávám
plout bouří když jsi se mnou.

R:Já mám přečkat bouře čas...

3.Až vzdálenost nás rozdělí
a pohltí mě čas,
věř nakonec se uvidí,
že i ten mě nese k tobě.
Zář slunce nebe vyjasní,
to světlo můj strach rozpustí,
zas můžu plakat radostí
láskou, kterou dal's mi.

R:Já mám přečkat bouře čas, ano Pane
já mám přečkat bouře čas, ano Pane
já chci v bouři vytrvat, s tebou Pane
já chci v bouři vytrvat, s tebou vytrvat.

Bodláky ve vlasech

Nezmaři, Miki Ryvola

CAPO IV

G Emi Ami D

1.Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával,

Emi C F D

za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,

G D Ami H7

svatební menuet mi na stýblo hrával,

C D G D7(-)

že prej se musíme vzít.

2.Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,

copak si holka víc může tak přát,

doznívá menuet, čím dál míň mě baví

na tichou poštu si hrát.

Emi D Emi D

R:Bez bolesti divný trápení, suchej pramen těžko pít,

G C Edim H7

zbytečně slova do kamení sít,

G7 C F B

na košili našich zvyků vlajou nitě od knoflíků,

D# C D# G G7

jeden je muset a druhý je chtít.

C Ami Dmi G

3.Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával,

Ami F B G

za tuhle kytku pak všechno chtěl mít,

C G Dmi E

svatební menuet ti na stýblo hrával:

F G C G(D)

my dva se musíme vzít.

4.Zelený voňavý dva prstýnky z trávy

nejsem si jistej, že víc umím dát,

vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy

o tom že dál tě mám rád.

G Emi Ami D

5.Zelený, voňavý, dva prstýnky z trávy,

Emi C F D

copak si my dva víc můžeme přát,

G D Ami H7

dál nám zní menuet a tím míň nás baví

C D G D7

na tichou poštu si hrát.

G Emi Ami D

*:Zelený, voňavý

G Emi Ami D

Prstýnky voňavý

G Emi Ami D G Emi Ami D G

Z trávy zelený

Bonsoir mademoiselle Paris

Olympic

Emi H7 Emi D7 G H7

1.Mám v kapse jeden frank, jsem nejbohatší z bank nad Seinou,

Emi H7 Emi D7 G H7

mám víc než krupiér a stíny Sacre-Coeur nade mnou.

C D G Ami H7 Emi

R:Láska je úděl tvůj, pánbůh ji opatruj,

C D Emi C D Emi

bonsoir, mademoiselle Paris, bonsoir, mademoiselle Paris.

2.Znám bulvár Saint Michelle, tam jsem včera šel s Marie-Claire,

vím, jak zní z úst krásných žen slůvka "car je t'aime, oh, mon cher".

R:Láska je úděl...

Buráky

Michal Tučný

C

F

C

1.Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války

D7

G7

a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,

C

F

C

ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,

D7 G7 C

jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

C

F

C

R:Hej hou, hej hou, nač chodit do války,

D7 G7

je lepší doma sedět a louskat buráky,

C

F

C

hej hou, hej hou, nač chodit do války,

D7 G7 C

je lepší doma sedět a louskat buráky.

2.Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
jeho slavná armáda, tam louská buráky.

R:Hej hou...

3.Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:Hej hou...

Bylinky

Hana a Petr Urlychovi

E Ami E Ami E

1. Bylo mi bídně a zůstal jsem sám, mosty jsem spálil a šel bůhví kam

Ami E Ami E

chytit se stébla už neměl jsem sil, prostě už dál nešlo žít, jak jsem žil.

Ami E Ami E

Najednou jsem ucítil divoký kmín, třezalku, lýkovec, mátu a blín,

Ami E Ami E

na louce dívka, já pohnout se bál, bylinky sbírala, ohýnek hřál.

H7 E

R: Každý z nás hledá ten svůj lék, svůj balzám co by svlék

Ami E

jednou žal, podruhé zas trápení

Ami E H7

hledáš dál v úhoru a kamení, v kamení.

E

Dál půjdeš bůhví kam, svůj lék si najdeš sám

Ami E

rozkvétá, kde to možná nečekáš

Ami E H7 E

balzám svůj najdeš v rukou člověka, když nečekáš ten dar.

2. Řekla mi vítej a přisedni blíž, v dobrém jsi přišel, tak ochutnat smíš
beze slov zbytečných pili jsme čaj, chutnal jak louka a voněl jak kraj.
Za všechno mohlo jen bylinek pár, vůně té louky a ohýnku žár
a já zas cítil, že začínám žít, co bylo dál na tom nezáleží.

R: Každý z nás hledá ten svůj lék...

Carpe Diem

Vlasta Redl

Ami Dmi7

G

Emi

1.Nadešel asi poslední den, podívej celá planeta blázní,

Ami Dmi7

G

E

a já neuroním ani slzu pro ni, jenom zamknu dům.

Ami Dmi7

A půjdu po kolejích až na konečnou,

G Emi

hle jak mám krok vojensky rázný,

Ami Dmi7 G

a nezastavím ani na červenou, na truc předpisům.

Ami G Ami G C

R:Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš,

Ami G

zbylo tak málo vět, tak málo slov, co nelžou.

2.Už si nebudeme hrát na román, setři růž, nikdo nás nenatáčí,
je poslední den a zbyla nám jen miska cukroví.

Ať všechny hospody dnes doženou plán,
svět z posledního ať pije a tančí,
já nebudu pít, nechám naplno znít v hlavě všechno, co mám.

3.Žádný slib z těch, co jsem ti dal, nejde vyplnit a nejde vzít zpátky,
tak ať točí se svět, mladší o deset let, na desce Jethro Tull.

Ať platí aspoň dnes, co dřív jsem jen lhal,
Carpe diem život je krátký,
v tvých očích je klid a nemám chuť snít, co by bylo dál.

R:Tak tady mě máš, dnes můžeš říkat klidně co chceš,
zbylo tak málo vět, tak málo slov...

Cestou do Jenkovic

Radúza

***:F# C# E H F# C# E D E**

F# D#mi E D E

1.Můj děda z kola seskočil, před prázdnou kašnou na náměstí,

F# D#mi E D E

na lavičce chleba posvačil, seřídil hodinky na zápěstí.

F# C# E H

R:/: A čápi z komína od cihelny, zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný. :/

2.Tři kluci v bílejch košilích dělili se o poslední spartu,
ze zídky do záhonu skočili, přeběhli ulici a zmizeli v parku.

R:A čápi z komína od cihelny...

***:F# C# E H F# C# E D E**

3.V oknech svítěj peřiny, na bílý kafe mlíko se vaří,
ted' právě začaly prázdniny, venku je teplo a všechno se daří.

R:A čápi z komína od cihelny... 2x

Colorado

Kabát

C

F

1.Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,

C

G

jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,

C

F

já radši utratil jsem psa a všechny prachy,

C

G

C

do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.

2.Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj',
a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.

C

F

R:Z Billa na Nováka změním si svý jméno,

C

G

a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,

C

Ami F

tak se vrátím ve svý rodný Colorado,

C

G

C

o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

3.Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
házej' mu kosti za to, že se nedívá.

4.Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj' v medvědech.

C

G

C

R:Z Billa na Nováka... + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

Čarodějnice z Amesbury

Asonance / anglická lidová

Dmi C Dmi

1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,

F C Dmi

s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,

F C Dmi Ami

sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná

B Ami B C Dmi

a že se lidem vyhýbá a s d'áblem pletky má.

2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověrčivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.

3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:

"Už konec je s tvým řáděním, už nám neuškodíš,
ted' na své cestě poslední do pekla poletíš!"

4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
d'ábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létavá pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarownou.

5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit d'ábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"

6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před d'áblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"

8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou...

Černobílý film

Hana a Petr Urlychovi

***:
A C#mi F#mi C#7 D A Hmi7 E**

A E

1. Černobílý film mám raději než barevný

F#mi C#7

černobílý film to je dlouhá spousta všedních dní

D A

ve věčném kině život se černobíle promítá

Hmi7 E

a nahoře pan promítáč černou i bílou počítá

2. Ten moudrý pán má léta a nenechá se oklamat
černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát

ve věčném kině život se dennodenně promítá

a nahoře pan promítáč všechno spravedlivě spočítá

***:
A C#mi F#mi C#7 D A Hmi7 E**

3. Pan promítáč má léta a nenechá se oklamat

černá zůstane černou i když se dlouho bílou mohla zdát

ve věčném kině život se dennodenně promítá

a nahoře pan promítáč všechno spravedlivě spočítá

Černošský ghetto

Spirituál Kvintet / Mac Davis, Elvis Presley

B

Dmi

1.Jako tenkrát, zase slyším slaněj vítr vát

D#

F

B

a na rezavý ploty hrát tam v ghettu,

Dmi

jako tenkrát svý černý mámy slyším hlas,

D#

F

B

jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu.

F

D#

B

R:Jestli se tam vrátíš, jestli se tam vrátíš, tak dej

D#

F

B

na svou šťastnou hvězdu ten náš kříž,

F

D#

B

slabost víru zmáhá, ale to se stává lidem zlejm,

D#

Dmi

Cmi

F

B

nedívej se za sebe a z ruky nehádej, tak to bejvá.

2.Jen nechutná ti chleba jíst

a umírá se na závist tam v ghettu,

zdi čas smeJVÁ, tak marný je chtít na ně psát,

když není dům, co směl by stát tam v ghettu.

F

D#

B

R:Každý žije ve svém ghettu se svou pravdou sám,

D#

Dmi

Cmi

F

jen hudba zní, když poslední čas na prach se promění,

B

jak už tolíkrát.

3.Zase slyším slaněj vítr vát

a na rezavý ploty hrát tam v ghettu,

jako tenkrát svý černý mámy slyším hlas,

jak pohádku mi šeptá zas tam v ghettu,

tam v ghettu, tam v ghettu...

Červená řeka

Greenhorns, Michal Tučný / americký tradicionál

G G7 C G

1.Jsem potulnej cowboy, já se potloukám

Hmi Ami D7

a od ranče k ranči se najímat dám,

G G7 C G

a v těch Mlžnejch horách na konci štreky

Hmi Ami D7 G

potkal jsem holku vod Červený řeky.

2.Pak začlo mi trápení a spousta běd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.

3.Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.

4.Sotva mi však řekla: "Miláčku můj",
ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.

5.Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.

D C G

*:Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,

D G Emi

já poslal je na jednu z nejdelších cest

G G7 C G

a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky

Hmi Ami D7 G

vez' jsem si holku od Červený řeky.

Číše

Nedvědi

C

1.Když naplní se číše a kapku přidáš jen,

F C

tak přes okraj ti přetéká,

F C

tak nějak je to s náma, i pro nás skončil den

G C

a smutnej kabát obléká.

2.Já nejsem tvoje všechno tak, jak jsi to chtěl mít,
služka, holka jenom tak,
vem si svoje věci a už můžeš jít,
stejně jseš jak černej mrak.

C

R:Odnáší tenhle čas, smutnej čas všechny věci pryč,

F C

vždyť i láska, city, všechno mizí pryč,

G C

každý z nás myslí jen na svý já a zapomíná.

3.Ty kašleš na to, co já, tak jsi to chtěl mít,
bez starostí v pohodlí si žít,
za rohem si randit a do noci pít,
tak to ne, to klidně můžeš jít.

4.=1.

R:Odnáší...

Ďáblovy námluvy

Asonance / Alan Reid

Dmi C Dmi

1. Svou krásnou píšťalu ti dám,

F C

hraje devět tónů na devět stran,

Gmi Dmi

když půjdeš se mnou, lásko má,

B C

a když mě budeš chtít.

Dmi C Dmi

Jenom nech si tu píšťaličku sám,

F C

hraj devět tónů na devět stran

F C

a nejdu s tebou, lásko má,

Dmi C Dmi

já nechci s tebou jít.

2. Já dám ti stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

Já nechci stuhy do vlasů,
mají devět barev pro krásu
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

3. Dám krásné šaty z hedvábí,
které devět krajk ozdobí,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

Já nechci šaty z hedvábí,
které devět krajk ozdobí
a nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

4.Chceš devět černých perel mít
a na svatbu se vystrojit,
to všechno dám ti, lásko má,
jen když mě budeš chtít.

Já nechci černé perly mít
a na svatbu se vystrojit
já nejdu s tebou, lásko má,
já nechci s tebou jít.

5.Já truhlu plnou zlata mám,
tu do vínku ti celou dám,
když půjdeš se mnou, lásko má,
a když mě budeš chtít.

Tvá slova příjemně mi zní,
tak připrav kočár svatební,
já půjdu s tebou, lásko má,
kam jen budeš chtít.

6.Tak ušli spolu devět mil,
když nohu v kopyto proměnil
a bledá dívka naříká:
Už nechci s tebou jít.

Má milá už tě nepustím
zpět duši tvou ti nevrátím,
za trochu zlata, lásko má,
ted' navždy budeš má.

Dmi **C** **Dmi**

7.A jak tmou klopýtali dál,

F **C**

vítr její smutnou píseň vál:

Gmi **Dmi**

Co dělat mám já nešťastná,

B **C**

ach, co jen dělat mám.

F **C**

Co dělat mám já nešťastná,

Dmi **C** **Dmi**

ach, co jen dělat mám.

Dajána

Zdeněk Borovec / Paul Anka

C Ami Dmi G7

1.Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,

C Ami Dmi G7

ona zatím potají jediného v mysli má,

C Ami F G7 C Ami Dmi G7

na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,

C Ami F G7 C Ami Dmi G7

krásná, bláhová Dajána.

2.Ten, kdo jí klid navždy vzal, odešel si bůhví kam,

Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných,

C Ami F G7 C C7

krásná, bláhová Dajána.

F Fmi C C7

R:Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,

F Fmi G G7

stále čeká, čeká dál, oo, oo, o oo, oo, oo.

3.Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,

sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmout,
navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,

C Ami F G7 C Ami Dmi G7 C

krásná, bláhová Dajána.

Dál jen se směj

COP / David Grisman

CAPO IV

C D G C

R:Dál jen se směj, život ráda měj,

Ami C G

tvůj pláč a slzy nechci znát, tak mi zamávej,

C D G C

dál jen se směj, život ráda měj,

Ami C G

až probudí tě svítání, mně už bude hej.

D **G**

1.Já musím jít, vlak už houká

C **G** **D**

a výpravčí už dveře zavírá,

C **G** **Emi**

dál půjdu cestou svou, bezcitnou a zlou,

Ami **C** **G**

tvá láska je jen výprodej, já říkám: tak se měj.

R:Dál jen se směj...

2.Říkáš, že nevěříš mým slibům,

tvůj názor dneska nebudu ti brát,

já dlouho s tebou žil, někdy na vobtíž byl,

můj vlak už houká v nádraží, já říkám: tak se měj.

Ami **C** **G**

R:Dál jen se směj... + až probudí tě svítání, mně už bude hej!

Danse macabre

Jaromír Nohavica

Dmi **B** **Dmi** **B** **Dmi** **B** **Dmi** **F** **A** **Dmi** **B** **F** **C** **F** **A**

R:Naj naj na naj...

Dmi **B**

1.Šest milionů srdcí vyletělo komínem,

Dmi **B**

svoje malé lži si, lásko, dnes prominem,

F **A**

budeme tančit s venkovany,

Dmi **B** **F** **C** **F** **A**

na návsi vesnice budeme se smát, mám tě rád.

R:Naj naj na naj...

2.Láska je nenávist a nenávist je láska,

jedeme na veselku, kočí bičem práská,

v červené sametové halence

podobáš se Evě i Marii, dneska mě zabijí.

R:Naj naj na naj...

3.Mé děti pochopily, hledí na mě úkosem,

třetí oko je prázdný prostor nad nosem,

Pánbůh se klidně opil levným balkánským likérem

a teď vyspává, jinak to smysl nedává.

R:Naj naj na naj...

Darmo ma vy, mamko

matematická

Ami

Dmi

1. Darmo ma vy, mamko, darmo ma vy, mamko,

G C E

do školy dávate,

Dmi

Ami

/: já matik nebudem, já matik nebudem,

E Ami A7 (Ami)

darmo nakladáte. :/

2./: Ja matik nebuděm :/ a matické knížky

/: venujem kláštoru, :/ nech sa učia mníšky. :/

3./: Trafilo by sa mi :/ integrály rátat̄,

/: /: a mně by sa chcelo :/ po nociach sa flákať. :/

4./: Mučte ma matikou, :/ aj tak ju nechápem,

/: /: na všetkých prednáškách :/ spokojne si chrápem. :/

5./: Hu-manitné vedy, :/ to je naša láska,

/: /: krutý bič jazykov :/ nad hlavou nám práska. :/

Dělání

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

D

G

D

1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže, tak dej cihlu k cihle,

G

Emi A

D

Hmi

těsto do díže, upeč třeba chleba, postav třeba zed̄,

G A

D Hmi

žal se krásně vstřebá, začni s tím hned teď,

G A D

začni s tím hned teď.

G A D

Hmi G A D

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání, dělání, dělání je lék.

G A D

Hmi G A D

Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání, dělání, dělání je lék.

Dej mi víc své lásky

Olympic

Emi **G**

1.Vymyslel jsem spoustu nápadů, aů,

Emi **D** **H7**

co podporujou dobrou náladu, aů,

Emi

hodit klíče do kanálu,

A **Ami**

sjet po zadku holou skálu,

Emi **H7** **Emi**

v noci chodit strašit do hradu.

2.Dám si dvoje housle pod bradu, aů,

v bílé plachtě chodím pozadu, aů,

úplně melancholicky

s citem pro věc, jako vždycky,

vyrábím tu hradní záhadu.

G **H7**

R:Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Emi **C** **G** **D7**

má drahá, dej mi víc své lásky, aů,

G **H7**

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Emi **C** **G** **H7**

já chci jen pohladit tvé vláska, aů.

3.Nejlepší z těch divnejch nápadů, aů,

mi dokonale zvednul náladu, aů,

natrám ti sedmikrásky,

tebe celou, s tvými vláska,

zamknu si na sedm západů.

R:Má drahá...

4.=3.

+ aů, aů, aů, aů.

Den pramenů

Lístek

CAPO II

Ami

Emi

1.Už skapává ze skal, jak ledy tajou v úbočí,

Ami

Emi

a tak pramenů den pozval, všechny kapky i z našich očí

Ami

Emi

už skapává ze skal a šlépěj v bahně tisknutá,

Ami

Emi

Ami

vítr ve větvích píseň hrál, bíla je v roklích semknutá.

Emi

R:Dej nám, ó dej nám z ledů do dlaní

G

D

Ami

a přej nám, a přej nám, ať nás Morana nedohoní.

2.Už skapává ze skal signálů tolik co údolí,

a zas to jedno z tolika jar, co v srdci mnohých zabolí,

už skapává ze skal, a touhy tolik co pramenů,

kde je ten, co za pravdou stál a cestu plnou měl kamenů.

R:Dej nám...

3.Už skapává ze skal, jak ledy tajou v úbočí,

silnej pramen možná bude dál, a řeka v peřejích jednou zahučí

už skapává ze skal a naše zem k nám promlouvá,

stopy vedou blátem dál, bílá je v duších semknutá.

R:Dej nám... 2x

Devatenáct

František Nedvěd / Gordon Lightfoot

G Gadd9 G Gadd9

G Gadd9 Dmi6/F

1.Když ráno čtu v Tvých očích, jsem stá, či stoprvá?

G Gadd9 Dmi6/F

Mám strach, že láska skončí, mám strach, že potrvá.

G Gadd9 C D Emi

R:Pak něčí hlas shůry zavelí a trubač troubí - vpřed

C G

a léta běží zpět.

C G/B Ami7 D G Gadd9

Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

2.Když večer čtu v Tvých očích, má lásko jediná.

Když jiskra nepřeskočí a spadne do klína.

R:Pak zase hlas shůry zavelí, já kordem švhám hned jak Zorro svoje zet.

Najednou je mně i tobě divukrásných devatenáct let.

G Gadd9 C D Emi

3*.Když ztichne noc a ty usínáš, ta chvíle před ránem,

C G

já chci Tvým Cyranem

C G/B Ami7 D G

a Hamletem a Romeem a možná, že i d'Artagnanem být,

C G Gadd9

d'Artagnanem být.

C G Ami D

:Pod Tvou hřívou sen se vzpíná, Pierot i Kolombína

C G/B Ami7 D G

Na polštáři v tobě dřímá divukrásných devatenáct let

4.Když běh se změní v chůzi a chůze krok-sun-krok.

Čekám na dotek mýzy, jak hřebec na obrok.

5*.Ale ten hlas shůry nevelí, teď zastavil se svět

ted' zastavil se svět

Nikomu se ani nesní, že máš oči jako lesní med,
jako lesní med.

:Koukáš na mě potměšile zachumlaná do košile

Však zas bude mně i tobě divukrásných devatenáct let.

Dívka s perlami ve vlasech

Aleš Brichta

Emi D Ami Emi

1.Zas mě tu máš, nějak se mračíš,

Emi D Ami Emi

vybledlej smích už ve dveřích.

S čelenkou z perel svatozář ztrácíš,
kolik se platí za vláčnej hřich.

G

D

R1:No tak, lásko, co chceš mi říct,

Ami Emi

máš už perly možná i víc,

G D Ami Emi

lásko, na co se ptáš, svíčku zhasínáš.

Nemám lásko, co bych ti dal,
chtělas' všechno, nebyl jsem král,
lásko, na co se ptáš, perly ve vlasech máš.

2.Tvý horky rty, víc radši ne,
nejsou už mé, nejsi má Cher.

Něco snad chápu, to ne, to ne,
bolí, to hořím, jak černej thér.

R2:No tak, lásko, kdo mi tě vzal,
komu dalas tělo i duši,
lásko, na co je pláč,
když to skončit má.

R1:No tak, lásko, co chceš mi říct...

3.Chtěla jsi víc pro svoje touhy,
 já, chudej princ, mám jen, co mám.
Co vlastně zbývá, jen slzy pouhý,
ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.

R2:No tak, lásko, kdo mi tě vzal...

R1:No tak, lásko, co chceš mi říct...

Divokej horskej tymián

Pavel Lohonka Žalman / skotská lidová

C F C

1.Dál za vozem spolu šlapem,

F C

někdo rád a někdo zmaten,

F Emi

kdo se vrací, není sám,

Dmi F

je to věc, když pro nás voní

C F C

z hor divokej tymián.

2.Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

F C F Emi

R:Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám

Dmi F C F C

bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

3.Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

R:Podívej...

Divoké koně

Jaromír Nohavica

Ami Dmi Ami C Dmi Ami

1.: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :/

Dmi Ami Dmi Ami Fdim F

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem,

Dmi Ami Dmi Ami E7 Ami

vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.

2.: Běželi, běželi bez uzdy a sedla krajinou řek a hor, :/

/: sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor? :/

3.: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :/

/: naše touho, ještě neumírej, sil máme dost. :/

4.: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :/

/: milování je divoká píseň večera. :/

5.: Stébla trávy sklání hlavu, staví se do šiku, :/

/: král s dvořany přijízdí na popravu zbojníků. :/

6.: Chtěl bych jak divoký kůň běžet, běžet, nemyslet na návrat, :/

/: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :/

Já viděl divoké koně...

Dobrák od kosti

Chinaski

D A G

1.Má milá, jak ti je, tak jak ti je?

D A G C

Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje.

D A G

Jsem ten, kdo tě jednou oddělá.

D A G C

Potkala's zkrátka koho's neměla.

2.Jsi budoucí krev v mojí posteli.

Jsem ten, kdo tě jednou jistojistě zastřelí.

Jsem ten, kdo ty tvoje krásný oči jednou zatlačí,
jsi moje všechno a mně to nestací.

R:Je to vážně silná káva, pláč a nebo vztek,

nic už s tím nenaděláš.

Nech mě jenom hádat, jak jsi hebká na doteck,
krásná a nedospělá.

3.Víš, všechno má aspoň malý kaz.
Jsem ten, kdo ti jednou zlomí vaz.
Má milá, vždyť mě znáš, jsem dobrák od kostí
a ty jsi ta, co mi to jednou všechno odpustí.

*:/: Sejde z očí, sejde z myсли,
jenom blázen věří na nesmysly,
láska je čaroděj a ticho prý léčí,
ale zákon hovoří jasnou řečí. :/

* + R:Sejde z očí... / Je to vážně silná káva...

4.Má milá, jak ti je, tak jak ti je?
Jsem ten, kdo jednou tvý tělo zakryje...

Dlouhý noci

Příbuzní

Dmi

1.Noci dlouhý, plný odhodlání,

C

slibů, lásky, milování,

Ami

Dmi

rána, co maj' rozsypanou tvář,

co tě přes den věčně vracej' zpátky,

C

čas, jindy tak strašně krátký,

Ami

Dmi

vleče se, až myslíš, že je lhář.

Gmi Ami

Dmi

B

R:Jak dítě toužíš se mnou být ve tmě sám

Gmi Ami

Dmi

a dát si ruce na mou tvář,

Gmi

Ami

Dmi

B

a potichu když říkám: pojď, pojď ke mně, něco znám,

Gmi

Ami

Dmi

to jen tobě, teď a tady pošeptám.

2.Proč ses u snídaně ráno smál,
se skleničkou v ruce hrál,
nikdo neví, jenom ty a já,
noci dlouhý, plný odhodlání,
slibů, lásky, milování,
rána, co maj' rozsypanou tvář.

R:Jak dítě toužíš...

Dobrej vítr

Hop Trop

Hmi

D Emi G

1.Přejem dobrej vítr lahvím trosečníků,

D C D

ať nesou proudy zprávu smotanou,

Hmi D Hmi F#

břeh ať nemá skály a slova prosebníků

Hmi D G D

do rukou správný lidí dostanou.

2.Přejem klidný nebe stěhovavejm ptákům,
ať silný křídla je zpátky donešou,
tratím pevný mosty a volný tratě vlakům,
pošťákům psaní s dobrou adresou.

Emi A Emi A D

R:Ať každej další den je lepší vždycky aspoň o poznání

F#mi Emi A

a zdání neklamou,

Emi A Emi A D

ať dočká se i ten, kdo marně zatím touží po setkání

F#mi C A7 Hmi

s dívkou hledanou.

3.Přejem cestám, který v úvozech se stáčí,
ať každej poutník má cíle poctivý,
loukám plno květů a lesní ticho spáčí
ve stínu stromů, v roze perlivý.

R:Ať není nikdy sám ten, kdo si starejch kamarádů váží
a žádný nezradí,
ať zády k pomluvám se postaví a pravdu nepodráží
a správný prosadí.

4.=1.

Dobrodružství s bohem

Marta Kubišová / irská lidová

Ami **G**

1.Je půlnoc nádherná, spí i lucerna,

F **E7**

tys mě opustil ospalou.

Ami **G**

Z hloubi zahrady cítím úklady

F **E7** **Ami**

s píšťalou někdo sem kráčí.

C **G** **Emi**

R:Hrál náramně krásně a na mě

F **E7**

tíha podivná doléhá.

C **G** **Emi**

Hrál náramně, zná mě, nezná mě,

F **E7** **Ami**

něha a hudba až k pláči.

2.Pak náhle pomalu skládá píšťalu,

krok a slušně se uklání.

Jsem rázem zmatená, co to znamená
odháním strach a on praví:

R:"Pan, jméno mé, mám už renomé,

Pan se jmenuju a jsem bůh.

Pan, bůh všech stát vás má, slečno, rád.

Jen Pan je pro vás ten pravý."

3.Ráno raníčko, ach má písničko,

Pan mi zmizel i s píšťalou.

Od Pana pro pána o vše obrána,
ospalou najde mě máti.

R:Hrál a ve tmě krásně podved mě,

kam jsem to dala oči, kam?

Pan, pěkný bůh, já teď nazdařbůh
počítám dal a má dátí.

Dokud se zpívá

Jaromír Nohavica

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

1.Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,

C Emi Dmi7 F C Emi Dmi7 G

včera jsem nespal a ani dnes nespočinu,

F G C Ami G

svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,

F G F G C Emi Dmi7 G

ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

2.Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
já srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

3.Do alba jízdenek lepím si další jednu,
vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
za oknem míhá se život jak leporelo,
ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

4.Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze,
houpe to, houpe to na houseskové dráze,
i kdyby supi se slítali na mé tělo,
tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo, hóhó.

5.Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?",
a z veliké dálky do uší mi zaznělo,
/: že dokud se zpívá, ještě se neumřelo. :/

Dobrú noc má milá

slovenská lidová

Ami Dmi Ami E Ami

1.Dobrú noc, má milá, dobrú noc,

Ami Dmi Ami E Ami

nech ti je sám Pánboh na pomoc!

C G C Emi G7 C E

/: Dobrú noc, dobre spi,

Ami Dmi Ami E Ami

nech sa ti snívajú sladké sny. :/

2.Dobrú noc, má milá, dobrú noc,

nech je ti sám Pánboh na pomoc!

/: Dobrú noc, dobre spi,

nech sa ti snívajú o mne sny. :/

Dokud svíčka hoří

Nezmaři

CAPO III

Emi Hmi

1.Noci už únavou padají víčka

D Emi

nový den ještě si v poklidu spí

Ami Emi

jediným svědkem je hořící svíčka

D Emi

decentně zhasne když chci si Tě vzít

2.Voskové slzy do ubrusu vpíté

zaspalý všechno co dělo se dál

společné hříchy Tvou krví smyté

když paprsek slunce na okně tál

C D Hmi Emi

R:Dokud svíčka hoří nám je to snadné

C D Hmi Emi

Dokud svíčka hoří nám nezestárнем

C D Hmi Emi

Dokud svíčka hoří stále je proč žasnout

C H7 Emi

Dokud bude svítit nenechme ji zhasnout

3.Za probdělé noci kdy nebyl čas spát

spadané hvězdy chtěl jsem Ti zvednout

všechno se tisíckrát mohlo už stát

poprvé stane se to jenom jednou

R:Dokud svíčka hoří...

4.=1.

C7 H7 Emi

R:Dokud svíčka hoří... + Protože dokud hoří stále můžeme žasnout

Drnová chajda

Greenhorns / americký tradicionál

C

F

C

1.Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídnej život mám,

G

a tak vypadám dost divně, pánbůh ví,

C

F

C

myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám

G

C C7

na mým dílci v starý chajdě drnový.

F

C

R:Dveře mají panty z kůže, vokna nejsou zasklený,

G

kolem kojoti se plíží hladoví,

C

F

C

dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný

G

C

na mým dílci v starý chajdě drnový.

2.Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:Dveře...

3.Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mým dílci v starý chajdě drnový.

R:Dveře...

Dudy z Edinburgu

Spirituál kvintet

D

1. Sotva začnou v Edinburgu dudy hrát,

A

celé město vyrazí ven tancovat.

D

Skoti Skotky oblečou si suknice,

A D

potom dupou, až se třesou ulice.

D

R: Deri dom dom duli duli dům dá dej,

A

pěkně dupni, potom řadu vyrovnej.

D

Deri dom dom duli duli dům dá dej,

A D

tenhle tanec mají Skoti nejraděj.

D

Čtyři kroky tam duli duli dá,

G

čtyři kroky sem duli duli dá.

D

A

Kdo na tyhle čtyři kroky nestačí,

A D

ten si se Skoty a se Skotkami nezaskočí.

2. Skotská kostka červená a zelená,
skotské střapce ozdobí nám kolena.

Každou chvíli holka letí v povětří,
Skoti pohybem totiž nešetří.

R: Deri dom...

3. Skotskou whisku naleju si do sebe,
skotskou sukni roztočím až do nebe.
Pak dám skotskou pusu na tu skotskou tvář,
neboť pravý Skot je přece sukničkář.

R: Deri dom...

Dva havrani

Asonance / skotská lidová

Dmi C Dmi

C Dmi

1.Když jsem se z pole vracela dva havrany jsem slyšela

F C Dmi

C Dmi

Jak jeden druhého se ptá: 'Kdo dneska večeří nám dá?

C Dmi

Kdo dneska večeří nám dá?'

2.Ten první k druhému se otočil a černým křídlem cestu naznačil
Kravým zrakem k lesu hleděl /: a takto jemu odpověděl :/

3.Za starým náspevem v trávě schoulený tam leží rytíř v boji zraněný
A nikdo neví že umírá /: jen jeho kůň a jeho milá :/

4.Jeho kůň dávno po lesích běhá a jeho milá už jiného má
Už pro nás bude dosti místa /: hostina naše už se chystá :/

5.Na jeho bílé tváře usednem a jeho modré oči vyklovem
A až se masa nasytíme /: z vlasů si hnízdo postavíme :/

Dvě báby

Spirituál kvintet / The Carter Family

D

G

D

1.Jak léta jdou, svět pro mě ztrácí glanc,

A7

všichni se rvou a duši dávaj' všanc

D

G

D

a za pár šestáků vás prodaj', věřte mi,

G D A7 D

už víc nechci mít domov svůj na zemi!

D

G

D

R:Čas žádá svý a mně se krátí dech,

A7

když před kaplí tu zpívám na schodech

D

G

D

svou píseň vo nebi, kde bude blaze mi,

G D A7 D

už víc nechci mít domov svůj na zemi!

2. Po jmění netoužím, jsme tu jen nakrátko,
i sláva je jak dým, jak prázdný pozlátko,
já koukám do voblak, až anděl kejvne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:Čas žádá svý...

3. Teď říkám "good-bye" světskýmu veselí,
těm, co si užívaj', nechci lízt do zelí,
jsem hříšná nádoba, však spása kyne mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:Čas žádá svý...

4. V určenej čas kytara dohraje,
zmlkne můj hlas na cestě do ráje,
vo tomhle špacíru noc co noc zdá se mi,
už víc nechci mít domov svůj na zemi!

R:Čas žádá svý...

Dvě noty půlový

Hop Trop

D **G**

1.U chaty v údolí dvě noty půlový

A7 **D**

vandrák si na basu hrál,

G

bylo to žůžový, nikdo však nepoví,

A7 **D**

komu a kde basu vzal,

Emi **A7** **D** **Hmi**

puchejře na rukou měl, jak celej zpocenej dřel,

Emi **A7** **D** **A7** **D**

do blba zíral a na lesy zpíval, že trnul, kdo vokolo šel.

D **G** **D**

R:Nebylo v chajdě hnútí, když do drátů jsem sáh',

G **D**

a tak svý dřevo dutý vytáh' jsem na práh,

Emi **A**

má chajda sotva stojí, už řáký léta má,

D **G** **D**

a kdo se zpívat bojí, ten ať ji podpírá.

2.Bylo to náhodou, právě se za vodou

ansáml do kupy dal,

hospoda šílela, kapela kvílela,

čert aby do toho pral,

a ten co se za celej den naučil dvě noty jen,

tu hrůzu uslyšel, vzal basu a přišel, taky se do díla dal.

R:Nebylo v chajdě...

E **A** **E**

R:Nevadí, že jsme slabí, ne zrovna akorát,

A **E**

a že svý songy žabí chceme do svítání hrát,

F#mi **H**

kdo plíce má, ať zpívá, a klíd' celej den,

E **A** **E**

a kdo snad nudou zívá, /: ať přijde zpívat sem... :/

Dvě spálený srdce

Karel Plíhal

C G F G C G F G

1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,

C G F G Ami

z tak velký lásky většinou nezbyde nic,

F C F C G

z takový lásky jsou kruhy pod očima

C G F G C G F G

a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láска, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

C G F G C G F G

4.=1. + /: a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima :/

Epizoda

COP

Ami Fmaj7 C G

1. To byl ale týden na pováženou,

Ami Fmaj7 C D

není k zaplacení, a na co mi jsou

Ami Fmaj7 C G

poznání, co mají určit další děj,

Ami Fmaj7 C D

brodím se vzpomínkami, radím si "neklej".

2. Dva vagóny přání, co mi platný jsou,

denní rozčarování, ty nejsi už mou,

jen ať si mě budí, ty noci tě chtěj',

nemám to vychování, tak se směj.

3. Máš rodinu svoji, byl jsem mezihou,

dobrá máma svých dětí, já epizodou,

tak proč mě to nutí sklánět hlavu svou,

řev můj tě nevrátí, děti vyrostou.

4. Ohohó...

Eržika

Hana a Petr Ulrychovi

F#mi C#mi7 D A

1. Kolovrátek skřípe, v starých trámech praská

Hmi7 A7maj E

a další vráska příběh vypráví

F#mi C#mi7 D A

Je v něm smrt i láска, je v něm marná touha

Hmi7 A7maj E

sám pomstít všechno zlo a bezpráví

Hmi7 A7maj

Sám a sám na stezkách srázných to chce víc, než sílu

Hmi7 A7maj

to chce lásku, lásku velkou, lásku čistou

E F#mi

trápenou a prožitou, takovou co říká proč jít dál

C#mi7 D A Hmi7 A7maj E

naná ná na ná ná naná ná ná ná ná ná ná ná

2. Kolovrátek zpívá starodávnou píseň

a tiše skrývá trpké přiznání

Přes práh tiše vklouzla stará víra v kouzla

že žádná střela lásku nezraní

Sám a sám, když kruh se denně úží to chce víc, než kouzla

F#mi

to chce lásku... + na

Eště som sa něoženil

moravská lidová

Emi H7 Emi

1. Eště som sa něoženil už ma žena bije

H7 Emi D

a já som si narychtoval tri dubové kyje

G

R:/: S jedným budzem ženu bici

Ami D H7

a s tým druhým dzeci, dzeci, dzeci, dzeci

Emi Ami

a s tým tretím kyja, kyjačiskom

Emi H7 Emi

pojdzem na zálety :/

2.Kam ty zajdeš aj já zajdu pojdzeme do mlýna
opýtáme sa mlynára čo že za novina

R/: Kolečka sa otáčajú
pšenička sa mele, mele, mele, mele
moja milá sa vydává
pojdzem na veselie :/

Fénix

Nezmaři

G D/F# C G

1.Vlak smutně zahoukal, čas do klusu se dává,

Ami7 D D7
osud se rozběhnul a já to nevěděl,
G D/F# C G
marně jsem v okně čekal na volání 'sláva!',
Ami7 D9 D7
v nádražním bufetu pak jsem sám poseděl.

G D Emi

R:Posílám ti pozdrav z dálky bláznivý

C Hmi Ami7 D7
a můj stín o tebe zakopává,
G D Emi A7
jsem tu sám, nad hlavou mraky šedivý,
C D7 G
a bůhví, jestli se vrátím k vám.

2.Mladí se zdá jak sluncem prozářený ráno,
sem-tam bouřka, ale to už k věci náleží,
a nikdo neví, že je v předpovědi psáno,
že se i před večerem někdy zešeří.

R:Posílám ti pozdrav...

3.Já přesto věřím, co v moudrých knihách bývá,
i to, že naděje naposled umírá,
a že se ten, kdo v duši spáleniště mívá,
ze svého popela jak Fénix posbírá.

R:Posílám ti pozdrav...

Franky Dlouhán

Nedvědi

C F C

1.Kolik je smutného, když mraky černé jdou

G7 F C

lidem nad hlavou, smutnou dálavou,

F C

já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,

G7 F C

za čas odletěl, každý zapomněl.

C G7

R:Měl kapsu prázdnou Franky Dlouhán,

F C

po Státech toulal se jen sám,

F C G

a že byl veselý, tak každej měl ho rád.

F C Ami

tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál,

F G

a každý, kdo s ním chvilku byl,

F G7 C

ten dlouho se pak smál.

2.Tam, kde byl pláč, tam Franky hezkou píseň měl,

slzy neměl rád, chtěl se jenom smát,

a když pak večer ranče tiše usínaj",

Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.

R:Měl kapsu prázdnou...

3.Tak Frankyho vám jednou našli, přestal žít,

jeho srdce spí, tiše smutně spí,

bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl,

farář píseň pěl, umíráček zněl.

R:Měl kapsu prázdnou...

Grónská píseň

Jaromír Nohavica

D Emi A7 D

1. Daleko na severu je Grónská zem,

D Emi A7 D

žije tam Eskymačka s Eskymákem,

Emi G D

/: my bychom umrzli, jim není zima,

Emi A7 D

snídají nanuky a eskyma. :/

2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,

půl roku trvá tam polární noc,

/: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,

půl roku trvá tam polární den. :/

3. Když sněhu napadne nad kotníky,

hrávají s medvědy na četníky,

/: medvědi těžko jsou k poražení,

neboť medvědy ve sněhu vidět není. :/

4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě

zaklepe na na iglú hlavní medvěd:

/: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?

Nesu vám trochu ryb na svačinu." :/

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,

psi venku hlídají před zloději,

/: smíchem se otřásá celé iglú,

neboť medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :/

6. Tak žijou veselé na severu,

srandu si dělají z teploměrů,

/: my bychom umrzli, jim není zima,

neboť jsou doma a mezi svýma. :/

Halelu

Spirituál Kvintet

1.Co prej bude s mojí duší, povídaj',
co prej bude s mojí duší, povídaj',
co prej bude s mojí duší, když nezpívám, co se sluší,

Gmi7 Dmi

tak co bude s mojí duší, povídaj'.

Dmi

Gmi7 Dmi

2.Počkej jednou zazní ámen, poví daj',

A

Počkej jednou zazní ámen, povídaj',

Dmi

Gmi7 Dmi Gmi7 Dmi

počkej jednou zazní ámen, bouchnou hroudy, bouchne kámen,

Gmi7 Dmi Gmi7 Dmi

jó, bouchnou hroudy, bude ámen, poví daj'.

3.Ať mi na hrob dají fúru kamenů,
ať mi na hrob dají fúru kamenů,
ať jich klidně dají fúru, moje duše vzlítne vzhůru,
přijde den a vzlítne vzhůru, halelu,
přijde den a vzlítne vzhůru, halelu.

Haleluja

Jaromír Nohavica

C Dmi C F C Dmi G C

Hale- luja, hale- luja

C Ami G C

R:Andělé na kůru, haleluja,

Ami G C

v bělostném mundůru, haleluja,

Ami G C

hrají na šalmaje, haleluja,

Ami G C

že bránou do ráje neprojdu já.

Ami G C

Nebeská honorace, haleluja,

Ami G C

má totiž svoje informace, haleluja.

Ami G C

Co chtějí, vědí o člověku, haleluja,

Ami G C G C

mají na to kartotéku a v ní su já, haleluja.

C G F G C G F G

1.Svatý Petr to tam vede na osobním oddělení,

C G F G C G F G

nenechá se opít medem a nesnáší podplácení.

C G F G C G F G

Kouká shora, a co spatří, zapíše hned do šanonu,

C G F G C G F

každému, co právem patří, bez pardonu, bez pardonu,

G C G F G C G

jó, oni všechno vědí, ti, co nahoře sedí,

F G C G F G C G C

tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.

R:Andělé na kůru...

2.Že jsem tužkou kreslil na omítku čárečky a kosočtverce,
za copánky tahal Jitku a ukazoval to Věrce,
nechtěl chodit do holiče, věřil cizí propagandě,
na ebonitové tyče mazal sádlo kvůli srandě,
oni to na mě vědí, ti, co nahoře sedí,
tam v modrém blankytu, andělé v hábitu, haleluja.

R:Andělé na kůru...

3.Že jsem v dějepise opisoval a v občance hrál piškvorky,
za jízdy vyskakoval, okusoval KOH-I-NOOR-ky,
a pak pod lavicí čet' Rychlé šípy, učitelce říkal: účo,
kouřil astry, kouřil lípy a popíjel k tomu čůčo.
Čet' knížky, co jsou na indexu a nedočet' F. L. Věka,
v prvním járu propad' sexu, z čehož se už nevysekal.
Pochválen byl od Rottrový, jak prý láska voní deštěm,
ale v páté řadě na Mertovi vykřikoval: Vláďo, ještě!
Neustýlal, když se stlalo, čural, kde se čurat nemá
a, aby toho snad nebylo málo, spřáhnul se s folkáčema.
Křičel, že satanáš, to je tátá, tátá náš,
nečetl noviny, prý jsou tam jen koniny,
bydlel v Těšíně a učil se polštině,
měl syna Jakuba, to bude jeho záhuba.
Pil gin fizz, gin fizz, gin fizz, gin fizz,
ale taky rum, rum, rum, rum, rum, rum, rum,
nevěřil vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu, vínu,
tahle píseň, to je moje největší totalitní i post-totalitní mínuš.
Předvčírem mi přišlo psaní poslané nebeskou poštou, hohoho,
jen ať se prý moc neoháním, že už mi to v nebi spočtou,
no jen si klidně spočtěte, já se vás nelekám,
víte, co mi můžete a hádejte kam, haleluja.

F G C G C

R:Andělé na kůru... + halelu-, halelu-, haleluja.

Hallelujah

Jeff Buckley

G

Emi

1.Now I've heard there was a secret chord

G

Emi

That David played, and it pleased the Lord

C

D

G

D

But you don't really care for music, do you?

G

C

D

It goes like this, the fourth, the fifth

Emi

C

The minor fall, the major lift

D

Hmi

Emi

The baffled king composing Hallelujah

C

Emi

C

G

D

G

Emi

G Emi G Emi

Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah

2.Your faith was strong, but you needed prof

You saw her bathing on the roof

Her beauty in the moonlight overthrew you

She tied you to a kitchen chair

She broke your throne and she cut your hair

And from your lips she drew the Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah

3.Maybe I have been here before

I know this room, I've walked this floor

I used to live alone before I knew you

I've seen your flag on the marble arch

Love is not a victory march

It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah

4.There was a time you'd let me know

What's real and going on below

But now you never show it to me, do you?

And remember when I moved in you

The holy dark was moving too

And every breath we drew was Hallelujah

Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah

5.Maybe there's a God above

And all I ever learned from love

Was how to shoot at someone who outdrew you

And it's not a cry you can hear at night

It's not somebody who's seen the light

It's a cold and it's a broken Hallelujah

Hej člověče Boží

Nezmaři

Ami Emi Ami C G C

1.Hej, člověče Boží, zahodil jsi boty,

Ami Emi Ami F G Ami

jakpak bez nich půjdeš dál, touhletou dobou sněží,

C G C Ami Emi Ami

nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

2.Hej, člověče Boží, zahodil jsi kabát,

jakpak bez něj půjdeš dál pár dní před Vánoci,

nehřeje tě slunce, mám o tebe strach.

3.Hej, člověče Boží, zahodils' peníze,

jakpak bez nich půjdeš dál, nekoupíš si chleba,

nedají ti najít, mám o tebe strach.

4.Hej, člověče Boží, zahodil jsi dřevo,

jakpak chceš v té zimě spát, čas je o Vánocích,

světnici máš prázdnou, mám o tebe strach.

5.Hej, člověče Boží, koho si to vedeš,

dívka zatoulaná bez halíře v kapse,

cizí dítě porodí, mám o tebe strach.

6.=1.

F G A

*:Hej, člověče Boží...

Hej Kapitáne!

Hop Trop

Dmi C Dmi C Dmi

*:/ Hó ó ... :/

Dmi F

1.Moře už se vzteká, stožár modře bliká,

C Dmi

to nás právě varuje sám svatej Eliáš,

F

proto každej smeká, na palubu kleká,

C Dmi

mezi zuby drtí otčenáš.

Dmi C

R:Hej! Kapitáne!

Dmi C Dmi

Jestli přežijem, tak se nedoplatíš!

C

Hej! Kapitáne!

Dmi C Dmi C

Tenhle vratk ti rozbijem a rumu vypijem

Dmi A7 D

sedm galónů, a ty to zaplatíš.

*:Hó...

2.Vítr plachty ničí, lana s námi cvičí,
za chvíli se briga kýlem na dno posadí,
my jsme chlapi ryzí, kterejm je strach cizí,
když natáhnem brka, nevadí.

R:Hej! Kapitáne...

*:Hó...

Hej kočí

Pacifik

Ami

F Dmi

1.Hej kočí, jedem dál, láska má boty toulavý,

Emi Ami

častokrát se unaví ještě dřív, než přijde cíl.

F Dmi

Hej kočí, jedem dál, vždyť cestu znáš už nazepaměť,

Emi Ami

na ní se skrývá jenom šeď a někdy pár hezkejch chvil.

F G

R:Ty jsi moje malá vzpomínka před spaním,

C Ami

no a já jsem tvůj stín.

F G

Ty jsi jiná nežli všechny lásky včerejší,

C Ami

to já dávno vím,

F G C Ami

s tebou mám tisíc nadějí, že nezůstanu nikdy sám,

F G Ami

láska jsou koně splašený, když se řítí k nám.

2.Hej kočí, jedem dál, i když náš kočár dostal smyk

a láska spadla na chodník, koně dál musíš vést.

Hej kočí, jedem dál, jak rád bys trhnul opratí,
však minulost nám navrátí jen splín z nedávných cest.

R:Ty jsi moje malá vzpomínka...

3.Hej kočí, jedem dál, dopředu pořád musíš jet,

zastavit nelze a vzít zpět těch pár dlouhejch mil.

Hej kočí, jedem dál, zas budou lásky toulavý,
na tom nikdo nic nespraví, přece dál se točí svět.

R:Ty jsi moje malá vzpomínka...

Hejno vran

Wabi Ryvola

F B F B D# C Gmi C F B F

B

1.Když nad pasekou vzlétne hejno vran,

B7 **F**

hejno vran, hejno vran,

B

je léta pel už dávno vyprodán,

C7 **F**

podzim se hlásí chladem jasných rán,

B

v tom ránu prochází se sám a sám,

C7 **F B F**

kdo městu dávno sbohem dal .

A7

R:A tak se touláš trávou spálenou,

Dmi

nevíš, jak rozloučit se s létem,

B

díváš se na krajinu vzdálenou,

C7 **F B F**

pterés' dal celý život svůj.

2.Nad hlavou zakrouží ti hejno vran,
hejno vran, hejno vran,
a bílých hvězd je všude oceán,
přece si nepostavíš pod ně stan,
budeš spát pod širákem, jak tě znám,
i když už podzim přichází.

R:A tak se touláš trávou...

3.Na na na...

R:A tak se touláš trávou...

Hlídač krav

Jaromír Nohavica

C

1.Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaší,

F **G** **C**
až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F **G** **C**
já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R:Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F **G** **C**
od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam...

2.K vánocům mi kupovali hromady knih,

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:Já chci...

3.Dnes už jsem starší a vím, co vím,

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
S nohami křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:Já chci...

Hlídej lásku skálo má

Nedvědi

C

G7 C

1.Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,

F C

přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,

F C

mě potkal ve skalách, šel bosej, jenom tak,

G7 C

měl svý džíny vybledlý, na zádech starej vak.

C

G7 C

R:Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,

F C

čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,

F C

mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,

G7 C

víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.

2.Když mi "ahoj" povídá, s úsměvem mě pohladí,
prý jsem jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.

R:Hlídej lásku skálo má...

Ho ho Watanay

Pavel Lohonka Žalman / indiánská ukolébavka

D C D

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,

C G D

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D C D

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

C G D

ho ho Watanay, Kiokena, Kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolibá, už nezpívá, už nezpívá.

R: Ho ho Watanay...

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R: Ho ho Watanay...

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R: Ho ho Watanay...

Honky tonky blues

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

D

1. Každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

G7 D

každý ráno na piáno hraje Jack, hraje Jack,

A7 G7 D G7 D

honky tonk, honky tonk, honky tonky blues.

F#7 Hmi F#7 Hmi

R: Nikomu v domě nevadí, že to piáno neladí,

E Edim E7 A7

když hraje Jack, jak už jsem řek, svý honky tonky blues.

Holka od koní

Devítka

Emi

1. Pro vlasy rozcuchaný z naivních snů,

A C

svobodu větru na tvářích,

Ami Hmi

možná jsem zapomněla něco ti říct,

Emi

a najednou je pozdě,

pro lásku koní, krásu všedních dnů

A C

na kontě mám zase jeden hřich,

G C Hmi H7

pozdě se omlouvat, že ublížit nechci ani jednomu z nás.

Emi D C

R:A jak ty bláznivý koně chci dohonit slunce, když zapadá,

Ami D/F# G H7

písničku kolejí, který se tam někde v dálce snad setkají,

Emi D C

chci tiše zpívat a hrát jenom pro ně, než prach na ni napadá,

Hmi H7

a zapomenout, že se ještě někdy rozdní,

Emi C

kolem hlavy mám svatozář holky od koní,

Ami H7 Emi

když zavírám oči a doufám, že předhoním aspoň o kousek čas.

2.Ztracená v rozpacích, když o tobě sním

a do těch snů se mi připlétá

i vůně potu a zkosenejch trav,

a pak se tiše vytrácíš,

stejně po dnech krátkejch vteřin štěstí,

po nocích hlídám telefon,

a krabice na sny pro hloupý holky nezvoní.

R:A jak ty bláznivý koně...

Emi C Ami

+ dráhy čar osudu odkloním, a příště, až se probudím,

H7 Emi E

možná to budu zase já, tak jako dřív...

House Of the Rising Sun

Bob Dylan / americký tradicionál

Ami C D F

1.There is a house in New Orleans

Ami C E

they call the Risin' Sun

Ami C D F

and it's been a ruin of many poor girls

Ami E Ami C D F Ami E Ami E

and she's alone she's one.

2.My mother she was a tailor

she sewed the new blue jeans

her husband was a gamblin' man

drift out in New Orleans.

3.Her husband was a gambler

he coursed from town to town

his only time beein' satisfied

when he was drinkin' Black and White.

4.One feet on the platform

and other on the train

she's goin' down to New Orleans

to wear that ball and chain.

5.Goin' back goin' back to New Orleans

goin' back where she have done

she goes to spend the rest of the love

beneath the Risin' Sun.

6.=1.

Hrášek

Nedvědi

D

1.Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí

a pokřík racků šel už spát,

G

D

tak utekla nám láska, já, to se stává,

E7

A7

a najednou tě, holka, nemám rád.

D

Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků

a prožárlenejch hloupejch scén,

G

D

tak někdy zase brnkni, já, to se stává,

A7

D

prostě táhne mě to z kruhu ven.

D

R:Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,

G

D

pár stromů, ohniště a tunel a trať,

a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',

G

D

a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2.Jak nabobtnalý klíčky hrášku

byly cíle tvý, a já chtěl víc,

já předělat chtěl svět, já, to se stává,

kolik bylo nás, a stále nic.

Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,

a do zrcadla zkoušeji řvát,

já, utekla nám láska, já, to se stává,

a najednou tě, holka, nemám rád.

R:Já půjdu až tam... 2x

Hráz

Nedvědi

G

G/F#

G/E

1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,

G

Ami

pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,

D7

s jarem, když máj rozdá barvy svý,

G

tu sosna krásná nad chajdou se skloní,

G/F#

G/E

a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,

G

E

svý ahoj jí dáš a pak je tu den,

C

Emi

zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,

D7

G

svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš

a koruny stromů tě uvítaj' rosou,

víš, že času je dost, to znáš,

a možná potkáš někde dívku bosou,

po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků

vás uvítá chajda a pak je tu den,

zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,

svět s ním, svět s ním.

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění

a oznamí všem: je poslední den,

voda zaplaví údolí,

sosnu, chajdu, pohled zabolí,

ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,

co nosil tě v náručí romantickém,

zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,

svět s ním, svět s ním...

Hrobař

Premiér / Lipstick

F#

1. V mládí jsem se učil hrobařem,

Dm i#

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem,

H

C#

kopat hroby byl můj ideál.

G

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem,

E mi

s černou rakví, s bílým pomníkem,

C

D

toho bych se nikdy nenadál.

3.=1.

4.=2.

5. Že do módy přijde kremace,
černý hrobař bude bez práce,
toho bych se nikdy nenadál.

6. Kolem projel vůz milionáře,
záblesk světel pad' mi do tváře,
marně skřípěj' kola brzdící.

7. Stoupám vzhůru, stoupám ke hvězdám,
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem, bílé město zářící.

G

E mi

8. Sbohem, moje město,

C

D

vzpomínat budu přesto,

G

E mi

C

D

jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč.

9. Na na na...

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

Ami

C

1.Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený

G

Ami

jako já, jó, jako já,

G

kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,

Ami

G

Ami G G# Ami

ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

2.Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhly, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

F

Ami

R:Ahoj, páru tam hod',

G

Ami

ať do pekla se dříve dohrabem,

G G# Ami G G# Ami

johoho, johoho.

3.Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

4.Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

R:Ahoj, páru tam hod'...

5.Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

6.Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě príma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.

G G# A

R:Ahoj, páru tam hod'... + johoho .

Chtěl bych být medvídkem

Michal Tučný / Don Earl, Nick Nixon

D

G

1.Místo očí mít pár knoflíků a černej nos,

A7

D

sametovou srst a být stále bos,

G

sedět na regálu v hračkářském krámu sám,

A7

D

a netrápit se tím, co netuším a tím, co znám.

G

R:Chtěl bych být medvídkem

A7

D

a z výkladní skříně koukat se ven.

G

Chtěl bych být medvídkem

D

A7

D

už jen proto, že bych ji snad tak blázničně neměl rád.

2.Pilinovou hlavu mít, pak bych se smál,

vždycky stejně příjemně a kýval se dál a dál,
jen s tím úsměvem, co v továrně by natiskli
a klidně bych přežil i její největší nesmysly.

R:Chtěl bych být...

3.A někde na zádech ještě mít jedno tlačítko,

stačí stisknutí a já hned povím to,
co vím, že moje milá právě slyšet chce
a nebál bych se toho, že mi snad odejde.

R:Chtěl bych být...

Chvíle

Hop Trop

Ami Hmi Emi

Hmi

1.Mám rád ty chvíle, kdy noc už pomalu končí,

Ami **Hmi** **Emi**

chvíle, co patřej' jen těm, co neusínaj',

Hmi

toulavej m bláznům, když právě s jarem se loučí

Ami **Hmi** **Emi**

a za dobrý slovo ti srdce svý na dlani daj'.

2.Mám rád ty chvíle, kdy holkám ve vočích svítí
slunce, když do korun stromů začlo se drát,
stejně jak v kapičkách rosy na pavoučích sítích,
to najednou chce se mi brečet a zároveň smát.

A **Emi**

R:Ty rána s vůní borový smůly

A **Emi**

měly by zůstat navždycky v nás,

C **Hmi**

ty rána s vůní sekaný trávy

C **Hmi** **Emi**

a ohně, co právě pomalu zhas'.

***:Emi Hmi Ami Hmi Emi**

3.Mám rád ty chvíle, kdy kluci v duchu si říkaj',
jak je to nádherný, léto před sebou míti,
spolu si přejou, at' moc rychle dny neutíkaj'
a trápení jsou někde v dálce, a kolem je klid.

4.=1.

R:Ty rána s vůní...

Igelit

Nedvědi

D

A

G D

1.Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,

A

D

pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,

A

G D

k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,

A

D

pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

Hmi A7 D G D

R:A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'

Hmi A7 D Emi D

a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.

2.Ukrytý v stínu lesa, k večeru znavený nohy skládaj',
kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
ten, kdo neví, nepochopí, nepromijí čas nic, všechno vrátí,
ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.

R:A všichni se znaj...

D

A

G D

*:Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť...

Jako kotě si příšt

Jiří Grossman

C F C

1.Měsíc snílek stoupá nad skalou

G

a zpívá si svou píseň pomalou,

C F

je podobná té, co jsem složil sám,

G C

tak poslouchej a nehleď k hodinám.

C F C

R:Jako kotě si příšt a víčka mít zavřená únavou,

D7 G

málo je míst, kde staré lásky naráz uplavou,

C F

jedním z nich je náruč tvá, a tudíž máš už znát,

C G C F C F

že jak kotě si příšt a víčka mít zavřená chtěl bych rád.

2.Dnešní noc je stokrát ztřeštěná

a doznám, že jsem šťastný, že tě mám,

už vítr vlahý stopy bázně svál,

tak můžu říct, co léta jsem si přál.

R:Jako kotě...

3.Nevyznám se příliš v lichotkách

a občas se tak stydím, že bych plách',

za blízký strom se ukrýt, a pak vím,

že bych šeptal, ovšem hlasem dunivým:

R:Jako kotě...

C F C F C F C F

*:Tap ta da ...

Já budu žít navěky

Michal Tučný / Billy Joe Shaver

C

1.Já budu žít navěky

Ami

na druhém břehu řeky

F

G7

C

kterýmu z nouze říkám čas.

A nemusím se sázet,

že ti tu budu scházet

až řekneš: S tebou to šlo snáz.

F

C

R:Až k tobě příjdou naši známí

G7

C

tak jako chodívali dřív,

F

C

tak já tu budu sedět s vámi

G7

C

i když mě žádnej nespatří.

2.Za dveřma nechte hádky,
co nejdou vzít zpátky
a lidskou bezdůvodnou zlost.
Kašlete na šarvátky,
život je příliš krátký
a blbostí je všude dost.

R:Až uslyšíte v letní bouři
z dálky burácivej hrom.
Hlavu v dešti, nohy v louži,
zpívejte se mnou tenhle song.

3./: Já budu žít navěky
na druhém břehu řeky,
kterýmu z nouze říkám čas. :/

Já písnička

Pavlína Jíšová

Ami

G

Emi

Ami

1.To já, zrozená z nemocných básníků, z tichých vět, po nocích utkaná.

Ami

G

Emi

Ami

To já, zrozená, není mi do smíchu, když mám být pod cenou prodaná.

C

G

Ami

E7

R:Kdo vás obléká do šatů svatebních, holky mý, ztracený, ztracený.

Ami

G

Emi

Ženich spí na růži, až někam pod kůži, se můj strach do klína

Ami

schovává.

2.To já, zrozená v hospodách na tácku, raněných, ospalých milenců.

To já, zrozená, vyrytá na placku, směju se po stěnách cizincům.

R:Kdo vás obléká...

3.To já písnička, ležím tu před vámi, jenom tak, spoutaná tolíkrát.

To já písnička, provdaná za pány, kteří smí pro lásku o mně hrát.

R:Kdo vás obléká...

Jako když se valí kameny

Nezmaři

Ami

Dmi Emi

Ami

1.Jako když se valí kameny, jako když na zed' hážeš hrách,

Dmi Emi

Ami(F)

jako stromy bleskem spálený, jako smutek na marách.

2.Jako měsíc ve svém zatmění ke mně zády točíš se,

milovali jsme se k zbláznění, čas však i tebe odnese.

Dmi

E

R:Copak jsem ti dala málo lásky,

Dmi

E

už ti víc nemůžu dát,

Ami

Dmi

schovám si naše předsmrtný masky

Emi

Ami

z dob, kdy jsme se mohli smát.

3.Toužila jsem ve svých životech vyhrát aspoň jednu z cen,

ted' chodím jako kočka po plotech a zkouším seskočit na zem.

4.Chtěla bych říct, jak tě postrádám, snad jsi mi uměl něco dát,

ty hezký dny ted' znova poskládám a zavřu do šanonu ztrát.

Ami

Dmi

R:+ /: schovám si naše předsmrtný masky

Emi

Ami

z dob, kdy jsme se mohli smát... :/

Jantarová země

Pavel Lohonka Žalman

/: **Dmi Ami :/**

Ami **C** **Ami**

1.Do splašenejch koní už zase lovci střílí,

C **Emi**

ulicí je ženou dolů k ohradám,

Dmi **Ami**

zítra jako vloni, hra je pro ně dohraná,

Dmi **Ami**

bujný hlavy skloní někam do trávy.

Dmi **Ami**

R:Krá, až si kabát změní,

Dmi **Ami**

krá, bílé vrány odletí,

Dmi **Ami**

krá, v jantarový zemi

F **Emi Dmi Ami Dmi Ami**

přistanou v jiném století.

2.Zamčený jsou stáje, kat už hřívy stříhá,
lovčí král je v kapli postý korunován,
sníh pomalu taje, těla stromů se probouzí,
v jantarový zemi bude zas co pít.

R:Krá...

Jarní kurýr

Miki Ryvola

C F C

1.Dunění kopyt večer slýchávám,

Emi E

údolím jarní kurýr jede k nám,

Ami G F E7

v peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,

Ami G F E7 Ami

přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám,

G

ví, celej kraj to ví:

F G F E7 Ami

veze nám jaro v brašně sedlový.

2.Zase jdou krajem vánky voňavý,

vobouvám svoje boty toulavý,

dobře ví moje milá: i kdyby víla byla,

tyhle toulavý boty nezastaví,

mám boty toulavý,

ty ani kouzlem nezastaví.

3.Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,

musím jít stopou bílou toulavou,

neplakej, že se ztratím, já do roka se vrátím,

prošlapám cestu domů jarní travou,

víš, ty to dobře víš,

ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání

Nedvědi

Ami Dmi C

1.Když první tání cestu sněhu zkříží

F Dmi E Ami

a nad ledem se voda objeví,

Dmi C

voňavá zem se sněhem tiše plíží,

F Dmi E Ami

tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

F C

R:Přišel čas slunce, zrození a tratí,

F C E

na kterejch potkáš kluky ze všech stran,

Ami Dmi

/: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,

F E Ami

oživne kemp, jaro, vítej k nám. :/

2.Kdo ví, jak voní země, když se budí,

pocit má vždy, jak zrodil by se sám,

jaro je lék na řeči, co nás nudí,

na lidi, co chtěj' zkazit život nám.

R:Přišel čas...

3.Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,

srdce těch pánu, co je jím vše fuk,

pak bych měl naději, že i příští jaro

bude má země zdravá jako buk.

F E Ami

R:Přišel čas... + oživne kemp, jaro, vítej k nám...

Jasná zpráva

Olympic

C

1. Skončili jsme, jasná zpráva,

Ami **F** **G**

proč o tebe zakopávám dál,

Dmi **F** **C**

projít bytem já abych se bál.

C

2. Dík tobě se vidím zvenčí,

Ami **F** **G**

připadám si starší menší sám,

Dmi **F** **C**

kam se kouknu, kousek tebe mám.

Ami **C** **Ami** **Emi**

R: Pěnu s vůní jablečnou, vyvanulý sprej,

Ami **C** **G**

telefon, cos ustříhla mu šňůru,

Ami **C** **Ami** **Emi**

knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,

Ami **C** **G**

píše se v ní, jak se líta vzhůru,

Dmi **G**

lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

3. Odešla's mi před úsvitem,

mám snad bloudit vlastním bytem sám,

kam se kouknu, kousek tebe mám.

R: Pěnu s vůní...

4. Skončili jsme, jasná zpráva,

není komu z okna mávat víc,

jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Sólo (v G-dur):

e-7-----7-8-10-12-12-10-8-7---
H--8-----8-10-12-12-12-10-8-10-----8-8
G---7-7-9-11-----
D-----
A-----
---G-----Emi-----C-----D-----Ami-----C-----G---

Jdem zpátky do lesů

Pavel Lohonka Žalman

Ami7

D7

G C G

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,

Ami7

D7

G C G

koukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,

Ami7

D7

G Emi

mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,

Ami7

D7

G D7

jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

G

Emi

R:Z ráje, my vyhnání z ráje,

Ami7 C7

G D7

kde není už místa, prej něco se chystá,

G

Emi

z ráje nablýskaných plesů

Ami7 C7

G D7

jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2.Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,

mělo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,

šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,

i pes, kterej chce přízeň, napřed svýho pána poprosí.

R:Z ráje...

3.Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,

a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,

zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,

v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R:Z ráje...

Jdou po mně jdou

Jaromír Nohavica

D G D

1.Býval jsem chudý jak kostelní myš,

F#mi G A

na půdě půdy jsem míval svou skrýš,

G D A D

/: pak jednou v létě řek' jsem si: ať,

G D

svět fackuje tě, a tak mu to vrat'. :/

2.Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,

zámek jde lehce a adresu znám,

/: zlato jak zlato, dolar či frank,

tak jsem šel na to do National Bank. :/

D G D

R:Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,

G A

na každém rohu mají fotku mou,

Hmi G D

kdyby mě chytli, jó, byl by ring,

C G A D G D

tma jako v pytli je v celách Sing-sing.

3.Ve státě Iowa byl od poldů klid,

chudičká vdova mi nabídla byt,

/: jó, byla to kráska, já měl peníze,

tak začala láska jak z televize. :/

4.Však půl roku nato řekla mi: "Dost,

tobě došlo zlato, mně trpělivost,

/: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"

tak jsem na cestě a chudý jak veš. :/

R:Jdou po mně...

5.Ted' ve státě Utah žiju spokojen,

pípu jsem utáh' a straním se žen,

/: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,

já na ně mastím, jen ať mají vztek. :/

R:Jdou po mně jdou, jdou, jdou,

na nočních stolcích mají fotku mou,

kdyby mě klofly, jó, byl by ring,

být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Jednou si na sebe udělám čas

Nezmaří

CAPO III

Ami Fmaj7 C G

1. Jednou si na sebe udělám čas

Ami Fmaj7 C G

na chvíli uberu plyn

Ami Fmaj7 C G

k ránu kdy poslední barman už zhas

Ami Fmaj7 C G

čekám až přijde pan Splín

2. To je ten parták co ztichlý má hlas

a znalcem je veškerých vín

na dně těch lahví má ukrytý vzkaz

jsem advokát všech vašich vin

Dmi F C G

R:Tak jsem si na sebe udělal čas

Dmi F G

v té bláznivě zrychlené době

Dmi F C G

a do duše spustil si záchranný páš

Dmi F G

a napsal jsem dopis sám sobě

3. Potichu zmizel můj podivný host

jen na stole zbyl po něm vzkaz

když se ti zdá že máš toho dost

víc poslouchej svůj vnitřní hlas

4. Noc zvolna vyklízí poslední post

a den právě nabírá dech

jako by zřítil se staletý most

a spolu s ním můj věčný spěch

R:Tak jsem si na sebe...

5. Jednou si na sebe udělej čas

Jesse James

Greenhorns / White Stars

C

F

C

1. Jesse James chlapík byl, hodně lidí odpravil,

G

vlaky přepadával rád,

C

F

C

boháčům uměl brát, chudákům dával zas,

G

C

přál bych vám, abyste ho mohli znát.

F

C

R:Jó, Jesse ženu svou tady nechal, ubohou,

G

a tři děcka, říkám vám,

C

F

C

ale tenhle přítel hadí, ten vám Jesse zradí,

G

C

já vím, tenkrát v noci prásk ho sám.

2.Jednou vám byla noc, měsíc tenkrát svítil moc,

když tu vláček zůstal stát,

kdekdo ví, že ten vlak přepad James - kabrňák

Jesse sám, se svým bráhou akorát.

R:Jó, Jesse...

3.Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem

a svým dětem vypráví,

Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako vrah

a von vám Jesse Jamese odpraví.

R:Jó, Jesse...

Ještě jedno kafe

Druhá tráva / Bob Dylan

Dmi

C

1.Máš sladkej dech a oči, kterým patří svatozář,

B

A7

a vlasy máš jak hedvábí, když je vhodíš na polštář,

Dmi

C

ale já se o tvou lásku ani vděčnost neprosím,

B

A7

ty děkuješ jen hvězdám a jseš věrná jenom jim.

B

A7

R:Ještě jedno kafe bych si dal,

B

A7

Dmi

ještě jedno kafe, krucinál, než pojedu dál.

2.Tvůj táta, to je vandrák a od přírody zběh

a místo písmen učí tě jen dorovnávat dech,

a taky házet nožem a držet pospolu

a brada se mu třese, když se nosí ke stolu.

R:Ještě jedno kafe...

3.Tvá sestra hádá z ruky a tvá máti jakbysmet

a ty sama umíš všechno, co je mimo tenhle svět,

a tvá rozkoš nezná hranic, děvče s hlasem skřivana,

jen tvý srdce je jak moře - samý tajemství a tma.

R:Ještě jedno kafe...

Ještě mi scházíš

Jaromír Nohavica

Ami

Ami/G

F

1. Ještě se mi o tobě zdá, ještě mi nejsi lhostejná,

Ami

Ami/G

F

ještě mě budí v noci takový zvláštní pocit,

Dmi

F

ještě si zouvám boty, abych snad neušpinil

D#dim

E

náš nový běhoun v síni.

Ami

G

R: Ještě mi scházíš, ještě jsem nepřivykl,

C C/H

Ami

že nepřicházíš, že nepřijdeš,

F

E

že zvonek nezazvoní, dveře se neotevřou,

Ami G C

že prostě jinde s jiným jseš,

E

F E

Ami Ami/G F Ami Ami Ami/G F

ještě mi scházíš, ještě stále mi scházíš.

2. Ještě je na zrcadle dech, mlhavá stopa po tvých rtech

a v každém koutě jako čert kulhavý skřítek Adalbert,

ještě tě piju v kávě a snídám v bílé vece,

ještě jsi ve všech věcech.

R: Ještě mi scházíš...

Ježíšek

Jaromír Nohavica

Ami Dmi

1.Dal sem na plotnu vodu, zapnul plyn,

G C E

nasypal černou mletou kávu do hrníčku.

Ami Dmi

Pustil sem desku - trojku Queen,

E Ami

zapálil na stromečku nejhořejší svíčku.

Ami Dmi

R:Na stěnách tančily černé stíny,

E Ami

nechytnes je, nepolapíš, je to marné, když se trápíš.

Ami Dmi

Z vánočních koled jsou evergreeny

E Ami

a co ty, Ježíšku, ještě spíš.

2.Celý svět čeká na boží znamení

a On si zatím kdesi lítá v mléčné dráze.

A dole v městě za Domem umění

jde Santa Claus převlečený za Dědu Mráze.

R:Na stěnách skotačí...

3.Pokojem voní čerstvé konopí,

z ledničky vytáhnul jsem kapra sněhuláka.

Až se mi celý roztopí,

z balkónu do tmy z plných plic si zahulákám.

R:Na stěnách skotačí... + Pa pa ra, pa pa ra paparara...

R:Na stěnách skotačí...

John Brown (Černý muž)

Emil Knos / americký tradicionál

G

1. Černý muž pod bičem otrokáře žil,

C

G

černý muž pod bičem otrokáře žil,

H7 Emi

černý muž pod bičem otrokáře žil,

Ami

D7

G

kapitán John Brown to zřel.

G

R: Glory, glory, haleluja,

C

G

glory, glory, haleluja,

H7 Emi

glory, glory, haleluja,

Ami

D7

G

kapitán John Brown to zřel.

2.: Sebral z Virginie černých přátel šik, :/ prapor svobody pak zdvih'.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ prapor svobody pak zdvih'.

3.: V čele věrných město Harper's Ferry jal, :/ právo vítězí a čest.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ právo vítězí a čest.

4.: Hrstka statečných však udolána jest, :/ kapitán John Brown je jat.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ kapitán John Brown je jat.

5.: Zvony Charlestonu z dálí temně zní, :/ Johnův den to poslední.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ Johnův den to poslední.

6.: John Brown mrtev jest a jeho tělo tlí, :/ jeho duch však kráčí dál.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ jeho duch však kráčí dál.

7.: Kráčí dál a v košili se třepotá, :/ je mu zima veliká.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ je mu zima veliká.

8.: Jeho kosti byste marně hledali, :/ černoši je sežrali.

R:/: Glory, glory, haleluja, :/ černoši je sežrali.

Jonatán

Hop Trop

C

F

C

1.Když jaro zaťukalo na dveře roku vosumnáctsetšest,

F

C

Dmi

F

G

přišel vod řeky chlap, co sem jel jen sám a na svou pěst,

C

F

C

na sobě hrubej pytel vod kafe nosil místo kabátu,

F

C

Dmi

F

C

starý osadníci hádali, co k čertu hledá tu.

Ami

R:Byl vazoun děsný síly, co sto šedesát mílí

C

Ami

se proti proudu dřel, proti proudu dřel,

D7

D9

D7

D9

kam šel, ho všude chválej', že jabloňovou alej

C

G

pro všechny vysázel, pro všechny vysázel.

2.Dva měchy, který shodil v kantýně, přivez' na dvou kánoích,
a jak v lokálu svý jméno řek', v tu ránu kdekdo ztich',
tam u nás bylo sice nezvyklý, ale každej časem znal
Jonatána, co k nám jablečný jadýrka vozíval.

R:Byl vazoun...

3.Když léty unavenej do trávy se svez' a na zem sed',
vopřel se svejma zádama o strom, co právě kvet',
my spát pak nechali ho na místě, kde právě přestal žít,
krásnější pomník nešel by snad vůbec postavit

R:Byl vazoun...

C

F

C

4.Až jednou nebudete na světě, lidi ať tu po vás maj'

F

C

Dmi

F

C

třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj',

F

C

Dmi

F

C

třeba jabka nebo písničku, co si rádi zazpívaj'.

Jožin z bažin

Ivan Mládek

Ami

E

Ami

1.Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,

E

Ami

spěchám, proto riskuji, projíždím přes Moravu.

G7

C

G7

C E

Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,

Ami

E

Ami G7

žere hlavně Pražáky a jmene se Jožin.

C

G7

R:Jožin z bažin močálem se plíží,

C

Jožin z bažin k vesnici se blíží,

G7

Jožin z bažin už si zuby brousí,

C

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

F

C G

C

Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,

F

C G

C E

platí jen a pouze práškovací letadlo.

2.Projízděl jsem Moravou směrem na Vizovice,

přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:

"Živého či mrtvého Jožina kdo přiveďe,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

R:Jožin...

3.Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,

Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."

Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R:Jožin z bažin už je celý bílý,

Jožin z bažin z močálu ven pílí,

Jožin z bažin dostal se na kámen,

Jožin z bažin - tady je s ním amen!

Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Jsi krásnejší než růže

Pavel Roth

D

Hmi

1.Byli jsme spolu jenom několik chvil,

Emi

A

podivný nepokoj tu po tobě zbyl,

D

Hmi

říkám jsi tohle se mi snad jenom zdálo,

Emi

A

vůbec tě neznám vím o tobě tak málo.

D

A

R:Jsi krásnejší než růže, jsi žár, z nejž mám teď úžeh,

Hmi

Emi

A

si dálka v ní se ztrácím, jsi nestálá jak tažní ptáci.

2.Na okno rtěnkou jsi mi napsala vzkaz,
až půjdu kolem tak tě navštívím zas,
žiješ jen z náhod žádný sliby a plány,
nemyslíš na zítřek a lásce se bráníš.

R:/: Jsi krásnejší než růže, jsi žár, z nejž mám teď úžeh,
jsi závratná jak mýty, jsi noc v níž jedna lampa svítí. :/

3.Možná tě potkám jednou na cestě zpět,
mezitím uplyne sto světelných let,
budem se zdravit jak dva náhodní známí,
už ani záblesk touhy nepohne s námi.

4.Zavolej zítra nebo raději dnes,
říkej mi všechno a nic nedopověz,
potrubní poštou pošli o sobě zprávu,
anebo přijd' a já ti uvařím kávu.

Karavana mraků

Karel Kryl

D **Hmi**

1. Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,

G **A** **D A7**

pod sluncem sedlo kožený,

D **Hmi**

pod sedlem kůň, pod koněm moje boty rozbitý

G **A** **D**

a starý ruce sedřený.

D7 **G** **A** **Hmi**

R: Dopředu jít s tou karavanou mraků,

G **A** **Hmi**

schovat svou pleš pod stetson děravý,

Emi **A7** **Hmi** **Emi**

/: jen kousek jít, jen chvíli, do soumraku,

Hmi **F#** **Hmi** **A7**

až tam, kde svítí město, město bělavý. :/

2. Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,

v tom městě nikdo nezdraví,

šerif i soudce - gangsteři, oba řádně zvolení

a lidí strachem nezdraví.

3. Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí

a zákon džungle panuje,

provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí

a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,

bud' ještě rád, když huba voněmí,

/: může tě hrát, že nejsi na vopratce

nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

4.=1.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,

kde tichej dům a pušky rezavý,

/: orat a sít od rána do soumraku

a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Karolína

Pergamen / Michael Martin Murphey

CAPO I

D Emi G D

1.Jsem zmáčený ranní rosou, v mokrý trávě vyčkávám,

Emi F#mi G A D

přijde dívka, Karolína, spolu s ní sen prožít mám.

D Emi

R:Slunce pálí do mých skrání,

G D

další ráno začíná.

Emi F#mi

Další ráno s holkou k mání,

G A D Emi G D

co Karolína jméno má.

2.Oči svítí, vlasy září a já chtěl bych umět psát
 bílou křídou o té tváři, s Karolínou chci se smát.

R:Slunce pálí...

3.S dalším týdnem vše se mění, dívka má není jen sen,
 dívka má není jen snění, jsem tou krásou okouzlen.

R:Slunce pálí...

4.Za pár chvílí týden skončí a mně štěstí sbohem dá,
 krásných pár dnů s Karolínou v srdci mým stín zanechá.

R:Slunce pálí...

Kapr

Jaromír Nohavica

C Dmi G7 C

1.Na rybníce jsou velké vlny, dělají se od přírody,

Dmi G7 C

kapr, ten je opatrny, nevystrčí čumák z vody.

C Dmi

R:/: Šplouchy-šplouchy, štika žere mouchy,

G7 C

žbluňky-žbluňky, a kapr meruňky. :/

2.Nevylézej, kapře milý, je tam velké vlnobití,
 chlupy vodě se naježily, mohl by ses utopiti.

R:Šplouchy-šplouchy...

Kdo si zpívá, má do ráje blíž

Nezmaři

CAPO II

C G Ami

C G Ami F C G

1.Bývaly cesty bílé a dlouhé kratochvíle

F G Ami D7

hvězdy jsou níž a svůj kříž sotva udržíš

C G Ami F

kdo si zpívá má do ráje blíž

C G C G

kdo si zpívá má do ráje blíž

2.Bývaly ruce chtivé málokdy spravedlivé

síly už chybí a sliby víc nesplníš

kdo si zpívá má do ráje blíž

D

kdo si zpívá má do ráje blíž

G D Emi C G D

3.Bývaly plány smělé místy až podezřelé

C D Emi A

méně je chvály a pálí co nehasíš

G D Emi C

kdo si zpívá má do ráje blíž

G D G A

kdo si zpívá má do ráje blíž

D A Hmi G D A

4.Bývaly cesty bílé a dlouhé kratochvíle

G A Hmi E

trápení blednou a jednou všem odpustíš

D A Hmi G

kdo si zpívá má do ráje blíž

D A D

kdo si zpívá má do ráje blíž

Kdyby tady byla taková panenka

česká lidová / Pavel Lohonka Žalman

C

1./: Kdyby tady byla taková panenka,

G7

C

která by mě chtěla, :/

F

C

/: která by mi chtěla syna vychovala,

G7

C

přitom pannou byla. :/

2./: Kdybych já ti měla syna vychovati,

přitom pannou býti, :/

/: ty by jsi mi musel kolíbku dělati,
do dřeva netíti. :/

3./: Kdybych já ti musel kolíbku dělati,

do dřeva netíti, :/

/: ty bys mi musela košiličku šíti
bez jehly a nití. :/

4./: Kdybych já ti měla košiličku šíti

bez jehly a nití, :/

/: ty by jsi mně musel žebřík udělati
až k nebeské výši. :/

5./: Kdybych já ti musel žebřík udělati

až k nebeské výši, :/

/: lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :/

Když jde malý bobr spát

Jan Vodňanský, Petr Skoumal

C G F G

1. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát

C G F G C

tak si chvíliku hraje rád, hraje rád, hraje rád.

C G F G

Postaví se na zadní, na zadní, na zadní,

C G F G C

jenom bobře nespadni, jenom nespadni.

G

R1: Prosím vás buděte tak dobrí, dělejte to jako ti bobři.

C G C G

Raději hned po dobrém následujte za bobrem.

2. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát

dobrá jídlo jídá rád, jídá rád, jídá rád.

Pije mléko glo, glo, glo, glo, glo, glo, glo, glo,
aby mu to pomohlo, dělá glo, glo, glo.

R1: Prosím Vás...

3. Když jde malý bobr spát, bobr spát, bobr spát

tak si uši myje rád, myje rád, myje rád.

Vyčistí si pravý zub, levý zub, dupy dup
a už spinká jako dub, spinká jako dub.

R2: Prosím Vás buděte tak hodní, dělejte to jak bobři vodní.

Stejně Jarda, jako Jan, pochodusujte do hajan.

4.=1.

R1: Prosím Vás...

Když mě brali za vojáka

Jaromír Nohavica

Ami

C G

C

1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,

Dmi

Ami

vypadal jsem jako blbec,

E

F G C G

jak ti všichni dokola, la, la, la,

Ami

E Ami

jak ti všichni dokola.

2. Zavřeli mě do kasáren, začali mě učiti,

jak mám správný voják býti

a svou zemi chrániti, ti, ti, ti,

a svou zemi chrániti.

3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil,

vzpomněl jsem si na svou milou,

krásně jsem si zabulil, lil, lil, lil,

krásně jsem si zabulil.

4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,

po chodbě furt někdo chodil,

tak nebylo z toho nic, nic, nic, nic,

tak nebylo z toho nic.

5. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala,

řek jí, že má zrovna volný kvartýr,

tak se sbalit nechala, la, la, la,

tak se sbalit nechala.

6. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,

protože mladá holka lásku potřebuje

a tak si k lásce pomohla, la, la, la,

a tak si k lásce pomohla.

7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,

nashledanou pane Fráňo Šrámku,

písnička už skončila, la, la, la,

E

F G C G

jakpak se vám líbila, la, la, la,

Ami

E Ami

nic moc extra nebyla.

Když náš tátá hrál

Greenhorns / Johnny Cash

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,

C

G

scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,

mezi nima můj tátá u piva sedával

D7

G

a tu svoji nejmilejší hrál.

C

G

R:/: Hej tátá hrej jo tátó, na svý banjo hrej,

D7

G

Ty si bejval všech farmářů král :/

2. Ted' už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a ted' táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.

R:Hej tátó...

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš tátá hrál.

R:Hej tátó...

4. To všechno už je dávno, tátá je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

R:Hej tátó...

Kláda

Hop Trop

Hmi

1.Celý roky prachy jsem si skládal,

D A Hmi

nikdy svýho floka nepropil,

vod lopaty měl vohnutý záda,

D A Hmi

paty od baráku jsem neodlepil,

A Hmi

nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,

D A Hmi

tohle já už dávno pochopil.

2.Taky kdysi vydělat jsem toužil,

brácha řek' mi, že by se mnou šel,

tak jsem háky, lana, klíny koupil,

a sekyru jsme svoji každej doma měl,

a plány veliký, jak fajn budem se mít,

nikdo z nás pro holku nebrečel.

G D Emi Hmi A Hmi

R:Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,

G D Emi F#

s tou si, bráško, netykej, netykej!

3.Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,

není těžký, vždyť jsme fikaný,

ten rok bylo jaro ale skoupý,

a teď jsme na dně my i vory svázaný,

a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,

jen kus práce nedodělaný.

R:Duní kláda korytem... 2x

Kladivo

Nezmaři / Pete Seeger, Ivo Fischer

G Hmi C D G Hmi C D

G Hmi C D G Hmi

1.Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,

C D G Hmi C D

bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,

G Emi

bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři

C G C G

a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,

C G D G Hmi C D G Hmi C D G Hmi C D

ó... to bych si tak přál.

2.Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá

a do nebe si dívá a nebo i dál

a zvoní, že svítá nebo že se stmívá

bejt obyčejenej zvon a znít a vocelově zvonit

ó... to bych si tak přál.

3.Bylo by to krásný bejt v melodii tónem

tím tónem kterej ladí jak hedvábnej šál

tím tónem co ladí a zní pod balkónem

bejt v melodii tón a znít a vocelově zvonit

ó... to bych si tak přál.

4.Bylo by to krásný bejt zvonem kterej zpívá

i kladivem i tónem a bůhví čím dál

/: a zpívat že svítá anebo se stmívá

a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrým lidem

(G Ami G)

ó... to bych si tak přál. :/

Knockin' On Heaven's Door

Bob Dylan

G D Ami

1.Mama take this badge from me

G D C

I can't use it any more

G D Ami

it's getting dark to dark to see

G D C

feels like I'm knockin' on heaven's door

G D Ami

R:Kn - kn - knockin' on heaven's door

G D C

kn - kn - knockin' on heaven's door

G D Ami

Kn - kn - knockin' on heaven's door

G D C

kn - kn - knockin' on heaven's door

2.Mama put my guns in the ground

I can't shoot them any more

that cold black cloud is coming down

feels like I'm knockin' on heaven's door

R:/: Kn - kn - knockin' on heaven's door :/ (to fade out)

Kočovní herci

František Nedvěd / Gordon Lightfoot

G

Ami

1.Laciné šminky, přilepený nos, budka s nápovodou,

C

D7

G

To pro ty co zapomněli, jak svou roli mají správně hrát.

C

D

C D

G

R:Kočovní herci tu jsou, máky kvetou, principál je pán,

C

D

C G

kočovní herci tu jsou, s nimi léto přijelo k nám.

2.A když lidí nejdou - prázdný mají sál, tak zas popojedou,
stejně musí na neděli paní principálka prádlo prát.

R:Kočovní herci...

3.Všichni jsme herci, jenom někdo víc nebo míň umí hrát,
naše trapné komedie nikdo nechce ale vážně brát.

R:Kočovní herci...

Kozel

Jaromír Nohavica

G

C

1.Byl jeden pán, ten kozla měl,

D

G

velice si s ním rozuměl,

C

měl ho moc rád, opravdu moc,

D

G

hladil mu fous na dobrou noc.

2.Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "jéjé",
svázal kozla na koleje.

3.Zahoukal vlak, kozel se lek':

"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krajina po bitvě

Jaromír Nohavica

Ami

Emi Ami

1.Míříme na sebe, míříme já a ty,

C

ticho je kolem, jen pes štěká za vraty,

Emi

Ami

na louce leží mrtví motýli,

F

G E7

padá déšť do esšálků,

Dmi

Ami

jsme poslední dva, kteří přežili

E7

Ami Emi7 Ami Emi

tuhletu dlouhou válku.

2.Míříme na sebe, míříme já a ty,

v uších nám ještě zní vybuchlé granáty
a smrtka s kosou dělá resumé,
prochází se v bílé róbě,
no a my dva teď tady ležíme
v zákopech proti sobě.

3.Míříme na sebe, míříme já a ty,

oba jsme utekli hrobníkům z lopaty,
ve stovkách velikánských útoků
štěstí nám oběma přálo,
a teď nás dělí jenom sto kroků
a je to moc, či málo?

4.Myslíme na sebe, myslíme já a ty,

co včera platilo, dneska už neplatí,
však hrůza ještě visí nad krajem,
těžké je mít se rádi,
když jsme si postříleli navzájem
své nejlepší kamarády.

5.Nevíme o sobě, nevíme vůbec nic,

vzduch krví prosycen dýcháme z plných plic,
pach smrti pod kůží je zarytí,
končí se dějství prvé,
ještě nám tady zbývá k prolití
dvakrát šest litrů krve.

6.Míříme na sebe, míříme já a ty,

ospalí, žízniví, hladoví, vousatí,
nebe se šeří, už se blíží noc,
oči jsou těžké jako kámen,
ach, koho žádat o radu a o pomoc,
když oba usínáme.

7.A tak míříme na sebe, míříme já a ty,
padají hvězdy až obzor je hvězdnatý,
pod jedním nebem oba ležíme,
hřejivá je náruč matky Země,
/: a jak tak spíme, oba ve snu kráčíme:
já k tobě a ty ke mně... :/

Kytka

Nedvědi

D G D

1.Otvírám lásku na stránce "rád",

A D

přišel jsem, milá má, něco ti dát,

G D

zeptat se, co děláš a jaký byl den,

A D

pohladit tvář, tu kytku si vem.

R:Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
jestli má touha tě neporaní,
ty jsi tak jiná, pojď, ruku mi dej,
s tebou je celej svět jak vyměněnej.

2.Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

R:Ty jsi tak jiná...

R:Ty jsi tak jiná... \ Otvírám lásku... 2x

Kometá

Jaromír Nohavica

Ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dmi

G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C

E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Ami

Dmi

R:O vodě, o trávě, o lese,

G7

C E

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Ami

Dmi

o lásce, o zradě, o světě

E

E7

Ami E

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až nalezl v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R:Na na na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
já už tu nebudu, ale jiný jí zazpívá.

R:O vodě, o trávě, o lese,
o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě,
bude to písnička o nás a kometě...

Lachtani

Jaromír Nohavica

C F C Ami G C

R:/: Lach, lach já - é, lach, lach já - é. :/

C F C

1.Jedna lachtaní rodina

Ami G C

rozhodla se, že si vyjde do kina,

F C

jeli lodí, metrem, vlakem a pak tramvají

Ami G C

a teď u kina Vesmír lachtají.

G C

Lachtaní úspory dali dohromady,

G C G

koupili si lístky do první řady,

C F C

táta lachtan řekl: "Nebudem třít bídu"

Ami G C

a pro každého kupil pytlík arašídů, ó.

R:Lach, lach...

2.Na jižním pólu je nehezky

a tak lachtani si vyjeli na grotesky,
těšili se, jak bude veselo,
když zazněl gong a v sále se setmělo.
Co to ale vidí jejich lachtaní zraky:
sníh a mráz a sněhové mraky,
pro veliký úspěch změna programu,
dnes dáváme film ze života lachtanů, ó.

R:Lach, lach...

3.Táta lachtan vyskočil ze sedadla,

nevídáná zlost ho popadla:
"Proto jsem se netrmácel přes celý svět,
abych tady v kině mrznul jako turecký med.
Doma zima, tady zima, všude jen chlad,
kde má chudák lachtan relaxovat?"
Nedivte se té lachtaní rodině,
že pak rozšlapala arašídy po kině, já.

R:Lach, lach...

C F C Ami

G C G C

4.Tahle lachtaní rodina od té doby nechodí už do kina, lach, lach!

Laciný víno

Jaroslav Samson Lenk

C C/H Ami Ami7/G

1.Po noci krátké a po milování

D7

zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,

C G7 C G G7

co bolí, to je to laciný víno,

C C/H Ami Ami7/G

po noci plné cigaret kouře,

D7

byls' jako tajfun, já jako bouře,

C G C

to bolí, to je to laciný víno.

E E7

*:Ted' jenom matně v hlavě mi svítá,

Ami7

útržky večera vytanou,

E E7

tak jako stébla se tonoucí chytá,

Dmi Dmi7 G7

hledám tvou adresu napsanou,

C C/H Ami Ami7/G

napsals' ji sirkou vypálenou

D7

na krabičku cigaret zpola plnou,

C G7 C G G7

k ránu pilo se laciný víno.

C Emi7 Ami7 D7 G G7

R:Večery fajnový, u láhve litrový

C Emi7 Ami7 D7 G

se milují namátkou holky, co málo ví,

E E7 Ami7

když hlava potom bolí ráno

Dmi7 G7

a spát se chce, je nedospáno,

C Emi7 Ami Ami/G D7

večery fajnový tak končívaj',

G C

to je to laciný víno.

2.Po noci krátké a po milování
zbylo mi málo, jen hlava v dlaních,
co bolí, to je to laciný víno.

*Ted' jenom matně v hlavě mi svítá,
útržky večera vytanou,
tak jako stébla se tonoucí chytá,
hledám tvou adresu napsanou,
adresu někdo vynesl s košem,
tak vidíš, holka, rázem je po všem,
to bolí, to je to laciný víno.

R:Večery fajnový...

Léto

Nezmaři

Fmi C# Bmi C

Fmi C#maj7 C Fmi

1.Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,

C#maj7 G# C Fmi

že si chvílemi jako blázen či jak dítě připadám,

C#maj7 G# D# C Fmi

že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

2.Provoněnými stráněmi chodím večer po špičkách,
hladím dlaněmi drsnou kůru, kapky rosy počítám,
hladím dlaněmi drsnou kůru, pod hvězdama hlavu skládám.

3.V horských tůních smejvám ulic prach, zkouším ptačí písň hrát,
i když nemají slova žádná, pokouším se tisíckrát,
i když nemají slova žádná, každá z nich svůj smysl skrývá.

4.Nedá se to říci básněmi, to samo léto píše v nás,
je jich stále víc - stránek bílých, i když se to divný zdá,
je jich stále víc - stránek bílých, které ještě popsat zbývá.

Fmi C#maj7 C Fmi

*Možná na mě léto působí, jeho vůně, chuť i žár,

C#maj7 G# D# C Fmi

že si chvílemi jako blázen střípky léta v sobě střádám.

Lásko!

Karel Kryl

Ami

1.Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,

E **Dmi** **E**

milostný dopisy s partií mariáše,

Dmi

před cestou dalekou zpocený boty zujem

C **E**

a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

R:Lásko, zavři se do pokoje,

Ami G

láska, válka je holka moje,

C G Ami **G** **Ami E**

s ní se miluji, když noci si krátím,

Ami G

láska, slunce máš na vějíři,

Ami G

láska, dvě třešně na talíři,

C G Ami **G** **Ami E**

ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2.Dvacet let necelých, odznáček na baretu,

s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,

v opasku u boku nabítou parabelu,

zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.

R:Lásko...

3.Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,

latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,

není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,

nežli se zchlastaní svalíme na kavalce.

E

R:Lásko... + Rec: Levá, dva!

R:Lásko...

Let It Be

Beatles

C G

1.When I find myself in times of trouble

Ami G F

Mother Mary comes to me

C G F C/E Dmi7 C

speaking words of wisdom let it be

G

and in my hour of darkness

Ami G F

she is standing right in front of me

C G F C/E Dmi7 C

speaking words of wisdom let it be.

Ami G F C

R:Let it be let it be let it be let it be

G F C/E Dmi7 C

whisper words of wisdom let it be.

2.And when the broken hearted people

living in the world agree

there will be an answer let it be

for though they may be parted

there is still a chance that they will see

there will be an answer let it be.

R:Let it be... there will be an answer

R:Let it be... whisper words of wisdom

3.And when the night is cloudy

there is still a light that shines on me

shine until the morrow let it be

I wake up to the sound of music

Mother Mary comes to me

speaking words of wisdom let it be.

R:Let it be... there will be an answer

R:Let it be... there will be no sorrow

R:Let it be... whisper words of wisdom

Lojza a Líza

Michal Tučný, Fešáci / tradicionál

Rec:"Lojzo, hej, Lojzo!"

"Ano, Lízinko?"

"Dojdeš pro vodu?"

"Už běžím."

"No proto."

C F

1.Vědro má ve dně díru, milá Lízo, milá Lízo,

C F G C

vědro má ve dně díru, milá Lízo, jak hrom.

2.Tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji ucpi, milý Lojzo, milý Lojzo, ucpi ji.

3.A čím ji mám ucpat, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám ucpat, milá Lízo, řekni čím.

4.Kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
kouskem slámy, milý Lojzo, milý Lojzo, kouskem slámy.

5.Jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sláma je dlouhá, milá Lízo, dlouhá.

6.Tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji utni, milý Lojzo, milý Lojzo, utni ji, hihihih.

7.A čím ji mám utnout, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám utnout, milá Lízo, řekni čím.

8.Sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
sekerou, milý Lojzo, milý Lojzo, sekerou, no jó.

9.Jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, milá Lízo,
jenže sekera je moc tupá, milá Lízo, tupá.

10.Tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak ji nabruš, milý Lojzo, milý Lojzo, nabruš ji. Hik!

11.A čím ji mám zbrousit, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ji mám zbrousit, milá Lízo, řekni čím.

12.Vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
vem si brousek, milý Lojzo, milý Lojzo, brousek.

13.Jenže brousek je suchý, milá Lízo, milá Lízo,
jenže brousek je suchý, milá Lízo, suchý.

14.Tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
tak jej namoč, milý Lojzo, milý Lojzo, smoč ho.

15.A čím ho mám smáčet, milá Lízo, milá Lízo,
a čím ho mám smáčet, milá Lízo, řekni čím.

16.Zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
zkus vodu, milý Lojzo, milý Lojzo, zkus vodu.

17.A v čem ji mám přinést, milá Lízo, milá Lízo,
a v čem ji mám přinést, milá Lízo, řekni v čem.

18.No vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, milý Lojzo,
no vem si vědro, milý Lojzo, milý Lojzo, vědro.

19.=1.

Lotr intelektuál

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

Ami **Emi**

1.Dáme klukovi školy,

F **C**

ať to stojí cokoli,

G **C**

nešetříme na chlapci,

F C G C

táto, šáhni do kapsy.

2.Když zná lupič písmena,
stane se s ním proměna,
když zná lupič dějiny,
tak je úplně jiný.

C F C G

R:Bude to ozdoba loupežnické bandy,

C F C G

bude mít brejličky a možná i kšandy,

C F C G

Posune řemeslo zas o kousek dál,

C F G C

bude to lotr intelektuál.

3.Naučí se francouzsky,
bude nosit licousky,
naučí se mluvnici,
přelstí všechny právníci.

4.Naučí se německy,
řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plynně,
může loupit v cizině.

R:Bude to ozdoba...

Lodníkův lament

Hop Trop

Emi G D G D G

1.Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláپ',

D Emi D Emi

a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,

G D G D G

velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,

D Emi D Emi D G D G C G

drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

G D

R:Máma mě doma držela a tátá na mě dřel,

G

já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,

D

voženit se, vzít si řákou trajdu copatou

G Emi

a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2.Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,

že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,

a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,

kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:Máma mě doma držela...

3.Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach

a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,

všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'

a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:Máma mě doma držela...

4.Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,

moc nikomu se nechtělo do vody ledový,

k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,

všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:Máma mě doma držela...

5.Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdráv

a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',

na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,

ted' lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:Máma mě doma držela...

Louisiana

Hop Trop

Emi

1.Ten, kdo by jednou chtěl bejt voprvadickej chlap

G D Emi

a na šífu křížit svět ho neleká,

ted' příležitost má a stačí, aby se jí drap',

G D Emi

ať na tu chvíli dlouho nečeká.

G D G D G D A Emi

R:Louisiana, Louisiana zná už dálky modravý,

G D G D G D

bílá Louisiana, jako víra pevná lod',

Emi D Emi

podepiš a s náma pojď, taky hned si z bečky nahni na zdraví.

2.Jó, tady každej z nás má ruku k ruce blíž,

když to musí bejt, i do vohně ji dá,

proti nám je pracháč i kostelní myš,

nám stačí dejchat volně akorát.

R:Louisiana...

3.Až budem někde dál, kde není vidět zem,

dvě hnáty křížem vzhůru vyletí,

zas bude Černej Jack smát se nad mořem,

co je hrobem jeho obětí.

R:Louisiana... + /: Rum (i s masem červivým), :/ rum!

Lovec Amorů

Epy de Mye

E

H

C#mi H A

1.Pokud se vám u ženských dnes a denně nedaří

E

H

C#mi A H

a v tomletom odvětví cejtíte se žabaři,

A

A/G#

C#mi

budíte se v noci v bouři na voru,

D

G

E

zavolejte lovce Amorů.

G#mi

R:Tuny Amorů topí v lavoru,

C#mi

H

v takovém tom oranžovém,

E

G#mi

jak je lycuje, jak je zmenšuje,

A

H

E

H C#mi A H

navěsí je nad betlém.

2.Jestli máte na řákou zrovna teďka spadeno,

ale cítíte že příliš na srdce je kladenno

a kariéra volá stoupat nahoru,

je tu pro vás lovec Amorů.

R:Tuny Amorů...

3.Měl sem třeba kámoše co tři roky to s jednou táh,

luxoval a umoval a málokdy si na ni sáh

a pak jednou při žehlení došel k názoru,

že objedná si lovce Amorů.

R:Tuny Amorů...

4.A jesti si mysíš, že ty máš svou ženu zvládnutou,

miluje tě, nezárlí na televizi zapnutou,

tak to máš doma nejspíš pěknou potvoru,

vyléčí tě lovec Amorů.

R:Tuny Amorů... 2x

Malování

Divočej Bill

Dmi B C Dmi B C

Dmi B Gmi Ami

Dmi B C Dmi

*Nesnaž se, znáš se, řekni mi co je jiný,

B C

jak v kleci máš se pro nevinný

Dmi B C Dmi B

noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás dvou

C Dmi

1.Všechno hezký za sebou mám,

B C Dmi B C

můžu si za to sám, v hlavě hlavolam,

Dmi B C Dmi

jen tátka a máma jsou s náma, napořád s náma

B C Dmi B C

2.To je to tvoje malování vzdušnejch zámků,

Dmi B C Dmi

malování po zdech holejma rukama tě nezachrání,

B C Dmi B C

už máš na kahánku, nezachrání, už jsi na zádech,

Dmi B C

je to za náma, ty čteš poslední stránku,

Dmi B C Dmi B C

za náma, na zádech, za náma, už máš na kahánku,

Dmi B Gmi Ami

Mezi náma, mi taky došel dech...

*Znáš se, řekni mi co je jiný,

jak v kleci máš se, pro nevinný

noci dlouhý jsou plný touhy a lásky nás tří.

Malý velký muž

Pacifik

Emi

1.Dokud tráva bude růst

C

řeky potečou a stoupat bude dým

D

léta utečou a kam jen padne stín

Emi

země tvá bude tvou

Ami

Dokud noci střídá den

G

vítr bude vát a mraky poplujou

H

slunce bude plát a tak jak léta jdou

Emi

země tvá bude tvou

G

R:Jen malý velký muž

Emi

tolik dobře věděl co je vostrej nůž

smutek prázdných sedel

C

D D/C D/H D

malý velký muž čekal svý znamení

G

Jen malý velký muž žehnal ohni sílu

Emi

z rudých kamenů vítal dýmku míru

C

přesto pohřbil sen

D

Emi

velký sen u Wounded Knee

2.Dokud tráva bude růst

ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž

řeky zastaví se, plakat neslyšíš

Slunce zář krvavou

Dokud noci střídá den

slova neplatí, a co je vlastně jen

ono prokletí, co padlo na tvou zem

na tvou zem ztracenou

R:Jen malý velký muž...

3.Dokud tráva bude růst

rány nezhojí a neopláchne déšť
řeky nespojí se v jeden silný proud
silný proud nadějí
Dokud noci střídá den
srdce zlomená, a jejich dávný sen
skalní ozvěna nevrátí tvou zem
silný proud nadějí

R:Jen malý velký muž...

Manitu

Nedvědi

D

1.Měsíc trpělivě poslouchal to,

G

čemu ještě včera říkali jsme zpívání,

A7

už nás zůstalo tak na trojhlás

D

a ptáci oznámili, že brzy přijde svítání.

2.Ještě do žhavýho přidej trochu jehličí,

ať naposled to zavoní,
a na hodinky nekoukej,
spát půjdeme, až zvony ze vsi zazvoní.

D7

R:A pěkně podle starejch zvyků,

G

i když je skoro ráno, dobrou noc si popřejem

A7

a poděkujiem k východu,

D

že Manitu nám dopřál ještě jeden den.

3.Spousta obyčejnejch věcí tady kolem

ještě dovede nás za srdce vzít,
starý pádlo, bůhví odkud,
a bílej šátek holky, co hledala v řece klid.

4.A ranní slunce, když se korunami stromů

v mlze mezi kmeny prodírá,
a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
a něco naschvál zazpívá.

R:A pěkně...

Marsyas a Apollón

Marsyas

C Dmi7 G

1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu,

C Dmi7 F C

Athéna jméno má za starých dávných časů,

Dmi7 G

odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří,

C Dmi7 F C

ten, kdo ji najde dřív, tomu se přání zmaří.

Ami G Ami F

R:Tak i Marsyas zmámen flétnou věří, že musí přetnout

C G F C G C

/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

2. Bláznivý nápad, snad nejvýš Marsyas míří,

Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří,

král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá,

o život soupeří, jen jeden vítěz bývá.

R:Tak si Marsyas zmámen flétnou věří a musí přetnout

/: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh. :/

3.Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen,

prohrál a zápolí, podveden vůlí krále,

sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno,

satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou.

R:Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit,

/: nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh. :/

4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu,

dárkyně moudrosti za starých dávných časů,

ted v tichém hloučku v jejích rukou úroda, spása,

Athéna jméno má, chybí ji tvář a krása.

R:Ty dy dy...

Mařenka

Jaromír Nohavica

Hmi

D

1. Neplakej Mařenko počkej na mě

A

Hmi

chtěl jsem ti nabídnout svoje rámě

G

Emi

čeká nás cesta trnovým houštím

F#7

Hmi

já svoje Mařenky neopouštím

2. Jdu jenom v košili ty v kabátku
cestu jsme ztratili hned zpočátku
blikají dvě hvězdy temnou nocí
Pánbůh nás zanechal bez pomoci

3. Drž se mě za ruku v zimě této
snadné a lehké nebude to
kdo jiný líp to ví nežli my
vyhnaní do tmy a do zimy

4. Odlétli ptáci odplula lod'

ty kdo jsi bez viny kamenem hod'
pravda a láska ta pro nás není
a kdo se ohlédne ten zkamení

5. Já ženich a ty má nevěsta
co nás to potkalo na cestách
nepej se stejně ti nepoví
za stromy dva vlci hladoví

6. Dva vlci s jizvami na těle
z oblohy svržení andělé
nepoví mlčí mají hlad
jediný na světě já tě mám rád

7. Jediný na světě k tobě praví
udělám ohýnek z listů trávy
až bude plápolat v stromových kůrkách
já budu Křemílek ty Vochomůrka

8. Vyšplhám větvemi do koruny
cestu nám osvětlí oko Luny
přes rokle výmoly přes jámy
půjdeme a milost nad námi
přes rokle výmoly přes jámy

F#7 Hmi D A Hmi F# Hmi
půjdeme... hm-hm...

Mašinka

Maxim Turbulenc

G

C

G

R:Jede, jede mašinka, kouří se jí z komínka,

C

D

C

G

jede, jede do dálí, veze samý vožralý,

C

D

C

G

jede, jede do dálí, veze samý vožralý.

1.Neusínej, nechoď spát, neusínej, nechoď spát,
až do rána bílého my budem zpívat budem hrát.

2.Lásko má, jsi jediná, až do třinácti nevinná,
vyhrnu si rukávy, praštím s tebou do trávy.

R:Jede, jede...

3.Přijde ke mně průvodčí, kleštičkama zatočí.

/: Lístek prosím - nemám prosím, jak to prosím - to máte tak. :/

R:Jede, jede...

4.Jel jsem jednou tramvají a pod sedačkou potají,
přistoupila starší dáma a přisedla mi dařujána.

R:Jede, jede...

Metro pro krty

Jaromír Nohavica

G

C

D

G C D

1.Prvá, druhá, třetí, čtvrtá,

G

C

D

G C D

na zahradě krtek vrtá,

Emi

C

G

drápy má jak vývrtky, ohoho,

Ami

C

D

G C D

vrtá metro pro krty, ohoho.

R:Rrr...

2.Každý, kdo si zaplatí, ohoho,
smí se projet po trati, ohoho,
od okurek po macešky, já,
dál už musí každý pěšky, já.

C D G C D G C D G C D G C D G

R:Rrr... +

Mávej

Wabi Daněk

E

E7

R:Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,

A

E

nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,

H7

A

E A E

tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.

A

1.Jó, nemáš, holka, páru, jaký pocit mám,

E

když prásknu do kočáru a rukou zamávám

H7

a cesta už mě zdraví a říká mi "těpic",

E

H7

E

tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.

R:Mávej...

2.Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl

a na jazyku noty a pod pažema sůl

a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,

a žlutý pero žlíví, jó, to je život můj.

H7

A

E A E

R:Mávej... + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem...

Město s pěti věžemi

Spirituál kvintet

*:Já o městě vím, tam chtěl bych žít hned,
má z kamene chrám a věží má pět,

C7 F C/G G C F C G7

pět má město věží, haleluja.

C

R:Ten, kdo chce uvěřit, věří,

G

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C F C

ten, kdo chce uvěřit, věří,

C7 F C/G G C F C G7

pět má město věží, haleluja.

G C

2.Můžeš tam jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

G

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C

jít, odkud chceš, a tvoje kroky hradby střeží,

C7 F C/G G C F C G7

pět má město věží, haleluja.

R:Ten, kdo chce uvěřit...

3.Město tě přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,
přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,
přivítá, at' pálí slunce nebo sněží,
pět má město věží, haleluja.

4.Šel bych tam rád, jenom znát místo, kde to město leží,
jenom znát místo, kde to město leží,
nikdo neví přesně, kudy se tam běží,
pět má město věží, haleluja.

R:Ten, kdo chce uvěřit... + pět má město věží, haleluja.

Míle

Waldemar Matuška / Bob Dylan

G C G Emi

1.Míle a míle jsou cest, které znám,

G C D

jdou trávou i úbočím skal,
jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
a já na všech s vámi stál,
proč ale blátem nás kázali vést
a špínou třísnili šat?

C D G Emi

R:To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,

C D G

ten vítr, co začal právě vát.

2.Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou,
kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou,
Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest?

R:To ví...

3.Dejte mi stéblo a já budu rád,
i stéblo je záchranný pás,
dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás,
proč jen se úděl tak rád mění v bič
a proč že se má člověk bát?

R:To ví... 2x

Milenci v texaskách

Josef Zíma, Karel Štědrý

C

Ami F

Ami

1. Chodili spolu z čisté lásky a sedmnáct jim bylo let

C

Ami F

Ami

a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět,

F

Emi Dmi

D7 G

ten svět v nich ale viděl pásky, a jak by mohl nevidět,

C

Ami F

Ami

vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

2. A v jedné zvláště slabé chvíli za noci silných úkladů
ti dva se spolu oženili bez požehnání úřadů,
ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,
odpuštěte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

F

Emi Dmi

D7 G

3. Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád,

C

Ami F

Ami

a bylo by moc pošetilé pro život hledat jízdní řád,

F

Emi Dmi

D7 G

tak jeden mladík s jednou slečnou se spolu octli na trati,

C

Ami F

Ami

kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,

F

Ami F

Ami

kéž na trati se neztratí, kéž na trati se neztratí...

Mississippi blues

Pacifik

Ami **Dmi**

1. Říkali mu Charlie a jako každej kluk

Ami **G** **Ami**

kalhoty si o plot potrhal,

Dmi

říkali mu Charlie a byl to Toma vnuček,

Ami **G** **Ami**

na plácku rád košíkovou hrál,

C **F**

křídou kreslil po ohradách plány dětských snů,

Dmi **E**

až mu jednou ze tmy řekli: konec je tvejch dnů,

Ami **Dmi**

někdo střelil zezadu a vrub do pažby vryl,

Ami **G** **Ami**

nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C **Ami** **F** **G** **C**

R: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,

Ami **F** **G** **C Ami**

Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

2. Říkali mu Charlie a jako každej kluk

na trubku chtěl ve smokingu hrát,

v kapse nosil kudlu a knoflíkovej pluk,

uměl se i policajtům smát,

odmalička dobře věděl, kam se nesmí jít,

který věci jinejm patří a co sám může mít,

že si do něj někdo střelí jak do hejna hus,

netušil, a teď mu řeka zpívá blues.

R: Mississippi...

3. Chlapec jménem Charlie, a jemu patří blues,

ve kterém mu táta sbohem dal,

chlapec jménem Charlie snad ušel cesty kus,

jako slepý na kolejích stál,

nepochopí jeho oči, jak se může stát,

jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát,

jeho blues se naposledy řekou rozletí,

kdo vyléčí rány, smaže prokletí.

C **Ami**

R: Mississippi... + /: Mississippi, Mississippi... :/

Mlýny

Spirituál kvintet / Harry Dixon Loes

G

R/: Slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

C

G

slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

H7

Emi

já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,

C D G D C

otáčí, otáčí, otáčí. :/

G

C

G

1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,

C7

G

melou bez výhod a melou stejně všem,

C

G

melou doleva jen a melou doprava,

A7

D7

melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,

G

C

G

melou otrokáře, melou otroky,

C

G

melou na minuty, na hodiny, na roky,

H7

Emi C

melou pomalu a jistě, ale melou včas,

G D7 G D7

já už slyším jejich hlas.

R:Slyším mlýnský...

2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,

pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,

to mi věřte, uměl bych dobré mlít,

já bych věděl komu ubrat, komu přiměřit,

ty mlýny čekají někde nad námi,

až zdola zazní naše volání,

až zazní jeden lidský hlas:

proboha melte, je čas!

R:Slyším mlýnský...

Modlitba

Hana a Petr Urlychovi

CAPO II

A

E

A

1. Pane, ať jsi stéblo trávy, nebo obyčejný list

D

A

Prosím dej ať aspoň trochu umím ve tvých vzkazech číst

D

E

F#mi

D

/: Prosím dej ať řeči stromů aspoň trochu rozumím

A

E

A

(E)

Ať vědí že se učím a že nic neumím. :/

2. Dej ať zlomím svojí pýchu, dej mi hledat pokoru

Když se trápím zbytečnostmi, ať pohlédnu nahoru

/: Ať mi stačí dohlédnout na obzor který jsi mi dal

Ať se smířím se vším, co jsi mi kdy vzal. :/

3. A dej mi sílu snášet pokorně, co změnit nemám sil

Odvahu abych to nač stačím na tomhle světě pozměnil

/: A taky prostý rozum, který vždycky správně rozezná

Co se změnit nedá a co se změnit dá. :/

Modlitba za Vodu

Hradišťan

Kapo V

G

E

* Ubývá míst, kam chodívala pro vodu

Ami

F

E

má starodávná milá, starodávná milá

F

E

kde laně tišily žízeň, kde žila rosnička

F

E

E7

a poutníci skláněli se nad hladinou, aby se napili z dlaní.

G

E

1.Ubývá míst, kam chodívala pro vodu

Ami

F

E

E7

voda si na to vzpomíná, voda je krásná, voda má, voda má, voda má...

Ami

G

R:Voda má, voda má, voda má (voda) rozpuštěné vlasy

F

E

E7

voda má, voda má, voda má, voda má (voda) rozpuštěné vlasy

Ami

G

Voda má, voda má, voda má (voda) rozpuštěné vlasy

F

E

voda má, voda má, voda má,

F

E

F

E

chraňte tu vodu a nedejte oslepnout prastaré zrcadlo hvězd

2.A přiveďte k té vodě koníčka

přiveďte koně vraného jak tma, voda je smutná, voda má, voda má...

R:Voda má... rozcuchané vlasy

F

E

F

E

A kdo se na samé dno potopí, kdo potopí se k hvězdám pro prstýnek

3.Ubývá míst, kam chodívala pro vodu

voda je zarmoucená vdova, voda má, voda má...

R:Voda má popelem posypané vlasy, voda má popelem posypané vlasy,
Voda má popelem posypané vlasy, voda má, voda má

F

E

voda si na nás stýská

R:Voda má rozpuštěné vlasy, voda má, voda má...

Modrá (je dobrá)

Žlutý pes

/: **G D C D /:**

G D C D

1. Modrá je planeta, kde můžeme žít

G D C D

Modrá je voda, kterou musíme pít

G D C D

Modrá je obloha, když vodejde mrak

F C G

Modrá je dobrá, už je to tak.

2. Modrá je Milka - ta naše kráva

Modrá je prej v Americe tráva

Modrá je údajně i polární liška

Senzačně modrá je moje vojenská knížka.

C G

R: Jako nálada když zahrajou poslední kus

F C F G

Modrá je naděje láska i moje blues

C G

Je to barva, kterou mám prostě rád

F C G

Modrá je dobrá, už je to tak.

3. Modrá je Raketa - ta moje holka

modrá je vzpomínka na Mikyho Volka

velká rána je modrej přeliv

modrý voko má i černej šerif.

R: Jako nálada...

Montgomery (Jižní eskadrona)

Savana / Goebel Reeves

Rec:Dávno utichly boje, i vítr odvál dunění kopyt někam tam, kde se vyprahlá poušť trávy snoubí s obzorem, dávno pohasl lesk v očích dívky, již osud zanechal tak samotnou, se srdcem navždy, navždy prázdným.

D G Emi

1.Déšť ti, holka, smáčel vlasy,

A7 D A7

z tvejch očí zbyl prázdnnej kruh,

D G Emi

kde je zbytek z tvojí krásy,

A7 D A7

to ví dneska jenom Bůh.

R:A z celý jižní eskadrony
nezbyl ani jeden muž,
v Montgomery bijou zvony,
déšť ti smeJVÁ ze rtů růž.

2.Na kopečku v prachu cesty
leží i tvůj generál,
v ruce šátek od nevěsty,
ale ruka leží dál.

R:Z celé...

3.Tvář má zšedivělou strachem,
zbylo v ní pár dětských chvil,
proužek krve stéká prachem,
déšť slepil vlasy jak jíl.

R:Z celé...

Rec:Nedočkáš se, holka, svý jižní eskadrony,
tý velký chlouby nás, mrtvejch všech,
dříve najdeš hroby mezi stromy
anebo šest stop hlíny tam, v těch smutnejch zdech.

4.=2.

Rec:Vím, že nejsem sama, které osud odopřel jedinou lásku, a také vím, že tak jako mně, i mnoha jiným se stále vrací ono tragické "proč".

5.Déšť ti šeptá jeho jméno,
šeptá ho i listoví,
lásku měl rád víc než život,
to ti nikdy nepoví.

R:Z celé...

Morituri te salutant

Karel Kryl

Ami G Dmi Ami

1.Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína

C Dmi G7 C

a šedé šmouhy kreslí do vlasů

Dmi G C E

/: a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,

Ami G Ami

a pírka touhy z křídel Pegasů. :/

2.Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,

má v ruce štítky, v pase staniol,

/: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma

dvě křehké snítky rudých gladiol. :/

G

R:Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Ami

počkejte chvíli! Mé oči uviděly

G7

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Ami G7

seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!

Ami G

Morituri te salutant, morituri te salutant!

3.Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá

a písek víří křídlo holubí,

/: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skytá

a zvedá chmýří, které zahubí. :/

4.Cesta je téř a prach a udusaná hlína,

mosazná včelka od vlkodlaka,

/: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína

a děsně velká bílá oblaka. :/

R:Seržante...

Mrtvej vlak

Hoboes

Ami

Dmi

Ami Dmi Ami

1.Znáš tu trať, co jezdit po ní je tak zrovna k zbláznění,

Dmi

E7

v semaforu místo lampy svítěj' kosti zkřížený,

Dmi

F

E7

pták tam zpívat zapomněl a vítr jenom v drátech zní,

Ami

Dmi

Ami Dmi

jednou za rok touhle tratí zaduní vlak pohřební.

2.Po kolejí rezavý, tam, kde jsou mosty zřícený,
bez páry a bez píšťaly, kotle dávno studený,
nikdo lístky neprohlíží, s brzdou je to zrovna tak,
s pavučinou místo kouře jede nocí mrtvej vlak.

F+ Ami Cdim

R:Mrtvej vlak, mrtvej vlak nedrží jízdní řád,

Ami Cdim E7 Ami

dálku máš přece rád, nasedat,

Dmi F+ Ami Cdim

neměj strach, ve skalách zaduní mrtvej vlak,

Ami Cdim E7 Ami

chceš mít klid, máš ho mít, už jede vlak.

3.V životě jsi neměl prachy, zato jsi měl řádnej pech,
kamarádi pochcipali v sakra nízkejch tunelech,
že jsi zůstal sám a že jsi jenom hobo ubohej,
zasloužíš si za to všechno aspoň funus fajnovej.

4.Jednou vlezet pod vagón a budeš to mít hotový,
kam jsi tímhle vlakem odjel, nikdo už se nedoví,
slunce tady nevychází, cesty zpátky nevedou,
ďábel veksl přehodí a šraňky zvedne za tebou.

E7 Ami

R:Mrtvej vlak... + /: už jede vlak... :/

Musíš jít dál

Nezmaři

C F C G C

1.Když ti nohy už nějak neslouží, musíš jít, jít dál,

F C F G

a když občas šlápneš do louží, musíš jít, jít dál,

C C7 F Fmi

když už nemáš střechu nad hlavou a jenom kapsu děravou,

C F C G C F C G

musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

2.Když tě přítel tvůj někdy oklamal, musíš jít, jít dál,

jenom rukou mávni, čert to vzal, musíš jít, jít dál,

jenom na sebe se spoléhej, štěstí u druhých nehledej,

musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

3.Když boj svůj předem prohráváš, musíš jít, jít dál,

a když ruce do klína pokládáš, musíš jít, jít dál,

jenom nevěš hlavu, to chce klid, uvidíš, zas bude líp,

musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

4.Když tě smůla někdy provází, musíš jít, jít dál,

anebo když máš spoustu nesnází, musíš jít, jít dál,

jen lidem zlým se vyhýbej, názor svůj si uhlídej,

musíš jít, jít, cíl tvůj je ze dne na den blíž.

C F C

5.=1. + musíš jít, jít dál.

Na kameni kámen

Nedvědi

C

1.Jako suchej, starej strom,

Fmaj7

jako všeničící hrom,

C

jak v poli tráva

Fmaj7

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,

Ami G C

a čím víc, tím líp se mám.

Fmaj7

R:Budem o něco se rvát,

Ami G

až tu nezůstane stát

C

na kameni kámen,

Fmaj7

a jestli není žádnej Bůh,

Ami G

tak nás vezme země - vzduch,

C

no, a potom amen.

2.A to všechno proto jen,

že pár pánu chce mít den
bohatší králů,

přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.

R:Budem o něco...

3.Možná jen se mi to zdá,

a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.

C Fmaj7 Ami G C

R:Laj la laj ...

Na kolena

Ivan Hlas

C **Ami**

1.Táhněte do háje, všichni pryč,

C **Ami**

chtěl jsem jít do ráje a nemám klíč,

C **Ami**

jak si tu můžete takhle žrát,

F **G**

ztratil jsem holku, co ji mám rád.

2.Naprávo nalevo, nebudu mít klid,
dala mi najevo, že mě nechce mít,
zbitej a špinavej, tancuju sám,
váš pohled káraje už dávno znám.

F

R:Pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena

C

jé jé jé,

F

pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena

C

jé jé jé,

F

pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena

C **Ami**

F

G

je to tak a vaše saka vám posere pták.

3.Cigáro do koutku si klidně dám,
tuhletu pochoutku vychutnám sám,
kašlu vám na bonton vejmysly chytřejch hlav,
sere mě Tichej Don a ten váš tupej dav.

R:Pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
je to tak a tenhle barák vám posere pták.

Nad stádem koní

Buty

D A Emi G D

1.Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,

A Emi G D

černý vůz vlečou a slzy tečou, já volám:

A Emi G D

"Tak neplač, můj kamaráde, náhoda je blbec, když krade"

A Emi G

Je tuhý jak veka a řeka ho splaví. Máme ho rádi.

C G A

No tak co, tak co, tak co?

2.Vždycky si přál, až bude popel, i s kytarou

vodou ať plavou, jen žádný hotel, s křížkem nad hlavou.

Až najdeš místo, kde je ten pramen a kámen, co praská,
budeš mít jisto, patří sem popel a každá láska.

No tak co, tak co, tak co?

3.Nad stádem koní podkovy zvoní, zvoní,

černý vůz vlečou a slzy tečou. A já šeptám:

Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody

G

vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy.

D A G D A G

/: Vysyp ten popel, kamaráde, do bílé vody, vody

D A Emi G

vyhasnul kotel a náhoda je štěstí od podkovy. :/ 3x

Na tý louce zelený

lidová

A E E7 A

1.Na tý louce zelený pasou se tam jeleni,

D A E A

/: pase je tam mysliveček v kamizolce zelený. (zelený,) :/

Nadějí láskou i vírou

Spirituál kvintet

C

R:Nadějí, láskou i vírou,

Dmi7 G7 C

nadějí, láskou i vírou,

Ami G7 C C7 F D7

nadějí, láskou i vírou

C Ami D7 G7 C

se píšeň může stát.

C

1.Já když bejval ještě dítě,

Dmi7 G7 C

táta řek': "Čas naučí tě,

Ami G7 C C7 F D7

že naději máš vždycky, dítě,

C Ami D7 G7 C

a to bys měl snad znát."

R:Nadějí...

2.Dnes tvým krokům kámen brání,
píšeň tvá však nemá stání,
dnes tvým krokům kámen brání,
pojd' na cestu se dát.

R:Nadějí...

3.Vím, že láska neumírá
tomu, kdo ji neodpírá,
vím, že láska neumírá,
tak neboj se mít rád.

R:Nadějí...

4.Kdo má cíl a kdo je v právu,
kdo má víru, nechce slávu,
kdo má cíl a kdo je v právu,
ten může s námi hrát.

R:Nadějí...

5.Osud těm, kdo v pravdu věří,
rukou spravedlivou měří,
jenom ten, kdo v pravdu věří,
ten může klidně spát.

R:Nadějí...

Nám se stalo

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

1.Nám se stalo něco překrásného,

Ami

nám se stalo něco divného,

G

Emi

Ami

našla dívka kluka nešťastného,

F

C

zamilovala se do něho.

2.Jim se stalo něco překrásného,

jim se stalo něco divného,

našla dívka kluka nešťastného,

zamilovala se do něho.

C

R:/: Já jsem ten nešťastník,

Ami

já jsem ta slečna,

G

je z toho najednou

Ami F G C

láska neskutečná. :/

3.Na světě mě pranic netěšilo,

ted' mi přijde, že je bezvadný.

Mně se taky zdá, že je tu milo,
přibrala jsem kilo za dva dny.

4.Ptali se jí, proč si vyvolila

právě toho muže za muže,

řekla, že to způsobila síla,

která všechny síly přemůže.

5.Jim se stalo něco překrásného,

jim se stalo něco divného,

našla dívka kluka nešťastného,

zamilovala se do něho.

R:/: Já jsem ten nešťastník... :/

Námořník

Asonance / John Riley

Ami D Ami

1.Krásná dívka v zahradě stála,

D Ami

když námořník cestou kolem šel,

C G

chtěla bys, dívko, ženou mou se stát,

Hmi Ami

tak volal na ni, když ji uviděl.

2.Ach, vzácný pane, já nesmím si vás vzít,

vždyť lásku svoji na širém moři mám,

už sedm roků, co mi odešel,

já mu však věčnou věrnost zachovám.

3.A co když dávno v bitvě zahynul,

anebo hrob svůj našel ve vlnách,

co když si dávno jinou dívku vzal

a na tvou lásku sotva vzpomíná.

4.Jestli snad milý v bitvě zahynul,

i já chci zemřít a vedle něj chci spát,

a jestli v moři ztratil život svůj,

pak chci i já život vlnám dát.

5.A jestli jinou krásnou dívku má,

zdraví a štěstí chtěla bych jim přát,

za mořem v dálce Bůh jim požehnej,

ať je jí věrný a ať ji má rád.

6.Vtom námořník dívku obejmí

a její tvář zlíbal tisíckrát,

/: nepláč už dál, lásko jediná,

vždyť jsem to já, což mě nepoznáš? :/

Nebe peklo ráj

Radúza

C#mi

G#mi

1. Ty jsi mi říkal neboj malá, to víš, že ti budu psát

H

F#mi

C#mi

no, a tak jsem to tak brala a teď už máme listopad.

2. Když jsi mě prosil, atť ti věřím, andělé nebo někdo z nich
mi do očí nasypali peří a u vás už je asi sníh.

F#mi **G#mi** **C#mi**

R:/: Nebe peklo ráj, nebe peklo ráj

F#mi **G#mi** **C#mi**

nebe peklo ráj s námi duše hraj. :/

3. Jak vodka v nedopity flašce, někde se houpe tvoje lodička
zas sedím na sbalený tašce, když mě chceš tak si pro mě pojď.

R:Nebe peklo ráj...

4. Z křídovejch plakátů se šklebí do prázdných ulic blondýna
a máslem na zem padaj chleby, sama jak au-pair z Londýna.

5. Země se točí kolem osy, hlas se mi zadrhá jako zip
tedy už nebudu tě prosit, s tebou mohlo mi bejt líp.

R:Nebe peklo ráj...

Nestarej se, ženo má

česká lidová

D

A

D

1. Nestarej se, ženo má, že mi nic nemáme,

A7

D

zabijeme komára, masa naděláme.

2. Půl ho dáme do komína, půl ho uvaříme.

Nestarej se ženo má, že se nenajíme.

3. Proč pak by se starala, můj zlatý mužíčku.
vždyť mám ještě v komoře z komára nožičku.

Něco za něco

Nezmaři

CAPO II

Emi Hmi Ami Emi Hmi C

Emi Hmi C

1.Učíme se vidět Velkej vůz,

Emi Hmi C

najít ještě účinnější lék,

Emi Hmi C

nečekat, že ze světových stran

D Emi Hmi C

dostaví se vděk.

2.Přátelé už stárnou jako já,
pozlacený z překroucených pravd,
nechci dělat jen to, co se má,
nechci pořád lhát.

G D C

R:Něco za něco a příště nic,

G D C

srdce naruby a na rtech líc,

G D Ami

něco za něco než přijde klam

Hmi Emi Hmi Ami Emi Hmi C

ze světových stran.

3.Někdo ze své dýmky bafá dýl,
jiný ani nezapálí troud,
nevidím, že by tu někdo zbyl,
není, kam se hnout.

R:Něco za něco...

4.Naučit se, jaký letí pták,
nechat si zdát obyčejnej sen,
pozdravit se s někým jenom tak,
že je hezkej den.

R:Něco za něco...

5.Učíme se vidět Velkej vůz,
najít ještě účinnější lék,
nečekat, že ze světových stran
dostaví se vděk...

Něgdy

Mňága a Žd'orp

Cmi G# Cmi G

Cmi G#

1. Něgdy nejdu spát

Cmi G

a motám se městem
a myslím na to co jsem
a hlavně na to co nejsem
Spěchat není kam a proč
mně nejede žádný vlak
a kdyby přece náhodou
raději odvrátím zrak

Cmi G# D# B

R: Podle kolejí se vracím domů

brečím jak ženská směju se tomu
vylez zá slunko nad panelák
jak bysem rád jednou vylez - taky tak
Je neděle ráno a zvony zvoní
nevěřím ničemu ale teď hlavu skloním
vylez zá slunko nad panelák
jak bysem rád jednou vylez - taky tak

2. Všechny cesty prý

odněkud někam vedou
mě ale teďka spíš
ruce v kapsách zebou
A nenapadá mě nic
žádný věty žádný slova
co se dá dělat lepšího
než každý ráno zkoušet to znova a znova

R: Podle kolejí...

Nelituj

Pavel Lohonka Žalman

G Ami Hmi C G Ami G

G

C

D

G Ami G C

1.Kdo se chudej narodil, tak mohlo to bejt horší, nelituj,

G

C

D

G Ami G C

pár důchodek prochodil a nejmíň tucet projdem, nelituj,

Emi

Hmi

žlutej anděl přistaví nám vůz,

C

G D

ten den zbyde v ulicích tichý blues,

G

C

D

G

vydáme se hledat slunce bez peněz a darů, nelituj.

Emi

Hmi

C

Ami

R:Nejsme přeci žádná lůza, co na vlastní kůži růži má vyšitou,

D

C

G D

z obehraných slov a díků ke hmatníku ruku přibitou,

Emi

Hmi

C

Ami

nastavíme dešti tváře, ať se stoky vrásek nasytí, nasytí,

D

C

to se ale bláznům stává, když se jim zdá sen o

G Ami Hmi C G Ami G

přežití.

2.Komu dál voní pot z koní, nikdy nebyl v sedle, nelituj,

zdá se mu to, co nám vloni: svět se trochu zmenšil, nelituj,

místa, která zbyla někde v nás,

bez pořadníků jsou a budou zas,

volná místa divnejch ptáků, co se slétaj', když ztratí svůj hlas.

R:Nejsme...

3.Kdo máš na svém kontě jenom šťastný konec svých cest, nelituj,

G

Ami G C G Ami G

třeba potkáš to svý slunce...

Nové Skotsko

Asonance / skotská lidová

Dmi F C G C

1. Slunce k západu tvář svou naklání,

Dmi C Dmi

ve větvích i ptáci už půjdou spát,

F C

všechny zvony na kopcích teď zvoní klekání,

Dmi B Ami Dmi

jenom nám nadešla chvíle na cestu se dát.

F C G C

R:Tak jen dál, kde Nové Skotsko svůj břeh prostírá,

Dmi C Dmi

kde se skály do mraků zvedají,

F C

tam za mořem nová zem nový život otvírá

Dmi B Ami Dmi

a pro vyhnance je poslední nadějí.

2. Opustil jsem svůj dům i svou rodnou zem,

sbohem přátelům jsem musel dát,

otce svého i matku jsem doma zanechal,

i svoji něžnou dívku, co jsem měl tolík rád.

R:Tak jen dál...

3. Já měl jsem dva bratry, už našli svůj klid,

na prsou teď ruce mají zkřížené,

tak jsem zůstal jen já - ubohý námořník,

a nikdo není, kdo by vzpomněl jméno mé.

R:Tak jen dál...

4. Zase bubny už zní, další den začíná,

námořníky nic dobrého nečeká,

jenom dál, jen dál po vlnách šedivých,

vždyť už svítat začíná a cesta je daleká.

R:Tak jen dál...

Obrázek - oblázek

Nedvědi

C

1. Než poslední ti sbohem dám, tak musím něco říct:

G7 **C**

v kartách žití, jak víš, se švindl nesmí hrát,

máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad,

G7 **C**

to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát.

C **F** **C**

R: Co je platný, že jsi jako obrázek,

F **C**

že máš kůži jako z řeky oblázek,

G7 **C**

věř, holka, nechci si tě vitríny dát,

nevím, co máš se mnou asi za plány,

F

ale teď už je to fuk,

C **G7** **C**

svět se mění, tak pal, a ani muk.

2. Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek',

v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek,

máš možnost vrátit všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít,
kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít.

R: Co je platný...

Oči sametový

Lístek

F Gmi C Dmi A7

Dmi

Gmi

1.Často rád jsi chodíval sám, zkoušel dát hlas ozvěnám,

C

Dmi

A7

u nejvyšších jsi vrcholů stál, a daroval sny tam za obzor dál

F

Gmi

a hledal's v nich ty budoucí cíle, jak v šeru jsou a v hučící síle,

C

Dmi

A7

lesů kol dokola posetých a lidma něčím podobným posetých.

Dmi

B

F

C

F

R:Spát s nima za temný noci a prudkýho deště pod skalou

Dmi

B

F

C

F

brát s nima na dva dny věci a hořet touhou nedočkavou

Gmi

Dmi

že snad se ti vrátí ten svět tuláckých sil a moudrosti bráti

Ami

B

Dmi

a věřit v kouzlo přírodních sil.

2.Potkávals kluky po zažloutlejch stráních, a tušil jsi, že něco ti schází
co bylo to jen,vždyť nebyl to sen,snad svoboda klid,snad pravda a cit
krásný den po probdění přišel a správná slova právě si našel,
má krajino můj domove, neměnil bych tě, to vím, že ne.

R:Spát s nima...

3.Avšak jedna jizva dál zůstává, pár očí tvých v mých představách
běží jen dál do nenávratna, sametové někde pod hvězdama
dál poznáváš, že něco nemít v nás probouzí tu vůli chtít jít
zas poznávat a obzor najít a na obzoru oči sametový.

R:Spát s nima...

Okno mé lásky

Olympic

G

C G

C

1.Kdo tě líbá, když ne já, kdo tě hlídá, když ne já,

G

F

C

G

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

2.Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě hlídá, když ne já,

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

Emi

D

C

D Emi

D

R:A v jeho lesku vidím přicházet sebe ve věku

C Emi

D

C

patnáct let a znovu říkám spoustu něžných vět:

G C G C G D C

Ty, já, jsme my, ty a náš svět.

3.Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já,

okno v přízemí je zavřené i dnes, lásko má.

R:A v jeho lesku vidím přicházet sebe ve věku

patnáct let a znovu říkám spoustu něžných vět:

Ty, já, jsme my, my a náš svět.

4.Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě svádí, když ne já,

kdo tě zradí, když ne já.

+ Ty, já, jsme my, my a náš byl svět.

Omnia vincit Amor

Klíč

F C Dmi Ami B C Dmi F C Dmi Ami B C Dmi

Dmi C Dmi

1. Šel pocestný kol hospodských zdí,

F C F

přisedl k nám a lokálem zní

Gmi Dmi C

pozdrav jak svaté přikázání:

Dmi C Dmi

omnia vincit Amor.

2. "Hej, šenkýři, dej plný džbán,

ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
omnia vincit Amor."

F C Dmi

R: Zlaták pálí, nesleví nic,

F C F

štěstí v lásce znamená víc,

Gmi F C A7

všechny pány ať vezme d'as!

Dmi C Dmi

omnia vincit Amor.

3. "Já viděl zemi válkou se chvět,

musel se bít a nenávidět,
v plamenech pálit prosby a pláč,
omnia vincit Amor."

4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,

nad lidskou láskou roztáhli plášť,
vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
omnia vincit Amor.

R: Zlaták pálí...

5. "Já prošel každou z nejdelších cest,

všude se ptal, co značí ta zvěst,
až řekl moudrý: Pochopíš sám
omnia vincit Amor / všechno přemáhá láska."

R: Zlaták pálí...

6. "Teď s novou vírou obcházím svět,

má hlava zshedla pod tíhou let,
každého zdravím větu všech vět:
omnia vincit Amor, omnia vincit Amor..."

Oregon

Pacifik

F#mi

A

F#mi

1.Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,

A

F#mi

kdo zboural ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,

Hmi

F#mi

těžko se ti dejchá v těsným ovzduší,

Hmi

C#7

že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,

F#mi

A

F#mi

kdo přes pláně hnhal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

D E

A

F#mi

R:Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,

D E

F#mi

Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2.Kdo pár cajků tvých pod plachty naložil - touha žít, touha žít,

kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,

na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:

buďto někde chcípnout, anebo držet stráž,

kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R:Oregon...

3.Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,

kdo zavolá den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,

člověk se drápe až někam k nebi blíž,

dostává rány, a přesto leze výš,

hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:Oregon...

R:Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak uschlej strom,

Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Panenka

Poutníci

C F C F

1.Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,

C G

snad houf bílých holubic nebo jen žal,

F C F C

tak odplul ten prvý den smáčený krví,

G C

ani pouťovou panenku nezanechal.

C F C G F C G

R:Otevři oči, ty uspěchaná dámo uplakaná,

F C F C G C

otevři oči, ta hloupá noc končí a mír je mezi náma.

2.Už si oblékni šaty i řetízek zlatý

a umyj se, půjdeme na karneval,

a na bílou kůži ti napíšu tuší,

že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

R:Otevři...

Pár minut

COP / Herb Pedersen

E H F#mi A E

R:Tvých pár minut si připíchnout jak kytku na kabát,

H F#mi A H

mávnout křídly a plný kapsy tvojí lásky mít.

E H F#mi A E

1.To bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc,

H F#mi A H

probudit den a vyprávět mu sen, a potom jen mu říct:

R:Těch pár minut si připíchnu jak kytku na kabát,

mávnu křídly a kabát nechám i s tou kytkou vlát.

2.Tunelem snů, tak krátkým i tak dlouhým, teď běžím sám,

až přijdu k vám, minut pár svých dní :/ jen mi dej, :/ hej.

R:Těch pár minut...

3.Jó, to bych si přál, a mít těch minut pár a kapes víc, zatrást dnem a sebrat spadlej čas, co :/ není zlej, :/ hej.

R:Těch pár minut... 2x

Petěrburg

Jaromír Nohavica

Ami

F E Ami

1.Když se snáší noc na střechy Petěrburgu, padá na mě žal,

F E Ami

zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba, kterou jsem mu dal.

C Dmi E

R/: Láska moji kníže Igor si bere,

F D#dim H7 E

nad sklenkou vodky hráju si s revolverem,

Ami F E Ami

havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral.

2.Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, široširá stepi, máš na kahánku.

R/: Mému žalu na světě není rovno,

vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,

vy jste tím vinna, až mě zítra najdou s dírou ve spánku. :/

Píseň proti trudomyslnosti

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

D

A7

1.Polární noc má zvláštní moc, každého přepadne smutek,

D

Němec i Brit, křesťan i Žid, každý by nejradší utek',

G D E A

ba i ti šikovní Žaponci se silami jsou na konci,

D G D A D

jen jeden z národů neskoná, hrůzy severu slavně překoná!

D

A

R:Tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,

D

tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli vlci,

G

tam, kde hy-, tam, kde hy-, kde hynuli sobi,

A

D A

D A D

Čech se přizpůsobil, Čech se přizpůsobil!

Pijte vodu

Jaromír Nohavica

C

G C

R/: Pijte vodu, pijte pitnou vodu, pijte vodu a nepijte rum! :/

1.Jeden smutný ajznboňák

pil na pátém nástupišti Air-koňak.

Huba se mu slepila, diesellokomotiva ho zabila.

R:Pijte vodu...

2.V rodině u Becherů

pijou Becherovku přímo ze džberů.

Proto všichni Becheři mají trable s játrama a páteří.

R:Pijte vodu...

3.Pil som vodku značky Gorbačov

a potom povedal som všeličo a voľačo.

Vyfásol som za to tri roky, teraz pijem chlórované patoky.

R:Pijte vodu...

4.My stežny chlopci z Warszawy,

chodime podrugim za robotou do Ostravy.

Štery litry vodky i mnužstvo piv, bardzo fajny kolektiv.

R:Pijte vodu...

5.Jedna paní v Americe

ztrapnila se převelice.

Vypila na ex rum a poblila jim Bílý dům.

G F G C G C

R:Pijte vodu... + nepijte rum, rum, rum bum bum!

Písek

Nezmaři

Ami D G E7

1.Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

Dmi E7 Ami G C

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

Dmi G

/: ani vodu nepřeliješ sítěm,

C C/H Ami

někdy je strašně málo chtít,

Dmi E7 Ami G(E7) C(Ami)

já nejsem z těch, co po těžký ráně nevstanou. :/

2.Pevnou vůlí taky příliš neoplýváš,

zdá se, že nemíníš mě vážně brát.

/: kolik času nám to ještě schází,

nebo je všechnen dávno pryč,

(F)

a za čím se to vlastně máme stále hnát? :/

3.Jako kámen najednou mi v cestě stojíš,

vím, že se leccos těžko obchází,

/: radši zkusím někde jiný příběh,

který bude lepší konec mít,

ale už teď ti můžu říct, že mi nescházíš. :/

4.Jako písek přesíváš mě mezi prsty,

stejně ti dlaně prázdný zůstanou,

ani vodu nepřeliješ sítěm,

někdy je strašně málo chtít,

já nejsem z těch co po těžký ráně nevstanou...

Píseň malých pěšáků

Pavel Lohonka Žalman / John Prine
CAPO II

G C D7

1.Je nás víc než loni,

G C D7

obyčejnejch pěšáků,

Hmi C

chodíme hledat víru svou,

G D7

v dlažbě ukrytou, jsme děti ulice.

2.Ráno bývaj' smutný nádraží,

lásky odjížděj' se vdát,

na peróně stojí schoulený,

s dálkou snoubený pěšáci silnice...

F G

R:Má svou jistou píseň,

F G

s košilí kdo spí drátěnou,

Hmi C

ó, lidé, tiše půjdem

G D G C D

do starý vrby zvolat: hallo, jdem dál, hallo.

3.Jednou zuje pěšák boty svý

na šachovnici světa rád,

vykouří doutník, lehne si

do stoky pod širák a bude snít.

4.O malých dětech na nádraží,

co hledaj' mámy a duši svou,

ptáci pod křídly je ukryjou

a pak v objetí s nimi odletí.

R:Má svou jistou píseň...

3.Půlnocní vítr už vyhrává

píseň malých pěšáků,

ulicí smutkem dlážděnou,

G D7 G

tichou dálnicí, tichou dálnicí půjdem dál...

Píseň pro šedivou hlavu

Hop Trop

Emi Hmi Ami Hmi

1.Jó, zahrajte mi, plavci, jak míval jsem to rád,

Emi Hmi Ami D

mám pádlo pořád těžší a očím se chce spát,

G D G D

už do vlasů mi vítr svý stříbro nafoukal,

Emi Hmi Ami Hmi Emi

jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

G D G D

R1:Až obrátím se naposled za zemí modravou,

C G C D

za pískem zlatým jako med, za slámovou pod hlavou,

G D C G

tam bendža hrály samy a holek plný stany,

C G H7 Emi

tam neštípaly mouchy a ohně plály tmou.

2.Jó, zahrajte mi, plavci, vo létu dávnejch dní,

kdy tykaly nám hvězdy a louky voňavý,

kdy po houpavejch pláních na pádla vítr hrál,

jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál.

R2:Ten, kdo má hlavu šedivou, ke šlajsně musí plout,

ta šlajsna končí hladinou, co nemá vratiproud,

tam Celsius se nehne, ať v noci, nebo ve dne,

tam vlahej vítr zpívá pod šlajsnou poslední.

R1:Až obrátím se...

3.Jó, zahrajte mi, plavci, o šlajsně poslední,

že proudí krátkou nocí, a pak se rozední,

a zahrajte to nahlas, bez vás bych se jí bál,

jó, zahrajte mi, plavci, a potom plujte dál,

Ami Hmi Emi Ami Hmi Emi

a potom plujte dál, a potom plujte dál...

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

CAPO II

G C G C

1.Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,

G Hmi Ami D7

málokdy si nechám něco zdát,

C G G/F# Emi C

doma nemám stání už od jarního tání,

F G

cítím, že se blíží listopad.

F C G

R:Listopadový písničky od léta už slýchám,

Ami C G

vítr ledový přinesl je k nám,

F C G

tak mě nečekej, dneska nikam nepospíchám,

Ami C G

listopadový písničky naslouchám.

2.Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,

k zemi padá zlatý vodopád,

pod nohama cinká to poztrácené listí,

vím, že právě zpívá listopad.

R:Listopadový písničky...

3.Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,

co mě nutí do zpěvu se dát,

tak si chvíli zpívám a potom radši pískám

píseň, co mě učil listopad.

R:Listopadový písničky...

Planeta

Hana a Petr Urlychovi

G

1.Kámen bez tíže

Emi

hřbitov bez kříže

C D G

planeta dávno vyhaslá

někdo si s ní hrál

Emi

málo o ni stál

C D G

tak šanci kvést si propásla

Emi D G

R:Je tu ticho bledý svít

Emi D G

od sluníčka má tu klid

H Emi

od tíže pozemské i od lidí

C G

za touhu svou se přesto nestydí

Ami

chce se vrátit zpátky

D

láskou do pohádky

G

pouhým dýchnutím

2.Lávou klokotá

plná života

planeta zdálky modravá

stokrát prokletá

znova rozkvétá

člověka tíhou spoutává

R:Kámen tlačí v ramenou

tvář má potem zmáčenou

před bouří chrání co kdy zasadil

pak staré housle v klidu naladí

zpívá do setmění

o tom co se změní

pouhým dýchnutím

Po schodoch

Richard Müller

Ami

G

1.Výťah opet' nechodí, tak zdolat trinášť poschodí,

F

G

Ami

zostáva mi znova po svojich,

na schodoch čosi šramotí a neón kdě tu nesvieti,
eště, že sa vo tme nebojím.

2.A počuť hlasné stereo, aj výstrahy pred neverou,

ktosi čosi vráta v paneloch,

tatramatky rodeo, zas mieša sa tu z operou,

všetko počuť cestou po schodoch.

3.Štěkot smutnej kólie, za premárněné prémie,

vyhŕáža sa manžel rozvodom,

disko tenis árie, krtika televízie,

po dnes chodím iba po schodoch.

Ami

G

F

G

R:Cestou /: po schodoch po schodoch poznávam poschodia

Ami

G

F

G

Ami

poznám po schodoch po zvukoch čo sme kto za ludia :/

*: /: **Ami, G, F, G, Ami, G :/**

R:Cestou po schodoch...

Pod dubem

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

Ami

R:Pod dubem, za dubem - tam si na tě počíháme,

E

Ami G7

pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.

C

1.Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,

G

loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

C

My řekneme: "Ruce vzhůru" a hned máme peněz fůru,

G

C E

žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.

R:Pod dubem, za dubem...

2.Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
sed', formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!

Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá, jelikož je nelida.

R:Pod dubem, za dubem...

3.Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vší osvětě.

Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

R:Pod dubem, za dubem...

Podvod

Nedvědi

Emi

Ami

1.Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,

D

G C G

hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,

Ami

Ami/C

Emi

je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,

Ami

H7

půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2.Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

Ami

R:Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

Emi

ti říct, že už ti nezavolám,

Ami

D

pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

G

H7

podved' jsem všechno, o čem doma si sníš,

Emi Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H

ted' je mi to líto.

3.Kolikrát člověk může mít rád tak opravdu z lásky,
dvakrát či třikrát - to ne, i jednou je dost,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R:Chtěl jsem to ráno...

*** Emi/D Emi/C Emi/H Emi Emi/D Emi/C Emi/H**

Emi Ami D G C G Ami Ami/C Emi Ami H7

R:Chtěl jsem to ráno...

Pohár a kalich

Klíč

Emi D G D Emi

1.Zvedněte poháry pánové, už jen poslední přípitek zbývá.

Emi D G D G

Pohleďte nad polem špitálským, vrcholek roubení skrývá,

D Emi D Emi

za chvíli zbyde tam popel a tráva, nás čeká vítězství, bohatství, sláva.

D Emi D Emi

2.Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří.

Palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří.

Ta malá země už nemá co získat, teď bude tancovat, jak budu pískat.

Ami D G

R:Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,

Ami D H7

odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál.

Ami G Emi C H7 Emi

Emi D G D Emi

3.Zvedněte poháry pánové, večer z kalichu budeme pít.

Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam sláva.

Všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává

ve znaku kalich, v kalichu víra, jen pravda vítězí, v pravdě je síla.

4.Modli se, pracuj a poslouchej, kázali po celá léta.

Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,

být rovný s rovným, muž jako žena,dávat všem věcem ta pravá jména.

5.Do ticha zazněla přísaha, ani krok z tohoto místa.

Se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,

nad nimi stojí muž, přes oko páska, slyšet je dunění a dřevo praská.

R:Náhle se pozvedl... +

Ami G Emi C H7 Emi

Kdož jsú boží bojovníci a zákona je- ho

Emi C D G

prostež od boha pomoci a úfajte v něho

Pojďme se napít

Poutníci

A D E A

1. Pěkně tě vítám, lásko má,

C#mi D A E D C#mi Hmi

tak trochu zbitá a víc soukromá,

A D C#mi

F#mi

pěkně tě vítám, a čemu vděčím za tak vzácnou chvíli

D C#mi Hmi A E D

jednou za sto let?

C#mi E A

D C#mi Hmi

R:/: Pojďme se napít, pojďme se napít,

A Hmi

D A

ať nám mají z čeho slzy týct. :/

2. V nohách ti dřepí bílej pták,

už nejsme slepí a zlí, naopak,

už nejsme slepí a rozdejchaní, jako když se spěchá
bránou vítězství.

R:Pojďme se napít...

3. V očích ti svítí a slabne dech

a něco k pití tu ční na stolech,

a něco k pití, a nepospíchej, stoletá má lásko,
když už nemáš kam.

R:Pojďme se napít...

Polámaný anděl touhy

Jaromír Nohavica

A

Hadd9/A

1.Když padne noc, mé srdce osiří,

Hmi

D

A

na duši kámen mi sedá,

Hadd9/A

po nebi letí milostní verbíři,

Hmi

E7

A

mně to k nim připojit se nedá,

Hmi

spadl bych dolů na betonovou zem

D

A

jak široký, tak dlouhý,

Hmi

když padne noc, já bez tebe jsem

E7

A

Hmi E7 A Hmi E7 A

polámaný anděl touhy, na na na...

2.Když padne noc a tíží peřina

a z dálky jsou slyšet vlaky,

je jako věčnost každá vteřina,

a to mi nepřidává taky,

po městě chodí lační kocourí,

a mě to občas v duši sevře,

jsou noci, v kterých, kdo oči zamhouří,

ten už je neotevře, na na na...

3.Když padne noc na všechna nároží,

přemýšlím zběsile o tom,

kam bych teď svoje horké ruce položil

a co bych udělal potom:

spadl bych dolů na betonovou zem

jak široký, tak dlouhý,

když padne noc, já bez tebe jsem

polámaný anděl touhy, na na na...

Poraněný koleno

Pacifik

Ami G

1.Poraněný koleno to místo jméno má,

Ami G

krví zpitá země, co tance duchů zná,

Ami G

bídu psanců štvanejch a z kulovnice strach,

F (E7) E7(Am)

země, která skrývá zlatej prach.

2.Dýmky míru zhasly a zoufalství jde tam
na pahorek malý, kde z hanby stojí chrám,
z hanby bledejch tváří, co prej dovedou žít,
s Písmem svatým přes mrtvoly jít.

F C

R:Až z větrnejch plání zazní mocný hlas,

Ami c Ami

zazní hlas, zazní hlas touhy mé,

F C

Siouxové táhnou z rezervací zas.

Ami C Ami

táhnou zas. táhnou zas. stateční.

3. Poraněný koleno je místo prokletí,
Siouxové táhnou jak tenkrát před lety,
pošlapaný právo kdo v zemi otců má,
tomu slova jsou tak zbytečná.

4. Poraněný koleno, ať hoří Kristův kříž,
dětem týhle země ať slunce vyjde blíž,
láska kvete krajem a písňe znějí dál
tam, kde hrdý Sioux věrně stál.

R:Až z větrnejch plání...

5. Černý hory v dálce prý otvírají den,
tam z jeskyně větrů k nám Mesiáš jde ven,
voják hlavu sklopí a k nohám hodí zbraň,
pochopí, kdo splatil krutou daň.

6. Tři sta bojovníků tak, jako jeden muž,
neproklál jim srdce zlý nenávisti nůž,
pro kousek svý země svůj život půjdou dát,
i jejich děti chtěj' si taky hrát.

R:Až z větrnejch plání...

Poutník a dívka

Spirituál kvintet / Peter, Paul and Mary

1.Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
tu potkal dívku, nesla džbán, přistoupil k ní a pravil:

C

2."Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,

F **C**

Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,

E **Ami**

Ráchel, Ráchel, žízeň mě zmáhá,

D **D7** **G4sus** **G7**

tak přistup blíže, nehodná, a dej mi pít," a ona:

3."Kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
kdo jsi, kdo jsi, že mi říkáš jménem,
já tě vidím poprvé, odkud mě znáš?"

4."Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,
Ráchel, Ráchel, znám víc než jméno,"
pak se napil, ruku zdvih' a kráčel dál.

5.Ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny,
ten džbán, ten džbán z nepálené hlíny
v onu chvíli zazářil kovem ryzím.

6.Kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, šel sám,
kráčel krajem poutník, kráčel sám,
D **G** **C F C**
ač byl chudý, nepoznán, přece byl král.

Pověste ho vejš

Michal Tučný, Zdeněk Rytíř

Rec:Na dnešek jsem měl divnej sen: slunce pálico a před saloonem stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání. Uprostřed šibenice z hrubých klád šerifův pomocník sejmula odsouzenci z hlavy kápi a dav zašuměl překvapením. I já jsem zašuměl překvapením: ten odsouzenec jsem byl já a šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

Ami

C G

1.Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost,

Dmi

Ami

G

Ami

pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvanej host.

2.Pověste ho, že byl jinej, že tu s náma dejchal stejnej vzduch,
pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.

Ami

C

G

*:Pověste ho za El Paso, za Snídani v trávě a Lodní zvon,

Dmi

Ami

za to, že neoplýval krásou,

F

E7

Ami

že měl country rád, že se uměl smát i vám.

C

G

Dmi

C G

R:Nad hlavou mi slunce pálí, konec můj nic neoddálí,

C

G

do mých snů se dívám zdáli

Dmi

E7

a do uší mi stále zní tahle moje píseň poslední.

3.Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
za to, že nikdy nevydržel na jednom místě stát.

R:Nad hlavou...

4.=1.

5.Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
že byl zarputilým optimistou, a tak dělal spoustu chyb.

*:Pověste ho, že se koukal a že hodně jedl a hodně pil,
že dal přednost jarním loukám,
a pak se oženil a pak se usadil a žil.

R:Nad hlavou...

6.=1.

Pramínek vlasů

Jiří Suchý, Jiří Šlitr

A7 D Hmi Emi A7

1.Když měsíc rozlije světlo své po kraji

D Hmi Emi A7

a hvězdy řeknou, že čas je jít spát

D Hmi Emi A7

pramínek vlasů jí ustříhnu potají.

D G7 D A7

Komu? No přece té, kterou mám rád.

2.Pramínek vlasů jí ustříhnu potají

já blázen pod polštář chci si ho dát.

Ačkoli sny se mi zásadně nezdají,

D

věřím, že dnes v noci budou se zdát.

C7 D

R:O sny mne připraví teprve svítání,

C7 D

zpěv ptáků v oblacích a modré nebe.

G7 D

Od vlasů, jichž jsem se dotýkal ve spaní,

B7 A7

nový den nůžkama odstříhne Tebe.

3.A na bílém polštáři do kroužku stočený,

zbude to po Tobě pramínek vlasů.

Já nebudu vstávat, dál chci ležet zasněný,
je totiž neděle a mám dost času,

G7 D G7 A7 D

je totiž neděle a mám dost času.

Pramen zdraví z Posázaví

Jaroslav Uhlíř

C

Ami

1.Každý den, každý den, k svačině jedině,

F

G

C

jedině pramen zdraví z Posázaví.

2.Chcete-li prospěti dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

C

Ami

R:/: Výrobky mléčné, to je marné,

F **G** **C**

jsou blahodárné a věčné. :/

R+1:Výrobky mléčné... + Každý den...

Pražce

Nedvědi

D

G

1.Máš na patách kus dehtu, to od pražců, cos' šlapal tmou,

Emi

D

jak vydech' jsi si, když jsi nechal všechno špatný za sebou,

G

ta špína cesty posvátnou má vlastně tvář,

Emi

D

proti všem špínám, cos' tam nechal, svítí nadní svatozář.

R:Jdou nocí a pražce se houpaj' a do kopců stoupaj', maj' měsíce stín,

G

D

maj' naruby snad život svůj, jak děti chtej' si hrát.

2.Tam smáli se ti všichni, tady si tě každej ctí,

snad proto, že jsi jeden z nich, jeden z nich, a každej to ví,

a možná umíš s lasem anebo vařit dobrej čaj,

ta hra má jméno "člověk", tak ji nezkaž, jdi a hraj.

R:Jdou nocí a pražce se houpaj... 2x

Pro malou Lenku

Jaromír Nohavica

Ami D7 G G/F# Emi

1. Jak mi tak docházejí síly, já pod jazykem cítím síru,

Ami D7 G

víru, ztrácím víru, a to mě míchá,

Ami D7 G G/F# Emi

minometry reflektorů střílí, jsem malým terčem na bitevním poli,

Ami D7 G

kdekdo mě skolí, a to mě bolí, u srdce píchá.

Ami D7

R: Rána jsou smutnější než večer,

G G/F# Emi

z rozbitého nosu krev mi teče,

Ami D7 G

na čísle 56 109 nikdo to nebere,

Ami D7

rána jsou smutnější než večer,

G G/F# Emi

na hrachu klečet, klečet, klečet,

Ami D7 G

opustil mě můj děd Vševěd a zas je úterek.

Ami D7 G G/F# Emi

Jak se ti vede? No někdy fajn a někdy je to v háji,

Ami D7 G

dva pozounisti z vesnické kutálky pod okny mi hrají:

Ami D7 G Emi Ami D7 G Ami D7 G Emi Ami D7 G

tú tú tú ...

2. Jak říká kamarád Pepa: co po mně chcete, slečno z první řady,

vaše vnady mě nebabí a trošku baví,

sudička moje byla slepá, když mi řekla to, co mi řekla,

píšou mi z pekla, že prý mě zdraví, že prý mě zdraví.

R: Rána...

3. Má malá Lenko, co teď děláš, chápej, že čtyři roky, to jsou čtyři roky
a čas pádí a já jsem tady a ty zase jinde,

až nebudu, říkej, že s mě měla, to pro tebe jsem skládal tyhle sloky,
na hrachu klečel a hloupě brečel a světu dával kvinde.

R: Rána...

Prodavač limonád

Miroslav Paleček, Michael Janík

C

1.Jen řekněte mi, co vás bolí,

Dmi

když kolem vládne veselí,

G

G7

u mrňavých stolů šťouchají se spolu

F

C

školáci i dospělí.

C

2.Já v čele stánků pruhovaných,

Dmi

stojím jako generál,

G

G7

sortiment se pyšní z broskví, jahod, višní

F

C

elixír jsem udělal.

C

Dmi

R:Jsem jenom prodavačem limonád,

G

C

a skrze bublinky se na svět koukám,

Dmi

uhasím vaši žízeň milerád

G

poutavě zavolám - pojďte si dát, stojí halířů pár

F

C F

C

limonáda kvalitní, limonáda kvalitní.

3.Moje činy lidumilné,

historie oslaví,

na děti mých dětí z knížek bude hledět
obličeji můj hloubavý.

4.A z kelímků papírových

mně pyramidu postaví,

statisíce lidí, bohatí i chudí
připijou mi na zdraví.

R:Jsem jenom...

Proklatej vůz

Greenhorns

C

G

Ami

F

Emi

G

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,

C

F

C

G

C

F

C

G

tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,

C

G

C F C

a tak zpívej o Santa Cruz.

F

C

R: Polykej whisky a zvířenej prach,

G

C

nesmí nás porazit strach,

F

C

až přejedem támhleten pískovej plát,

D7

G

C

pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: "Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!"

"Zalez zpátky do vozu, ženo!"

2.=1.

R: Polykej whisky...

Rec: "Tatínu, tatínu, už mám plnej nočníček!"

"Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!"

3.=1.

R: Polykej whisky...

Rec: "Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!"

"Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!"

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky...

Rec: "Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!"

"Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!"

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R: Polykej whisky...

Rec: Indiáni jedou!!!

Proměny

Čechomor

Ami

G

C

1.Darmo sa ty trápíš můj milý synečku,

E7

Ami

nenosím ja tebe nenosím v srdéčku.

G C G C Dmi E7 Ami

A já tvoja nebudu ani jednu hodinu.

2.Copak sobě myslíš, má milá panenko,
vždyť ty si to moje rozmilé srdénko.

A ty musíš být má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

3.A já sa udělám malú veverečkú
a uskočím tobě z dubu na jedličku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

4.A já chovám doma takú sekérečku,
ona mi podetne dúbek i jedličku.
A ty musíš být má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

5.A já sa udělám tú malú rybičkú
a já ti uplynu preč po Dunajíčku.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

6.A já chovám doma takovú udičku,
co na ni ulovím kdejakú rybičku.
A ty přece budeš má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

/: Ami F C F C G :/ Ami

7.A já sa udělám tú velikú vranú
a já ti uletím na uherskú stranu.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

8.A já chovám doma starodávnú kušu,
co ona vystrelí všeckým vranám dušu.
A ty musíš být má, lebo mi tě Pán Bůh dá.

9.A já sa udělám hvezdičkú na nebi
a já budu lidem svítiti na nebi.
Přece tvoja nebudu ani jednu hodinu.

10.A sú u nás doma takoví hvězdáři,
co vypočítajú hvězdičky na nebi.
A ty musíš být má, lebo mi tě Pán Bůh dá...

Propijeme naší babce

Jaromír Nohavica

G

C

G

D7

G

1. Propijeme naší babce domek celý, domek celý, domek celý

G

C

G

C

D7

G C G

necháme ji enom lavku pod prdelí ještě dnes, ještě dnes, ještě dnes.

2. Propijeme naší babce /: všecko zlato :/ 3x

počkáme si co babička řekne na to /: ještě dnes :/ 3x

3. Propijeme naší babce /: králíkárnu :/ 3x

bo mrtví králíci nikdy nezestárnu /: ještě dnes :/ 3x

4. Propijeme naší babce /: aj budíka :/ 3x

který pamatuje T.G. Masaryka /: ještě dnes :/ 3x

5. Propijeme naší babce /: bombardáky :/ 3x

také velké, že je musí držet šraky /: ještě dnes :/ 3x

6. Propijeme naší babce /: kožuch z líšky :/ 3x

pak jí vytunelujeme vkladní knížky /: ještě dnes :/ 3x

7. Propijeme naší babce /: prase v chlívku :/ 3x

necháme jí jenom kosti na polívkou /: ještě dnes :/ 3x

8. Propijeme naší babce /: starý pecek :/ 3x

bo má ožraly a povalače z děcek /: ještě dnes :/ 3x

9. Propijeme naší babce /: půlku bytu :/ 3x

tím složíme opileckou maturitu /: ještě dnes :/ 3x

Průšvihovej den

Jaroslav Samson Lenk

C

Dmi7

1. To ráno jsem trochu zaspal a pak v zámku zlomil klíč,

C

mám den, průšvihovej den,

Dmi7

takže než jsem z domu vypad', jedenáctá byla pryč,

C

prostě hroznej smolař jsem,

Dmi7

G7

a než mi stopnul auták, to byl dlouhej čas,

C

B

A7

jel pomalu jak hlemýžď, no že prej nikam nemusí,

Dmi7

G7

pak slabý kafe v motorestu, vem to d'as,

F

D7 **G7**

a nákladák, co, místo aby jel, spíš jenom rámusí.

C

Dmi7

R:Mám den, průšvihovej den,

F

G7

i autobus mi ráno roha vzal, když jsem k tobě jel,

C

Dmi7

čert vem, jízdní řády vem,

F

G7

C

pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den.

2.Ve tři jsem tě doma hledal, no, a tys tam nebyla,

mám den, průšvihovej den,

napsal vzkaz a na dveře ho za kukátko zastrčil,

třeba jsi šla jenom ven,

že čekám do půl šestý, pak mi jede vlak,

na nádraží v restauraci, tam, co nejsou ubrusy,

a když jsi přišla, deset minut zbylo pak,

abysi mi řekla, že už jezdit nemusím.

F

G7

C

R:Mám den... + pak na stopu jsem promok' jako pes, průšvihovej den...

První signální

Chinaski

Emi G C Emi

1.Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,

G C Emi

právem se mi budeš tiše smát.

G C Emi

jak omluvit si svoji slabost, nenávist a zlost,

G C Emi

když za všechno si můžu vlastně sám.

Ami C

R:Za spoustu dní možná za spoustu let,

G D

až se mi rozední budu ti vyprávět,

Ami C

na první signální jak jsem vobletěl svět,

G D

jak tě to vomámí a nepustí zpět.

F B Dmi

Jaký si to uděláš - takový to máš,

F B Dmi

jaký si to uděláš - takový to máš.

2.Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,

budu zpívat vampam - tydapam.

Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,

jak jsem si to udělal tak to mám.

R:Za spoustu dní...

Přej a bude ti přáno

Nezmaři

CAPO II

A E A D Hmi E

1.Před léty mi kvítí vonělo víc,

A E A D Hmi E

přemýšlím a koukám do okenic.

D F#mi E D F#mi E

R:Dobrý den je vůle chovat se líp,

D F#mi E

stačí vzít jen knížku s nadpisem

Hmi A D E

přej a bude ti přáno už ráno.

2.Na římse si z písku postavím hrad,
pocestným ať vědí kde mohou spát.

R:Dobrý den je...

3.V každém z nás je zázrak rozhodnutí,
trochu chtít, když úsměv přivedu ti.

R:Dobrý den je...

Přítel

Jaromír Nohavica

CAPO II

G D/F#

1.Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten čas,

Ami7 D

táhlo nám na dvacet a slunko bylo v nás,

Ami C

vrabci nám jedli z ruky, život šel bez záruky,

G D/F#

ale taky bez příkras.

2.Možná, že hloupý, ale krásný byl náš svět,
zdál se nám opojný jak dvacka cigaret
a všechna tajná přání plnila se na počkání
anebo rovnou hned.

Ami

C

R:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,

G D/F#

Emi7

kde je ti konec, můj jediný příteli,

Ami

D

zmizels' mi, nevím kam,

Cmaj7

G D/F# Ami7 D

sám, sám, sám, jsem tady sám.

3.Jestlipak vzpomínáš si ještě na tu noc,
jich bylo pět a tys' mi přišel na pomoc,
jó, tehdy, nebýt tebe, tak z mých dvanácti žeber
nezůstalo příliš moc.

4.Dneska už nevím, jestli přišel by jsi zas,
jak tě tak slyším, máš už trochu vyšší hlas
a vlasy, vlasy kratší, jó, bývali jsme mladší,
no a co, vem to d'as.

R:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, Peru se teď sám.

5.Jestlipak vzpomínáš si ještě na ten rok,
každá naše píseň měla nejmíň třicet slok
a my dva jako jeden ze starých reprobeden
přes moře jak přes potok.

6.Tvůj děda říkal: "ono se to uklidní",
měl pravdu, přišla potom spousta malých dní
a byla velká voda, vzala nám, co jí kdo dal,
a tobě i to poslední.

R:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, zpívám tady sám.

7.Jestlipak vzpomínáš si na to, jakýs' byl,
jenom mi netvrd', že tě život naučil,
člověk, to není páčka, kterou si, kdo chce, mačká,
to už jsem dávno pochopil.

8.A taky vím, že srdce rukou nechytmí,
jak jsem se změnil já, tak změnil ses i ty,
a přesto líto je mi, že už nám nad písňemi
společné slunko nesvítí.

R:Kam jsme se poděli, kam jsme se to poděli,
kde je ti konec, můj jediný příteli,
zmizels' mi, nevím kam,
sám, sám, sám, dýchám tady sám. Na na na...

Ptákům křídla nevezmou

Asonance / irská lidová

D

G

D A7

1.Tam pod vězeňskou zdí jsem zaslech' dívčí nářek:

D

G

A7

"Milý, ty mě necháš samotnou,

D

G

D

A7

že jsi z panské sýpky krad', když tvé děti měly hlad,

D

v dálce vězeňskou loď vidím zakotvenou."

D G

D

Hmi

R:Ptákům, těm křídla nevezmou,

D

Hmi

A7

dál vznášeji se volní oblohou,

D

G

D

A7

kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,

D

jenom zármutek teď zůstal nad krajinou.

2.Hlas za vězeňskou zdí jí tiše odpovídá:

"Je pozdě, lásko, nesmíš litovat,
vždyť proti pánum jsem se zved', chtěl jsem změnit tenhle svět,
ted' musíš naše děti vychovat."

R:Ptákům...

3.Za hrází přístavní noc bledne do svítání,
temný obrys lodi splývá s pozadím,
těžko se slova nachází, ať tě, lásko, Bůh provází
na cestě k dalekým břehům australským.

D

G

D

A7

R:Ptákům... + kde jsou oni a kde jsme my, naše láska a naše sny,

G D

jenom zármutek teď zůstal nad krajinou...

Putování

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A F#mi

R:Putování, putování,

D A

putování za prací,

F#mi

před sluncem nás klobouk chrání,

D A

mech je naší matrací.

Cizí lidé v cizím kraji,
cizí kraj a obyčej,
trochu vody vždycky dají,
opláchnem si obličej.

C#mi

1.Zeměkoule, jak jsi hezká,

Hmi

tady cesta, tady stezka,

C#mi

tady pole, tady les,

Hmi E

stoupáme až do nebes.

R:Putování, putování...

Cizí lidé...

2.Máte to daleko? Máme to daleko,
máme to daleko ještě.

Jak asi daleko? Nesmírně daleko,
tam, kde jsou tropické deště.

R:Putování, putování...

A

+ /: Putování, putování, :/ putování.

Ráda se miluje

Karel Plíhal

Ami

G C F

Emi

Ami

R:Ráda se miluje, ráda jí, ráda si jenom tak zpívá,

G C F Emi Ami

vrabci se na plotě hádají, kolik že času jí zbývá.

F

C F

C E

1.Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku

Ami

G C F

Emi

Ami

a Pán Bůh si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:Ráda se...

2.Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,

že naše duše nás přežijí v jinací tělesný schránce.

R:Ráda se...

3.Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,

sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:Ráda se...

Rána v trávě

Pavel Lohonka Žalman

Ami G Ami G

R:Každý ráno boty zouval, orosil si nohy v trávě,

Ami G Ami Emi Ami

že se lidi mají rádi, doufal, a procitli právě.

Ami G Ami G

Každý ráno dlouze zíval, utřel čelo do rukávu,

Ami G Ami Emi Ami

a při chůzi tělem sem-tam kýval, před sebou sta sáhů.

C G F C

1.Poznal Moravěnku krásnou

Ami G C

a vínečko ze zlata,

G F C

v Čechách slávu muzikantů

Ami Emi Ami

umazanou od bláta.

R:Každý ráno...

2.Toužil najít studánečku

a do ní se podívat,

by mu řekla: proč, holečku,

musíš světem chodívat.

3.Studánečka promluvila:

to ses' musel nachodit,

abych já ti pravdu řekla,

měl ses' jindy narodit.

Ami Emi Ami

R:Každý ráno... + /: před sebou sta sáhů... :/

Ráno bylo stejný

Pavel Lohonka Žalman

G

Hmi

D

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,

Ami

D

G

v druhý ruce holku, to zavazadlo svý.

Emi

D

A tý holce v sáčku řek': "Dobrýtro miláčku,

C

G

podívej se do dálí,

E

Ami D7

G C G C

uvidíš dvě smutný koleje na silnici."

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní, byli po flámu,
kouřili partyzánku, dým foukali do vánku,
dívali se do dálí,
viděli dvě smutný koleje na silnici.

D

C

G C G C G

R: Ráno bylo stejný, nesváteční,

D

C

G C G C G

na tvářích počasí proměnlivý.

D

C

G

Rádio hlásilo, na blatech svítá,

E

Ami D G C G C

každej byl tak trochu sám, hm...

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo už nás nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít.
Koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky,
budem jak dvě smutný koleje na silnici.

R: Ráno bylo stejný...

Reklama na ticho

Team

Ami Emi Ami Emi

1. Reklamu na ticho dnes v telke dávajú

Ami Emi F G

kazdý z nás spozornie, len co zbadá ju.

Ami Emi Ami Emi

Reklamu na ticho, ten súčasný hit

Ami Emi F G

krásnym tichom z dovozu naplňte svoj byt.

F G C

R:Môžete ho zohnať len pod rukou

F G C

nádherné ticho hôr.

F G C

Výberové ticho so zárukou

F G Ami G Ami G

získá ho kto príde skôr.

2. Pred Tuzákom stojí rad dlhý, pomalý,

v tlačenici musíš stát - ticho dostali

v konzervách a plechovkách od Coca Coly.

Také čerstvé ticho až to zabolí.

R:Môžete ho...

3. Reklama na ticho zo všetkých strán znie

vo farbe a s hudbou - je to úžasné

decibely hluku to ticho znásobí

minulo sa ticho, nie sú zásoby.

R:Môžete ho...

4. Pred tuzákom rad dlhý, pomalý,

v tlačenici musíš stát - ticho dostali

v konzervách a plechovkách od Coca Coly.

Také čerstvé ticho až to zabolí.

R:Môžete ho...

Rodné údolí

Tornádo / tradicionál

G

C

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,

G

D7

každý krok v srdci mém zabolí,

G

G7

C

zakrátko bude mi všechno cizí,

G

D7

G

nespatřím své rodné údolí.

G

C

R:Já volám: nashledanou, nashledanou,

G

D

G

nashledanou, rodné údolí,

C

já volám: nashledanou, nashledanou,

G

D

G

při vzpomínce srdce zabolí.

2.Oči mé nevidí, jak se stmívá,

nevidí, co jsem měl tolík rád,

jediné, co mi teď ještě zbývá:

rodnému údolí sbohem dát.

R:Já volám...

3.Proč se den za každou nocí vrací,

proč se čas na chvíli nezastaví,

nemusel bych ti své sbohem dáti,

kdyby dnešní den navěky byl.

R:Já volám...

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

C F6 F#6 G6 C

1.Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,

F6 F#6 G6 C

tak se vracím k svýmu nádraží, abych šel zas dál,

F6 G6 Ami Cdim

přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží

F6 F#6 G6 C

podivnej pták, pták nebo mrak.

F6 F#6 G6 C

R:Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,

F6 F#6 G6 C

vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,

F6 F#6 G6 C

telegrafní dráty hrajou ti už léta

F6 F#6 G6 F#6 F6 C

to nekonečně dlouhý monotónní blues,

F6 F#6 G6 F6 F#6 C

je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2.Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj",

co si radší počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,

po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí

celej svůj dům, deku a rum.

C F6 F#6 G6 F6 F#6 C

R:Tak do toho... + nohama stíráš rosu na kolejích...

Rozchod

Příbuzní

C

1.Tak najednou nic, nic, co bych mohl říct ti,

F

jenom jsem, nic víc,

C

ano, mám ruku tam, kde srdce ti bít má,

F

a taky nic,

G

ještě můžu ti říkat s chutí setrvačnou,

Ami

D

že jsem jen tvůj, že mám tě rád,

C

ale věř mi, holka, už to není pravda,

F

a mně nechce se ti jen tak lhát.

2.Abych čistý víno nalil, jinou mám

a vinu žádnou necítím,

to víš, že bude se mi stýskat a ještě dlouho budeš
můj smutnej stín,

všude, kam jsem s tebou chodil, stopy uvidím tvý,

a když zavřu oči, možná i tvář,

ale věř mi, holka, jsou to jenom sny,

a já nejsem žádnej lhář.

3.Tak najednou nic, žádný plamínky a jiskry,

prostě vůbec nic,

nevím, co to řídí, jak oheň všechno hasne,

jsem rád, že pozdravím,

obyčejná jako všechny už se mi zdáš,

tak ahoj, odpusť, snad nejsem zlej,

fakt nevím, čím to je, ale nemám tě rád,

no tak, tak se nedívej.

Růže

Nezmaři / Amanda McBroom

G C

G F G C

1. Z prošlých bran mám ztvrdlou kůži, z pokání mám ztichlý hlas,

G C G F G C

usínám, na prsou růži, kráčím tam, kam poutník Čas,

Emi Ami F G

v myšlenkách se potká s pýchou a úctu obcházel,

C G F G C

poznání, den ze dne vztírstej, varuj nás všech příštích zel.

2. Z písni znám, že lidé selžou, v očích strach a příkoří,

zabijí své vlastní stíny, v touze mít jdou pokořit,

Ihostejní jsou k trnům zvůle, když lásku potřísni,

poselstvím být, čistým štítem, modlitbou, jak přežít s ní.

A D A G A D

3. Každý z nás se z bídy schoulí k výmluvám a ústupkům,

A D A G A D

poskládá si vůli z boulí, sladí styl a faleš strun,

F#mi Hmi G A

/: každý z nás už cítil lítost a sílu smíření,

D A G A D

hledat ráj je lidský úděl, víra v něj nás nezmění. :/

Rovnou

Greenhorns / Bill Monroe

E E7

1. Tak už jsem ti teda fouk',

A E

prsten si dej za klobouk,

A E H7 E

nechci tě znát a neměl jsem tě rád, to ti říkám rovnou.

R: Rovnou, jo, tady rovnou,

rovnou, jo, tady rovnou,

prostě těpic a nehledej mě víc, to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee

přes hory a přes lesy,

z potoků vodou já smeoval stopu svou, to ti říkám rovnou.

R: Rovnou...

Růže kvetou dál

Helena Vondráčková / Golden Kids

G G7 C G

1. Ty, kdo bloudíš sám a sám dlažbou cest a jejich špínou,

C G F D

smutkem dní a nudou línou, já tě znám,

G G7 C G

ty, kdo ztratil's přízeň dam, kdo jsi láске ustlal v hrobě,

C G F D

škodíš tím jenom sám sobě, že jsi sám.

Ami D Hmi E7 Ami

R: Podívej, kvete růže, podívej, kvete růže, podívej,

D G D

kvete růže, ta tvá.

2. Ty, kdo nevíš kudy kam samou bídou koncem týdne,

nemáš mládí právě klidné, já tě znám,

kdo se topíš jako prám v naší rozbouřené době,

v téhle chvíli právě tobě povídám.

R: Podívej...

3. Ty, kdo znáš se k dětským hrám, ač tě bosé nohy zebou,

počkej na mě, půjdu s tebou, já tě znám,

slunce zamklo zlatý chrám, noc, ta dáma v černé róbě,

volá hvězdu a jdou obě přímo k vám.

R: Podívej...

4. Ty, kdo víš, a ty, kdo znáš, kdo jsi duše ctná a čistá,

a kdo v srdci kousek místa pro mě máš,

až se zklamu, nebo až ztratím víru v tuhle řádku,

tak ty mě zas naoplátku zapíváš:

R: Podívej... 2x

Růže z papíru

Nedvědi

Dmi

E7

Gmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,

Ami **Dmi**

hlava třeští, asi tě mám rád,

E7 **Gmi**

stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,

Ami **Dmi**

studenou sprchu měl bych si dát.

D7

Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,

C7

F

A7

dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,

Dmi **Gmi**

v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,

Ami **Dmi**

že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Dmi E7 Gmi Ami Dmi E7 Gmi Ami Dmi

R: Na pouti jsem vystřelil...

Růže z Texasu

Waldemar Matuška / tradicionál

D D7 G D

1.Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,

Hmi E7 A7

v tom potkám holku hezkou, že jsem vám z koně slít.

D D7 G D

Měla kytku žlutejch květů, snad růží, co já vím,

Hmi Emi A7 D

Znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

D7 G D

R:Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou nebo s tou,

Hmi E7 A7

dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.

D D7 G D

Ať máš kolčák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,

H7 Emi A7 D

svoji žlutou růži z Texasu budeš pořád mít už rád.

2.Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým

a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.

Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:Kdo si kazíš...

3.Hned si se mnou dala rande a příšla přesně v půl

a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.

Když si to tak v hlavě srovnám, co vím jsem si moh' přát
ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

R:Kdo si kazíš...

4.Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít

a žiju jenom pro ni a chtěl bych si jí vzít.

Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růži voňavou.

R:Kdo si kazíš...

Ryl jen, celej den ryl

Spirituál kvintet / Thomas Casey, Charles Connolly

Ami

1.Já každý ráno v sedm hodin vstal

E7 Ami E7

a krumpáč s lopatou vyfasoval,

Ami

pak s partou, která makat dovede,

E

jsem došel tam, co tunel povede.

E7 Ami E7 Ami

R:A ryl jen, celej den ryl,

G Ami

já ryl jen, celej den ryl,

C E7

abych dřív, než do svý boudy pudu spát,

Ami Ami/G Ami/F E7

čaj v kantýně moh' si dát,

Ami E7 Ami

já ryl jen, celej den ryl, celej den,

E7 Ami E7 Ami

jak krtek celej den jen ryl.

2.Kdo netral skálu, těžko pochopí,

co sám dynamit někdy natropí,

když jednou náhle došlo k výbuchu,

Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.

R:A ryl jen, celej den ryl...

3.A když z ty vejšky zas na zem si kec',

předák McCane ho popad' za límec:

"Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,

mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"

R:A ryl jen, celej den ryl...

4.Ted' po létech, když večer sedím sám,

na starý dobrý časy vzpomínám,

zas slyším tmou, jak rány duněly,

když ve skalách jsem lámal tunely.

R:A ryl jen, celej den ryl...

Řeka

Nezmaři / Gordon Lightfoot

C C/H Ami G F C F C

1.Zase dál jako dřív, to vážně se nedá,

C/H Ami G F C F C

koho z vás zajímá, co tak bídně se hledá,

C/H Ami Dmi C G C G

jak jen mám v klidu říct, že jsem dávno svá,

G7 C F C

podobných na tisíc jen se dívá.

2.Ani já nechci víc, zase tím, kdo jen platí,
u dveří postavám, jako stín se pak ztratím,
pramení v žilách mých řeka pálivá
a svůj žár po nocích těžko skrývám.

3.Přibitá na polštář, do očí světlo bodá,
napořád v zajetí, než mi klíč někdo podá,
odejít po špičkách, dokud mám chuť vstát,
zanechám na stěnách otisk dlaní.

Řemeslo

František Nedvěd / Gordon Lightfoot

E

1.Zase odjízdím z míst, kam mě to zaneslo

A7 E

moje krásný a milovaný řemeslo.

E A

R:Je půlnoc, chce se mi spát,

D E

ale dřív musím u pumpy si kafe dát.

2.Pumpař řek, že prej všechny moje desky má
dal mi kávu a k tomu čtyři eskyma.

R:Je půlnoc...

3.Aspoň na černou kávu mi to vyneslo
to moje krásný a milovaný řemeslo.

R:Je půlnoc...

4.Chtěl jsem nastartovat, auto ani nehleslo
to je tím, že jsem přechválil svý řemeslo.

R:Je půlnoc... 2x

Sametová

Žlutý pes

C

F

C

F

1.Vzpomínám, když tehdy před léty začaly létat raketky,

C

F

G

zdál se to být docela dobrej nápad,

C

F

C

F

saxofony hrály unyle, frčely švédský košile

C

Ami

F

G

a někdo se moh' docela dobře flákat.

2.Když tam stál rohatý u školy a my neměli podepsaný úkoly,
už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

C

G

Ami

F

R:Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že jsi jiná,

C

G

F G

C

taková malá pilná včela, taková celá sametová.

3.Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
kytičky a úsmevy sekretárok,
sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
ale to nevadí, já mám taky nárok.

4.Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
hlavu plnou Londýna nad Temží,
a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
a pazoura se mu trumfama jenom hemží.

R:Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
ty jsi, holka, tehdy byla taková celá sametová.

5.A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
kopyta měl jako z Arizony,
přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
a po něm tu zbyly samý volný zóny.

R:/: Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla,
byla to taková krásná cela a byla celá (sametová)... :/

Sáro

Traband

Ami Emi F C

R:Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd.

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

F C F G

mi chybí abych tvojí duši mohl rozumět?

1.Sbor kajících mnichů jde krajinou v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích.

A z prohraných válek se vojska domů vrací,
však zbraně stále burácí
a bitva zuří v nich.

R:Sáro...

2.Vévoda v zámku čeká na balkóně
než přivedou mu koně
a pak mává na pozdrav.

A srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno poplést může
sto urozených hlav.

R:Sáro...

3.Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel
a myslí na útěk.

A v podzemí skrytí slepí alchymisté
už objevili jistě
proti povinnosti lék.

R:Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
že tři andělé k nám přišli na oběd.
Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo
ti chybí abys mojí duši mohla rozumět?

4.Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
o tajemstvích noci
ve tvých zahradách.

A já - potulný kejklíř, co svázali mu ruce
ted' hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah.

Ami Emi F C

*:Sáro, Sáro, pomalu a líně

F C F G

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno

F C F G

a v poledne už možná bude jiný svět

F C F C

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dmi Cmaj

Andělé k nám přišli na oběd.

Sbohem galánečko

Vlasta Redl

C Ami Dmi G7 C D7

1.Sbohem, galánečko, já už musím jítí

G Emi Ami D7 G G4sus G

Sbohem, galánečko, já už musím jítí

Dmi G7 C Dmi G7

/: Kyselé vínečko, kyselé vínečko

C Dmi G7 C

Podalas mě k pi - tí :/

2./: Sbohem, galánečko, rozlučme sa v pánu :/

/: Kyselé vínečko, kyselé vínečko

Podalas mě v džbánu. :/

3./: Ač bylo kyselé, přeca sem sa opil :/

/: Eště včil sa stydím, eště včil sa stydím

Co sem všechno tropil. :/

4./: Ale sa nehněvám, žes mňa ošidila :/

/: To ta moja žízeň, to ta moja žízeň

Ta to zavinila. :/

Sarajevo

Jaromír Nohavica

Emi Ami D7 G H7 Emi Ami H7 Emi

Emi **Ami/F#**

1.Přes haličské pláně vane vítr zlý,
H7 **Emi**
to málo, co jsme měli, nám vody sebraly,
Ami/F#
jako tažní ptáci, jako roryси¹
H7 **Emi**
letíme nad zemí, dva modré dopisy.

Emi **Ami**

R:Ještě hoří oheň a praská dřevo,
D7 **G H7**
ale už je čas jít spát ,
Emi **Ami**
tamhle za kopcem je Sarajevo,
H7 **Emi**
tam budeme se zítra ráno brát.

2.Farář v kostele nás sváže navěky,
věnec tamaryšku pak hodí do řeky,
voda popluje zpátky do moře,
my dva tady dole a nebe nahoře.

R:Ještě hoří oheň...

3.Postavím ti dům z bílého kamení,
dubovými prkny on bude roubený,
aby každý věděl, že jsem tě měl rád,
postavím ho pevný, navěky bude stát.

R:Ještě hoří oheň a praská dřevo,
ale už je čas jít spát,
tamhle za kopcem je Sarajevo,
tam zítra budeme se, lásko, brát...

Sbohem lásko

Waldemar Matuška / Guy Magenta, Ivo Fischer

C F G C F G

1.Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,

C Ami D7

zeleným údolím jsem si ji ved',

G7 C C7 F Fmi

byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,

C G7 C F C

když na řasách slzu má velkou jako hráč.,

C7 F Dmi Emi Ami

R:Sbohem, lásko, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,

Dmi G7 C C7

žádnej pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,

F Dmi Emi Ami

já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,

Dmi G7 C F C

nejsem žádnej ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2.A tak šel čas, a já se toulám dál,

v kolika údolích jsem takhle stál,

hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,

bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.

R:Sbohem lásko...

Rec:Já nevím, kde se to v člověku bere

ten neklid, co ho tahá z místa na místo,

co ho nenechá, aby byl sám se sebou spokojený

jako většina ostatních,

aby se usadil, aby dělal jenom to, co se má

a říkal jenom to, co se od něj čeká,

já prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.

R:Sbohem lásko...

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška / Bohuslav Ondráček, Jiřina Fikejzová

E|-5-3-1----

H|-----3-

- "Hej, kam jedete?"
- "K brodu."
- "Vemte mě kousek sebou."
- "Tak si sedněte."

Hmi **A**

1.Plání se blíží sedm dostavníků,

Hmi **A**

stačí jen mávnout a jeden zastaví,

Hmi **G** **A** **Hmi**

sveze tě dál za pár dobrejch slov a díků

G **A** **Hmi**

ten kočí, co má modrý oči laskavý.

Hmi **E** **Emi** **Hmi**

R:Heja heja hou, dlouhá bude cesta,

E **Emi** **Hmi**

dlouhá jako píseň, co mě napadá,

E **Emi** **Hmi**

heja heja hou, sám když někdy stojím,

G **A** **Hmi**

sám proti slunci, který právě zapadá.

2.Vím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
neklidní ptáci maj' hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cití,
ty deště, co i moje stopy zahladí.

R:Heja heja hou...

C#mi **H**

3.Plání se blíží sedm dostavníků,

C#mi **H**

stačí jen mávnout a jeden zastaví,

C#mi **A** **H** **C#mi**

sveze tě dál za pár dobrejch slov a díků

A **H** **C#mi**

ten kočí, co má modrý oči laskavý.

C#mi F# F#mi C#mi
R:Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
F# F#mi C#mi
dlouhá jako píseň, co mě napadá,
F# F#mi C#mi
heja heja hou, sám když někdy stojím,
A H C#mi
/: sám proti slunci, který právě zapadá. :/

Sedmikráska

Nedvědi

Hmi

1.V řece plavou bílé lístky, sedmikrásky někdo blízký
Emi Hmi F#7 Hmi
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2.Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko němá, pospíchej, ať nebolí to tak.

H7

R:Chvíli si myslíš, že svět ztratil tvar,

Emi
prostor se zúžil na má dátí - dal,
A
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
D F#7
jak zapálený trsy trav.

3.Uschla kytka na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínu u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.

R:Chvíli si myslíš...

4.=1.

Severní vítr

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

Ami

1.Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou,

F

C

jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

Ami

F

Hlava mě pálí a v modravé dáli se leskne

G7

C

a třptytí můj sen.

2.Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát,
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C7 F

R:Severní vítr je krutý,

C

G7

počítej, lásko má, s tím,

C

C7

F

k nohám Ti dám zlaté pruty

C G7 C

nebo se vůbec nevrátím.

3.Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už větří, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

4.Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil svou krásnou tvář.
Má plechové hrnek a pář zlatejch zrnek
a nad hroben polární zář.

R:Severní vítr...

Skládanka

Nedvědi

A

Hmi

A

1.Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,

Hmi

A

jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,

E

snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,

F#mi

D

snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,

A

Hmi

E

ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.

2.Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,

cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,

poprvé blízko, blízko tě mám

a tvoje tvář je plná stop mých,

začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.

3.A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,

uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dáám,

ruce si chvíli nebudu mít,

pel z tvojí kůže nechci si vzít,

tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

A

4.=1. + milovaná...

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška / Hughes Aufray

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami

Ami E Ami

1.Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,

E Ami

horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,

E Ami

vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,

E Ami

kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Dmi Ami

R:Žízeň je veliká, život mi utíká,

E Ami

nechte mě příjemně snít,

Dmi Ami

ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,

E Ami

zpívat si s nima a pít.

2.Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.

R:Žízeň...

3.Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

R:Žízeň...

Slečna závist

Aleš Brichta / Uriah Heep

Ami (G) Ami

1. Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže,

G Ami

skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.

(G) Ami

Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,

G Ami

když tvář zakrývá ji závoj tkanej z černejch pavučin.

Ami G

R:Ááá ááá...

2. Proč přišla takhle z rána a cosi žádá u pána,

že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí.

Bože, vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ano mi,
tak d'áblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí.

R:Áááááá...

3. Jen řekni, dám ti to co chceš. Já věřím, ty to dokážeš.

Slib krví potvrďím, jen dej ať nikdo nemá víc.

Mě pálí, když je kdokoliv svým štěstím, se vším, cokoliv
co zrovna nemám já, to radši ať sama nemám nic.

R:Áááááá...

3. Ted' otáčí se s nevolí, jak d'áblův podpis zabolí,

už do líců jí kreslí vrásky z tuše šedivý.

Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží,
mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.

Když ne mně, radši nikomu, a slova nejsou k ničemu,
to slečna závist vstoupila zas do někoho z nás.

R:Áááááá... (to fade out)

Slib

Kamelot

/: Ami Emi Ami Emi D D4 D :/

Emi Ami

1.Den šel už spát za horu vzdálenou

D G

a léto voní nad trávou spálenou

C Emi

a štětce vánků z nití červáneků

Edim H4 H

snad namalují tvoji tvář.

2.Sevřel jsem dlaň a vešel do polí,

Kráčel tou cestou, kde bolest přebolí,

Kde slyším znova tvá tichá slova

Prosím, budeš mě mít až do smrti rád.

Ami G Emi D

R:Slibuju, věř mi, můj svědek je Bůh,

Ami G Emi D

to přísahám s čistou tváří.

Ami G Emi D

Slibuju, věř mi, jsi zem a já pluh,

C D /: Ami Emi Ami Emi D D4 D :/

atě nad tebou slunce září.

3.Kdy spálí žár zlou knihu osudů?

Není tak vzácná jak křídla holubů,

shodila masku, zradila lásku

v den, kdy mně tvůj tátá psaní dal.

4.Lán obilí hladil mě na rukou

a slzy z mraků byly mou zárukou,

že ještě jednou tvá ústa řeknou,

prosím, budeš mě mít až do smrti rád.

R:Slibuju, věř mi...

Slunovrat

Nedvědi

Ami Ami/G H7 Emi Ami

1.Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,

Ami/C Ami Emi

paseky osvítí zář z borovejch klád zapálenejch.

Ami C G Dmi

R:Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,

Ami Emi Ami

jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.

2.Ohnutý lžíce a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidí, co potkat jsi chtěl.

R:Sešli se...

3.Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.

R:Sešli se...

Snídaně v trávě

Michal Tučný

C Ami F G

1.Já nejsem zdejší, jen projíždíم,

C Ami F G

jsou movitější, já ti nabízím:

C G

R:Snídani v trávě, teď právě prostřenou,

C

loukou ráno vzbuzenou, napůl v snách

F C

hledám teď po kapsách, čím zaplatím,

G C

dřív, než se vytratím, snídani v trávě.

2.Dál podle pražců, tam je můj cíl,
dám na každej nápis, že jsem tu žil.

F C F E

R:Snídani... + Kdybych měl plátno a zlatý rám, tak se do malování dám.

3.Jsou povolanější, jak jsem si všim',
nejsem zdejší, tak jenom sním.

R:Svou snídani...

Soudný den

Spirtuál kvintet / tradicionál

Ami

1.Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

Ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti

Emi Ami

v ten soudný den.

2.Kam běžet mám, Slunce rychle chladne,
kam běžet mám, Měsíc na zem spadne,
kam běžet mám, moře už je na dně
v ten soudný den.

3.Stůj, nechoď dál / času už je málo,
stůj, nechoď dál / míň než by se zdálo,
stůj, nechoď dál / tak otevři se skálo
v ten soudný den.

4.Pán tě zavolá / mám pro každého místo,
Pán tě zavolá / jen kdo má duši čistou,
Pán tě zavolá / sám nedokázal bys to
v ten soudný den.

Ami

G

R:Soudí, soudí pány, slouhy, soudí, soudí hříšné touhy,

Ami

Dmi E E7

soudí, soudí, výčet pouhý - á - á - á

Ami

*:Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Dmi

vtom se probudíš, to byl jen sen,

Ami E Ami

jen pouhý sen.

5.=1.

6.Zdál se mi sen / já stojím na svém místě,
zdál se mi sen / mé svědomí je čisté,

Ami

F

zdál se mi sen, jen jedno vím jistě:

E E7 Ami

je soudný den!

Spinkej

Spirituál kvintet / John Denver

C F

1.Už se končí den, už je čas k spánku,

C F

zdi se barví od červánků,

C Ami G

hleď, už lampář světla rozsvěcí,

C F

tak si dočti stránku, zavři knížku,

C F

honem hupky do pelíšku,

C Ami G

kočata už dávno vrní za pecí.

C F

R:Tak spinkej, ať ve tvých snech

C F

růže kvetou, voní mech,

C Ami G

princeznu si Honza bude brát,

C F

až půlnoc prostře síťě,

C F

na vlásky políbí tě,

C Emi G

vždyť i tvá máma musí spát.

2.Západ rudou barvu ztrácí,
od řeky se táta vrací,
musím jít, je jistě hladový,
až se usměje, tak na chvilenu
očí si mu všimni, synku,
snad jednou budeš taky takový.

R:Tak spinkej...

Srdce

Lucie

CAPO I

F Ami Dmi

1. Slunce rozpustilo třásně,

F Ami Dmi

vltavíny prší z nebe,

F C G Dmi

já čarovník už dopsal básně,

F Ami Dmi

už nemusím, mám tebe.

C G F

R:Srdce otevídáš, jsou-li spoutána,

C G Dmi

květy rozevídáš.

2. Na začátku všeho bylo modré ticho,
já bloudil mezi skalami a hledal sebe,
potom ucítil jsem novou chuť a vůni,
milá mám tebe.

C G F

R:Srdce otevídáš, jsou-li spoutána,

C G Dmi

květy rozevídáš, poprvé,

C G F

chci to tak i já, hvězdy nad náma

C G Dmi

s tebou přepočítám.

3. Milá, už svítá,
třezalko, usínáš,
jsem smečkou psů, teď u tvých nohou hlídám,
poklady jabloňovejch králů.

R:Srdce otevídáš...

4. Na světě je někdy krásně,
vltavíny prší z nebe.

Stánky

Nedvědi

D G

1.U stánků na levnou krásu

D Gmi

postávaj' a smějou se času,

D A D

s cigaretou a s holkou, co nemá kam jít.

2.Skleniček pár a pár tahů z trávy,

uteče den jak večerní zprávy,

neuměj žít a bouřej' se a neposlouchaj'.

D7 G A

R:Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,

D Gmi

tak málo je, málo je lásky,

D A D

ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3.U stánků na levnou krásu

postávaj', a ze slov a hlasů

poznávám, jak málo jsme jim stačili dát.

R:Jen zahlídli svět...

Stará archa

Spirituál kvintet / A. A. Gray, Seven-Foot Dilly

C G7 C

R/: Já mám kocábku náram-, náram-, náram-,

G7 C

kocábku náram-, náramnou. :/

C

1.Pršelo a blejskalo se sedm neděl,

G7 C

kocábku náram-, náramnou,

Noe nebyl překvapenej, on to věděl,

G7 C

kocábku náram-, náramnou.

R:Já mám kocábku...

C

*:Archa má cíl, já, archa má směr, já,

G7 C

plaví se k Araratu na sever.

R:Já mám kocábku...

2.Šem, Nam a Jafet byli bratři rodní,

kocábku náram-, náramnou,

Noe je zavolal ještě před povodní,

kocábku náram-, náramnou.

3.Kázal jim uložiti ptáky, savce,

kocábku náram-, náramnou,

"ryby nechte, zachrání se samy hladce,"

kocábku náram-, náramnou.

R:Já mám kocábku...

*:Archa má cíl...

R:Já mám kocábku...

4.Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,

kocábku náram-, náramnou,

tu přilétla holubice, snítku nesla,

kocábku náram-, náramnou.

5.Na břehu pak vyložili náklad celý,

kocábku náram-, náramnou,

ještě že tu starou dobrou archu měli,

kocábku náram-, náramnou.

R:Já mám kocábku...

*:Archa má cíl...

R:Já mám kocábku... 2x

Starý příběh

Spirituál kvintet / tradicionál

C Fmaj7 C Fmaj7

1.Řek' Mojžíš jednou lidu svému: přišel čas,

C Emi F G

dnes v noci tiše vytratí se každý z nás.

C E F D7 C Fmaj7 C Fmaj7 C

*:Mává, mává nám všem svobodná zem.

2.Já říkám rovnou: každý ať s tím počítá,

že naše cesta ke štěstí je trnitá.

*:Mává, mává...

C

R:Kdo se bojí vodou jít,

G

ten podle tónů faraónů musí žít.

*:Mává, mává...

3.Až první krůček bude jednou za námi,

tak nikdo nesmí zaváhat, dát na fámy.

*:Mává, mává...

4.Pak tenhle vandr všem potomkům ukáže,

že šanci má jen ten, kdo má dost kuráže.

*:Mává, mává...

R:Kdo se bojí...

*:Mává, mává...

5.Ten starý příběh z knížky vám tu vykládám,

ať každý ví, že rozhodnout se musí sám.

*:Mává, mává...

R:Kdo se bojí...

*:Mává, mává...

Stejně už nezavolá

Jaroslav Samson Lenk

Ami7 Emi7

1.Vodu do dlaní, to kvůli vstávání,

Ami7 Emi7

víčka opuchlá cestou na ranní,

Dmi Emi

to káva nespraví, ani dvacka cigaret,

F G

rozchod se neslaví, není co zapíjet.

C G C F

R:Stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,

C Dmi G7

zvyklá je na hádky, stará na pohádky dávno,

C G C F

stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,

C

od vína sklenice prázdná jak ložnice ráno,

Emi Ami F G C

roztržka nad úsvitem, urážky, lítost a křik,

Emi Ami F Emi Dmi

napětí krouží bytem, bouchání dveří a vzlyk,

F Emi G G7

bouchání dveří a vzlyk,

C G C F

stejně už nezavolá, stejně už nezavolá,

C G C

ve dveřích nechal klíč a potom zmizel pryč ráno.

2.Hřeben do vlasů, zvyklá na krásu,

den je jako noc, čeká na spásu,

jestli zazvoní telefon, je klid,

káva nevoní, čeká prázdný byt.

R:Stejně už nezavolá...

Sundej z hodin závaží

Fešáci / Kris Kristofferson

C

1.Brouzdej trávou za tratí

F

v dlouhých letních hodinách

Dmi

G

vše se v dobré obrátí

G7

C C4

já se vrátím před tvůj práh.

2.Nikdy nevěř vteřinám

ty nám jenom překáží

je tu lék a já ho znám,

G7

C F C

sundej z hodin závaží.

C7

F

R:Pak se času budem smát,

C

někde stranou od lidí

D

naše toulky ranní rosou,

G

ať nám všichni závidí.

3.Odjezd můj je blíž a blíž

vlak už čeká v nádraží,

já chci zůstat, ty to víš,

sundej z hodin závaží.

Ša-la-la-lí

Václav Neckář

C

G C

1.Jó, tak krásnou dívku jsem neviděl,

F G C G7

ša-la-la-la-lí, já

C

G C

a každý z vás by mi jí záviděl,

F G C

ša-la-la-la-lí, já,

F G C G7

ša-la-la-la-li.

2.Jeden háček ve všem ale musí být,

ša-la-la-la-lí, já,

ona zrovna se mnou nic nechce mít,

ša-la-la-la-lí, já,

ša-la-la-la-li.

D

R:Říkám já, ovšem stále jen marně,

G

mohu přijít zítra, já-e,

D

usmívá se, jde na jiný rande,

G G7

ou-je, ou-je, ou-jé-jé-jé-e-e.

3.Zaní všichni se otáčí,

ša-la-la-la-lí, já

a mně slova písně už nestačí,

ša-la-la-la-lí, já,

ša-la-la-la-li.

C F G

R:Ša-la-la-la-la-la-li,

C F G

ša-la-la-la-la-la-li,

Ša-la-la-la-la-la-li, ša-la-la-la-la-la-li...

Škrábej

Hop Trop

Hmi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,

D

třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,

A

Hmi

smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,

my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,

D

pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,

A

Hmi

bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Hmi

G

R:Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Hmi

G

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Hmi

G

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Hmi A Hmi A Hmi A Hmi

/: nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou! :/

2. Bez vody jsme všichni skoro žízní leknutý,

nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,

stejně každej den jeden z nás končí na marách,

čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,

ze kterého máme teď ty záda vohnutý,

chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.

R:Hej, hej!...

Šlapej dál

Greenhorns / Johnny Cash

C

G

1.Hej, najdej na sebe modrý džíny,

G7

C

vlak houká, v kopci je pomalej.

G

Tak vstávej z tý udusaný hlíny,

G7

C

hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej

G7

R:Šlapej dál, táhni ke všem čertům.

C

tohle je město proklatý a šerif náš,

G

ten nerozumí žertům

G7

C

a tak tohle ráno mohlo by být pro tebe dost zlý.

2.Hej, plandej už dál, jak vede cesta

a koukej si chytit řákej vlak.

Šerif náš je pepřenýho těsta,

a jak zmerčí tuláka, tak začne řádit jako drak.

F# G

R:Šlapej dál... +

D

A

3.Hej, nandej na sebe modrý džíny,

A7

D

vlak houká, v kopci je pomalej.

A

Jed' dál, kam povedou tě šíny

A7

D

a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.

A7

R:Šlapej dál, táhni ke všem čertům.

D

tohle je město proklatý a šerif náš,

A

ten nerozumí žertům

A7

D

a tak tohle ráno mohlo by být pro tebe dost zlý.

Šnečí blues

Jaromír Nohavica

G C G D7 G C G D7

1.Jednou jeden šnek šíleně se lek',

G G7 C Cmi

nikdo už dnes neví, z čeho se tak zjevil,

G C G D7

že se dal hned na útěk.

2.Přes les a mýtinu rychlostí půl metru za hodinu,

z ulity pára, ohnivá čára,

měl cihlu na plynu.

3.Ale v jedné zatáčce, tam v mechu u svlačce,

udělal šnek chybu, nevyhnul se hřibu,

nevyhnul se bouračce.

4.Hned seběhl se celý les, dali šneka pod pařez,

tam v tom lesním stínu, jestli nezahynul,

tak leží ještě dnes.

5.A kdyby použil vůz anebo autobus,

/: nebylo by nutné zpívat tohle smutné,

smutné šnečí blues. :/

Štěstí z pekla

Klíč

Ami C Ami

1. Zaplaťte si štěstí tam u pekelný brány

E Ami Dmi E

a na špinavej papír svou krví dejte cejch

Dmi Ami G E

a užívejte, blázni, než zazvoní vám hrany,

Dmi Ami Dmi E

tak málo času zbejvá, jsou karty rozehrány

C G Ami

a d'ábel vám už za košili dejch'.

2. Zaplaťte si lásku, co jinýho vám zbejvá,
a na znamení díků všem namíchejte jed,
kam pospícháte, blázni, svět po vašem se kejvá,
a ten, kdo v prachu stojí a potem dřinu smejvá,
ten musí přijít vždycky naposled.

C G E Ami

R:Slyším hudbu znít, slyším slova prosebníků,

C G Dmi E

slyším lidi klít, kam se poděl řád,

Dmi Ami G E

slyším dětské pláč, řekněte mi, nač,

C G Ami

nač za život mám platit, když chci žít.

3. Zaplaťte si všechno, než zbyde prach a špína
a nenajde se člověk, co vykope vám hrob,
pak zasmějte se, blázni, že netlačí vás hlína,
kdo upsal život d'áblu, ten snadno zapomíná,
že každý peklo kamenný má strop.

C G Ami

4.=1. + /: a d'ábel vám už za košili dejch'. :/

Ta naše hospoda

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

C

F

C

G

1. Ta naše hospoda od shora od spoda, to je pěkné zařízení,

C

F

C

G

C

polívka hřeje se, hostinský směje se, že mu pivo dobře pění.

G7

R: Ve sklepě jsou čtyři sudy (sudy), dva jsou lichý, dva jsou sudý (sudý),

C F C F C G C

/: pivo stoupá nahoru, do našeho bachoru. :/

2. Ach, táto, tatíčku máš doma matičku, vlas, jak sláma, oči jak len,
máš doma dětičky rovné, jak pětníčky, vyjdi táto z hospody ven.

R: Na peci jsou čtyři děti (děti), mohl bys jim vyprávěti (třeba),
/: o mládí a o vojně, potom usnou pokojně. :/

3. Ta naše hospoda od shora od spoda, to je pěkné zařízení,
polívka hřeje se, hostinský směje se, že mu pivo dobře pění.

R: Náš táta tu dneska není (není), to je, pane, překvapení, (není)
/: proč je doma já to vím - zásobil se lahovým. :/

Toulám se klínem skal

Nedvědi

E

D

A

E

1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,

D A E

písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

H7

E

R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,

H7

E

stín tuláků, ohňů dým,

H7

C#7

A

pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,

E

H7

E

H7 E H7 E H7 E A

jako nás divná doba bláznivá.

2. Mávám ti, lásko má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

R: Ty chvíle mám rád...

Tak už mi má holka mává

Hoboes

Emi D C Emi

1. Posledních pár minut zbejvá jen,

D A Emi

máš teplou dlaň, už se stmívá,

D C Emi

těžký je říct, že se končí den,

D A C E

vlak poslední vagón mívá.

G

F D

R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,

Emi C A7 D7

život jde dál, to se stává, já to vím,

G

F D

tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,

Emi

tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',

tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,

holkám se ve vočích střádá,

smutek je šátek osamění,

co mužskej na cestu mává.

R: Tak už mi má holka mává...

3. Za zády zůstal mi pláč a smích

do tmy se můj vlak teď řítí

zmizela holka jak loňské sníh

a světla měst v dálce svítí.

R: Tak už mi má holka mává...

Tereza - Osamělý město

Hoboes

C D G

1.Ten den, co vítr listí z města svál,

C D Emi

můj džíp se vracel, jako by se bál,

C D G

že asfaltový moře odliv má

C D E

a stáj že svýho koně nepozná.

G D

R:Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,

Ami Emi

řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,

G D

tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,

Ami Emi

tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš

D G

naposled, naposled.

2.Já z dálky viděl město v slunci stát

a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát,

proč vítr mlátí spoustou okenic,

proč jsou v ulici auta, jinak nic?

R:Řekni...

3.Do prázdných beden zotvíranejch aut

zaznívá odněkud něžný tón flaut

a v závěji starého papíru

válej' se černý klapky z klavíru.

R:Řekni...

4.Tak loudám se tím hrozným městem sám

a vím, že Terezu už nepotkám,

jen já tu zůstal s prázdnou ulicí

a vosamělý město mlčící.

R:Řekni...

Těšínská

Jaromír Nohavica

Ami

Dmi

F E

Ami Dmi F E Ami

1.Kdybych se narodil před sto lety v tomhle městě,

Dmi

F E

Ami Dmi F E Ami

u Larischů na zahradě trhal bych květy své nevěstě,

C

Dmi

moje nevěsta by byla dcera ševcova

F

C

z domu Kamiňskich odněkud ze Lvova,

Dmi F E Ami Dmi F E Ami

kochal bym ja i pieščil, chyba lat dwiešcie.

2.Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna,

nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona,

mluvila by polsky a trochu česky,

pár slov německy, a smála by se hezky,

jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.

3.Kdybych se narodil před sto lety, byl bych vazačem knih,

u Prohazků dělal bych od pěti do pěti a 7 zlatek za to bral bych,

měl bych krásnou ženu a tři děti,

zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,

celý dlouhý život před sebou, celé krásné dvacáté století.

4.Kdybych se narodil před sto lety v jinačí době,

u Larischů na zahradě trhal bych květy, má lásko, tobě,

tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,

slunce by zvedalo hraniční závoru

a z oken voněl by sváteční oběd.

5.Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,

bylo by léto tisíc devět set deset, za domem by tekla řeka,

vidím to jako dnes: šťastného sebe,

ženu a děti a těšínské nebe,

ještě že člověk nikdy neví, co ho čeká,

Ami

Dmi

F E

Ami Dmi F E Ami

na na na ...

Tisíc mil

Waldemar Matuška / Hedy West

G

Emi

1. V nohách mám už tisíc mil,

Ami

C

stopy déšť a vítr smyl

Ami

D7

G D7

a můj kůň i já jsme cestou znaveni.

2. Těch tisíc mil, těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, to malý bíly stavení.

3. Je tam stráň a příkraj sráz,

modrá tůň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří věřej' dětskejm snům.

4. Těch tisíc mil, těch tisíc mil

má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

5. V nohách mám už tisíc mil,

ted' mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám, a ta se k nám dál nemění.

6.=2.

7. Kousek dál, a já to vím,

uvidím už stoupat dým,
šikmej štít střechy čnít k nebesům.

Emi Ami

D7

G

8.=4. + /: jeden cíl, ten starej známej bílej dům... :/

Tma

Nedvědi

Emi Ami H7 Emi Ami H7 Emi

Emi

1.To bys nevěřila, jak, jak sluší ti noc,

Ami H7 Emi

čtyři světýlka očí a tma,

tenhle zapadlej kout, jinak smutnej až strach,

Ami H7 Emi

tebou voní a směje se snad.

G

D

R:Jen se schovej sem ke mně, já sílu teď mám,

F

C

že bych rozbíjel skály a vlaky táh' sám,

Ami

Emi

a když po tváři bříšky svých prstů mi jdeš,

H7

Emi

málem váhám, zda skutečně jseš.

2.To bys nevěřila jak, jak sluší ti noc,

v tichu myšlenkám daří se líp,

víc tě vnímám, co chceš mlčky beze slov říct,

ve světle stud tvůj neřek' by nic.

Emi Ami H7 Emi Ami H7 Emi

R:Jen se schovej... +

Emi Ami H7 Emi

R:Jen se schovej... +

Touha

Příbuzní

Emi **G**

1. Pod nosem smích a pod smíchem stud,

Ami **H7**

Emi G Ami H7

a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já,

Emi **G**

kde ses tu vzala, ty obyčejná krásná,

Ami **H7**

Emi G Ami H7

proč hoříš, když mluvím, tak řekni, co říct se tady dá.

Emi **Ami**

R:Víš, ruce se chvějou a nevědí, kam,

D **Ami** **H7**

toužím se dotknout, říct: opravdu mám,

G **D**

až strach mám, jak toužím, abys' mě chtěl,

Ami **H7**

a bojím se chvíle, kdy říct bys mi měl.

2. Jen otevři oči, kdo neměl by rád,

když zaklepá lánska, hladová u dveří zůstane stát,

vždyť nad něhu není, je něco víc, nežli cit,

tak poslouchej, jak krásně zní to, když řeknu: "mám rád."

R:Víš, ruce se chvějou...

Emi **G**

*:Pod nosem smích a pod smíchem stud,

Ami **H7**

Emi

a pod studem touha, a pod touhou možná jsem já...

Toulavej

Vojta Kidák Tomáško

Ami

G

Ami

E7

1.Někdo z vás, kdo chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj,

Ami

G

F

Ami

ať vám poví, proč mi říkaj, proč mi říkaj Toulavej.

Ami

G

Ami

E7

Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,

Ami

G

F

Ami

tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

F

G

G7

C

R:Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát,

F

G

na půdě celta se prachem stydí

F

G

Ami

a starý songy jsem zapomněl hrát, zapomněl hrát.

2.Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej.

Malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

Každej měsíc je jiná štace, čekáš, kam tě uložej,
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:Sobotní ráno mě neuvidí...

3.Vím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: "No tak 'dem!"

Známí kluci ruku stisknou, řeknou: "Vítej, Toulavej!"

Budou hvězdy, jako tenkrát, až tě v očích zbolej,
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R:Sobotní ráno mi poletí vstříc, budeme u cesty stát,

vypráším celtu a můžu vám říct,

že na starý songy si vzpomenu rád, vzpomenu rád.

4.Někdo z vás ... Toulavej.

Tramvaják

Humbuk / Jimmy Webb

Ami G

F Ami

1.Já ti byl tramvaják, jezdil jsem stylem brzda-proud,

G F G

uměl jsem tramvaj našlápnout.

Dmi Ami G F

Po ránu stírával jsem rosu z trolejí,

Dmi Ami G F

nepáchl po benzínu, po petroleji.

Ami G F G C

Blbý je, že po žádným z vozů nelačním

Ami G

tolik, jak po manipulačním.

2.Stal jsem se lékařem, v komoře znal jsem každej kout,

uměl jsem srdce našlápnout.

Měl jsem rád život, onen zjevný přežitek.

Čas malých vizit, paklík velkých vizitek,
doktorské vtípky, jejich drsné pointy,

Ami G C

vše, až na pacienty, ty vem čert a nejen ty,

Emi Ami G

nejen ty, nejen ty, nejen ty,

F Emi Dmi F G C

nejen ty, nejen ty, nejen ty...

3.Pak jsem byl důstojník mužstvu jsem dával správnej čoud,

uměl jsem minu našlápnout.

V armádní kantýně jsem platil za borce,

v létě se válel na řáké té majorce.

Velel bych dodnes, ovšem bez nadřízených
a bez podřízených.

4.Jsem kuchař v kosmu - není tu žádnej mlsnej žrout,

co si smí na mě vyšlápnout.

Až lidstvo zmizí, a je jedno kam a jak,

vrátím se na Zem - třeba zas jak tramvaják.

Zatím tu postrádám jen Knorr a Vitanu.

Jářku, rád tu zůstanu, nebejt těch tlustejch Martanů

a Pluťanů, Neptuňanů, Uraňanů,

Merkuřanů, Venušanů a Zemanů...

Trh ve Scarborough

Spirituál kvintet / anglická lidová

Ami G Ami

1.Příteli máš do Scarborough jít,

C Ami C D Ami

dobře vím, že půjdeš tam rád,

C Hmi Ami G

tam dívku najdi na Market Street,

Ami D F G Ami

co chtěla dřív mou ženou se stát.

2.Vzkaž jí, atť šátek začne mi šít,
za jehlu rýč však smí jenom brát
a místo příze měsíční svit,
bude-li chtít mou ženou se stát.

3.Až přijde máj a zavoní zem,
šátek v písku přikaž ji prát
a ždímat v kvítí jabloňovém,
bude-li chtít mou ženou se stát.

4.Z vrkočů svých atť uplete člun,
v něm může se na cestu dát,
s tím šátkem pak atť vejde v můj dům,
bude-li chtít mou ženou se stát.

5.Kde útes ční nad přívaly vln,
zorej dva sáhy pro růží sad,
za pluh atť slouží šípkový trn,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

6.Orej ten sad a slzou jej krop,
choď k těm růžím na loutnu hrát,
až začnou kvést, tak srpu se chop,
budeš-li chtít mým mužem se stát.

7.Z trní si lůžko zhotovit dej,
druhé z kůží pro mě nech stlát,
jen pýchy své a boha se ptej,
proč nechci víc tvou ženou se stát.

Triko

Nedvědi

D Ami G/H D Ami G D

D **Ami**

1.Blízko, blízko tvých rtů,

G **D**

blízko chci stát jak u šatů lem,

Ami

jen touha, kde dýchám rád,

G **D**

jsi mlha z mých blat, když stíny jdou ven.

D **G** **Hmi** **Hmi/A** **G**

R:Jsi krásný půlnoční blues, co vyprávělo rádio, když přišla sis říct

D **Ami** **G** **D**

až k ránu, a namísto růží triko si svléct.

2.Stroužkou oknem k nám vchází

briardů touha domů jít spát,

na samotě tvý věrný krásy

šťastnej se spasí několikrát.

R:Jsi krásný půlnoční blues...

Trpasličí svatba

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

G C G

1.V lese, jó v lese na jehličí,

A D7

koná se svatba trpasličí,

G C H7

žádná divná věc to není,

C C#dim G Emi A D7 G

Šmudla už má po vojně a tak se žení.

2.Malou má ženu, malinkatou,
s malým věnem, malou chatou.

Už jim choděj' telegrámky,
už jim hrajou Mendelssohna na varhánky.

G D G D

R.Protože láska, láska, láska v každém srdci klíčí,

G D

protože láskou hoří i to srdce trpasličí

G D

a kdo se v téhle věci jednoduše neopičí,

G D D7

ten at' se dívá, co se děje v lese na jehličí.

3.Mají tam lásku, jako trámek,
pláče tchyňka, pláče tchánek,
štěstíčko přejou mladí, staří,
v papinově hrníčku se maso vaří.

4.Pijou tam pivo popovický, (ale jen malý),
Šmudla se polil, jako vždycky,
Kejchal kejchá na Profouse,
jedí hrášek s uzeným a nafouknou se.

R:Protože láska...

3.=1.

Tři čuníci

Jaromír Nohavica

C

1. V řadě za sebou tři čuníci jdou,

Ami

tápalají si v blátě cestou-necestou,

Dmi

G

kufry nemají, cestu neznají,

Dmi

G

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí...

2. Auta jezdí tam, nákladáky sem,

tři čuníci jdou, jdou rovnou za nosem,

ušima bimbají, žito kroupají,

vyšli prostě do světa a vesele si zpívají: uí uí uí...

3. Levá, pravá - ted'!, přední, zadní - už!,

tři čuníci jdou, jdou jako jeden muž,

lidé zírají, důvod neznají,

proč ti malí čuníci tak vesele si zpívají: uí uí uí...

4. Když kopýtka pálí, když jim DOJDE dech,

sednou ke studánce na vysoký břeh,

ušima bimbají, kopýtka máchají,

chvilinku si odpočinou, a pak dál se vydají: uí uí uí...

5. Když se spustí déšť, roztrhne se mrak,

k sobě přitisknou se čumák na čumák,

blesky bleskají, kapky pleskají,

oni v dešti, nepohodě vesele si zpívají: uí uí uí...

6. Za tu spoustu let, co je světem svět,

přešli zeměkouli třikrát tam a zpět

v řadě za sebou, hele, támhle jdou,

pojd'me s nima zazpívat si jejich píseň veselou: uí uí uí...

Tři kříže

Hop Trop
CAPO V

Ami **G** **Emi**

1.Dávám sbohem všem břehům proklatejm,

Ami **G** **Ami**

který v drápech má d'ábel sám,

G **Emi**

bílou přídí šalupy My Grave

Ami **G** **Ami**

míří k útesům, který znám.

C **G** **Emi**

R:Jen tři kříže z bílého kamení

Ami **G** **Ami**

někdo do písku poskládal,

C **G** **Emi**

slzy v očích měl a v ruce znavený

Ami **G** **Ami**

lodní deník co sám do něj psal.

2.První kříž má pod sebou jen hřich,
samý pití a rvačky jen,
třeskot nožů, při kterém přejde smích,
v srdci kámen a jméno: Sten.

R:Jen tři kříže...

3.Já Bob Green mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:Jen tři kříže...

4.Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl vedle nich si klek.

Rec:Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský, ale odpouštět božský,
snad mně tedy bůh odpustí."

R:Jen tři kříže z bílého kamení
jsem jen do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený
lodní deník a v něm co jsem psal...

Třináctka

Klíč

Emi **D**

1. Zve válčit mě pan maršál sám,

C **H7**

v mládí je má síla, milá,

Emi **D**

víš, jak rád tě mám, a až se vrátím,

C **H7** **Emi**

třináct růží na polštář ti dám.

G **D**

R:/: Už mi to i táta říkal: koukej žít,

Emi **Hmi**

v neštěstí i štěstí mít,

C **G**

chlap, a neznej klid,

Ami

a tarokovou třináctku,

H7 **Emi**

tu musíš v kapse mít. :/

2. Já dávno o své slávě sním,

vínem vlast mě křtila, milá,

Turka porazím, a až se vrátím,

zlatek třináct na stůl vysázím.

R: Už mi to...

3. Už v šenku jsem se prával rád,

však jsi při tom byla, milá,

nechtěj osud znát, když nevrátím se,

dej mi z věže zvonit třináctkrát.

R: Už mi to...

Tulácký ráno

Nedvědi

Ami

1. Posvátný je mi každý ráno,

Emi **Ami**

když ze sna budí šumící les,

a když se zvedám s písničkou známou

Emi **Ami**

a přezky chrestí o skalnatou mez.

Ami

R: Tulácký ráno na kemp se snáší,

F **G** **C**

za chvíli půjdem toulat se dál

Ami

a vodou z říčky oheň se zháší,

F **G** **Ami**

tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,

když oči k ohni vždy vrací se zpět.

Tam mnohý z pánu měl by se kouknout,

a hned by viděl, jaký chcem svět.

R: Tulácký ráno...

3. Posvátný je mi každý slovo,

když lesní moudrost a přírodu znáš.

Bobříků sílu a odvahu touhy,

kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?

R: Tulácký ráno...

Tunel jménem Čas

Hoboes

E

G#mi

E

A

1. Těch strašnejch vlaků, co se ženou kolejí tvejch snů,

Ami

E

F7

H7

těch asi už se nezbavíš do posledních dnů,

E

G#mi

E

A

a hvězdy žhavejch uhlíků ti nikdy nedaj' spát,

Ami

E

F7

E

tvá dráha míří k tunelu a tunel, ten má hlad.

2. Už kolikrát ses mašinfíry zkusil na to ptát,

kdo nechal roky nejhezčí do vozů nakládat,

proč vlaky, co si každou noc pod voknem laděj' hlas,

spolyká díra kamenná, tunel jménem Čas.

3. Co všechno vlaky vodvezly, to jenom pán Bůh ví,

tvý starý lásky, mladej hlas a slova bláhový,

a po kolejích zmizela a padla za ní klec,

co bez tebe žít nechtěla a žila nakonec.

4. A zvonky nočních nádraží a vítr na tratích

a honky-tonky piána a uplakanej smích

a písničky a šťastný míle na tulácký pas

už spolkla díra kamenná, tunel jménem Čas.

5. Než poslední vlak odjede, a to už bude zlý,

snad řákej minér šikovnej ten tunel zavalí

a veksl zpátky přehodí v té chvíli akorát,

i kapela se probudí a začne zase hrát.

6. Vlak v nula-nula-dvacetpět bude ten poslední,

minér svou práci nestačí dřív, než se rozední,

ten konec moh' bejt veseléj, jen nemít tenhle kaz,

tu černou díru kamennou, tunel jménem Čas.

Ukolébavka

Nezmaři / afro-americká lidová

Ami C G Dmi

1.Máš už spát, klidně spát,

C E7 Ami

sen ti vrátku otevírá,

Ami C G Dmi

máš už spát, klidně spát,

C E7 Ami

křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj7

R:Už ovečky jdou tajemnou tmou,

C E7 Ami

flétna jim tichounce zpívá,

C G Dmi

máš už spát, klidně spát,

C E7 Ami

sen ti vrátku otevírá.

2.Vím, právě vyplouváš na jezero snů,

mírný vánek lod'ku hýčká,

snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,

tím ti den odemkne víčka.

R:Už ovečky jdou...

Ami C G Dmi

+ máš už spát, klidně spát,

C E7 Ami

sen ti vrátku otevírá...

Už koníček pádí

Waldemar Matuška / americká lidová

A7 D A

1.Znám zem plnou mlíka a builatejch krav,

E7 A

kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.

A7 D A

Mám jediný přání, snům ostruhy dát

E7 A

a pod známou strání zas kuličky hrát.

R:Už koníček pádí a zůstane stát,

až v té zemi mládí, kde já žiju rád.

A slunce tam pálí a pořád je máj

a ceny jsou stálý a lidi se maj.

2.Kde všechno je známý, zvuk tátových bot

a buchty mý mámy a natřenej plot.

Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,

já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.

R:Už koníček pádí...

3.V té zemi jsou lípy a ve květech med

a u sudů pípy a u piva led.

A okurky v láku a cestovní ruch

a hospod jak máku a holek jak much.

R:Už koníček pádí... +

A slunce tam pálí a pořád je máj

a ceny jsou stálý a lidi se maj.

Už koníček pádí a zůstane stát,

až v té zemi mládí, kde žiju tak rád.

Už to nenapravím

Jaroslav Samson Lenk

Ami D F E Ami E

R:Vap tap tap...

Ami

D

1.V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,

F

E E7

ten vlak, co jsem jím měl jet, na kolejí dávno nestál,

Ami

D

v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,

F

E E7

já za hodinu na náměstí měl jsem stát, ale v jiném městě.

A7

Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,

Dmi

že stavíš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka

G

E

zadní otevřená, zadní otevřená,

A7

já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,

Dmi

to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,

G

E

že jsi unavená, ze mě unavená.

R:Vap tap tap...

2.Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost, kolik přesně, nevíš.
Pak jedenáctá odbila a už to bylo passé,
já měla vědět dřív, že chci tě vidět zase,
láska nerezaví, láska nerezaví,
ten list, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

R:Vap tap tap...

Večerníček pro dospělé

Petr Čejka

D A D G

1.Žil Adam v ráji, cítil se sám, řekl mu pán Bůh: "ženu ti dám,

D A G A D

udřeš se za to, až přijdeš na to, jak se to dělá a dělat se to má".

D A D G

R:Jednou je málo, desetkrát moc, pětkrát to stačí za celou noc,

D A G A D

za pravdu dáte, až poznáte, jak se to dělá a dělat se to má.

2.Žili dva mladí, ona a on, v lásce vždy měli veliký shon,

byli by chtěli, kdyby věděli, jak se to dělá a dělat se to má.

R:Jednou je málo...

3.Seděli spolu u téhož stolu, ona vždy oči sklopené dolů,

já neznal ženy, neměl tušení, jak se to dělá a dělat se to má.

R:Jednou je málo...

4.Já jsem byl chlapec, panic nesmělý, ona vždy řekla: "přijdu v neděli",

pak políbím tě a naučím tě, jak se to dělá a dělat se to má.

R:Jednou je málo...

5.Můj příběh končí, Váš začíná, někdy je pravda a mnohdy jiná,

za pravdu dáte, až poznáte, jak se to dělá a dělat se to má.

R:Jednou je málo, desetkrát moc, pákrát to stačí za celou noc,

za pravdu dáte, až poznáte, jak se to dělá a dělat se to má.

R:Jednou je málo, desetkrát moc, pětkrát to stačí za celej rok,

za pravdu dáte, až poznáte, jak se to dělá a dělat se to má.

Ved' mě dál cesto má

Pavel Bobek / John Denver, Taffy Nivert, Bill Danoff

C Ami

1.Někde v dálce cesty končí,

G F C

každá prý však cíl svůj skrývá,

Ami

někde v dálce každá má svůj cíl,

G F C

ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.

C G Ami F

R:Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já

C G F C

tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.

2.Chodím dlouho po všech cestách,

všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

R:Ved' mé dál...

Ami G C

*:Pak na patník poslední napíšu křídou

F C G

jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,

Ami B

písňě své, co mi v kapsách zbydou,

F C G G7

dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

C G C

R:Ved' mé dál... 2x +/: ved' mě dál, cesto má... :/ 3x

Velmi nesmělá

Jablkov

Ami

G Ami

G E

1. Potkali se v pondělí, byli velmi nesmělí

C

G E Ami

G Ami

a tak oba dělali, jako by se neznali.

2. V úterý sebral odvahu, odhodlal se k pozdravu,
a pak v citové panice, prchali oba k mamince.

C G

Ami

C G C

R:Semafor popásá chodce, motorky, auta, tramvaje

C

G

Ami

C

G

Ami

a všechny cesty dneska vedou /: do pekla i do ráje. :/

3. Ve středu spolu postáli, dívali se do dálí,
a do dálí se dívali, i když už spolu nestáli.

4. Ve čtvrtek přišel první zvrat, prohlásil, že má ji rád,
a ona špitla do ticha, že na ni moc pospíchá.

R:Semafor popásá...

5. V pátek to vzal útokem, jak tak šli krok za krokem,
přesně v šestnáct dvacet pět, zavadil loktem o loket.

6. V sobotu ji chyt za ruku, hlavou jí kmitlo je to tu,
a jak hodiny běžely, drželi se, drželi.

R:Semafor popásá...

7. V neděli už věděli, že jsou možná dospělí,
a tak při sedmém, pokusu dal jí pusu na pusu.

8. A zas přišlo pondělí, příšerně se styděli
/: a tak oba dělali, jako by se neznali. :/

Velrybářská výprava

Pacifik

C F G7 C

1.Jednou plác' mě přes rameno Johnny zvanej Knecht:

Ami Dmi G7 C

"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"

F G7 C

Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:

Ami Dmi G7 C

"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

C F G7 C

R:/: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,

Ami Dmi G7 C

protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :/

2.Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.

R:Výprava...

3.Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženských mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.

R:Výprava...

4.Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:Výprava...

5.Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi.
Z paluby pak slaněj vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:Výprava...

Vichřice P.

Nezmaří

G

1.Tady mě máš, taková jsem,

D **C** **G**

tak se s tím smiř a zahod' ranec iluzí,

tady mě máš, tak si mě vem,

D **C** **G**

a dej si pozor, možná tě to zamrzí.

D **Emi**

R1:Já nejsem pláž, ale ani skála,

D **Ami** **G**

rodokmen můj začíná vichřicí,

D **Emi**

tys ještě snil, já už tu stála,

F **C** **G**

vítr ve vlasech a oči dychtící.

2.Málo mě znáš, jsem jak zlej sen,

a možná bude líp, když půjdeš o dům dál,

tak proč se ptáš, jaký byl den,

když teď je noc a já už rozepínám šál.

R2:Už tisíc let trofeje sbírám

a sbírku mou mi bouře rozmetá,

svý tělo zničím, to nepopíram,

a svobodná duše s větrem odlétá.

R1:Já nejsem pláž...

3.Tak to jsem já, ty už máš strach,

tohle já poznám - koukní se mi do očí,

ale je pozdě, zvedá se prach,

obejmi mě a svět se s náma roztočí.

R3:Ztrácíme dech v labyrintu tónů

a smysly proplétaj' se hořkou závratí,

opadá rez na srdcích zvonů,

tahle noc už se ti nikdy nevrátí.

F **C** **G**

R1:Já nejsem pláž... + vítr ve vlasech a oči dychtící...

Vím, vím

Rangers / The New Christy Minstrels

C F

R1:Vím, vím, že cestou tou

C G

někam musím dále jít,

C F

vím, vím, že ani jednou

C G C

v životě nesmím milou zřít.

C Emi F C

1.Vše, co jsem měl, to jsem opustil

F G C G

jen proto, abych viděl světa kraj,

C Emi F C

zklamání větší jsem snad nezažil,

F G C

tak řekněte mi, kde najdu ráj.

R1:Vím, vím...

2.Skřítka, co jsem ho jak dítě znal,

toho o radu jsem požádal,

on mi na kolena přikázal

a tiše mi pak povídal:

R2:"Víš, víš, že cestou tou

někam musíš dále jít,

víš, víš, že ani jednou

v životě nesmíš milou zřít."

3.Zpátky chci k tomu, co jsem opustil,

ted' už jsem viděl světa kraj,

zklamání větší jsem snad nezažil,

ted' vím, vím, že doma je ráj.

R1:Vím, vím...

Vlaštovko let'

Jaromír Nohavica

C Ami

1. Vlaštovko, leť přes Čínskou zed',

Fmaj7 G

přes písek pouště Gobi,

C Ami

oblétni zem, přilet' až sem,

Fmaj7 G

jen at' se císař zlobí.

Emi Ami

Dnes v noci zdál se mi sen,

Fmaj7 G

že ti zrní nasypal Ludvík van Beethoven,

C Ami Fmaj7 G7 C

vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

2. Zeptej se ryb, kde je jím líp,

zeptej se plameňáků,

kdo závidí, nic nevidí

z té krásy zpod oblaků.

Až spatříš nad sebou stín,

věz, že ti mává sám pan Jurij Gagarin,

vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'.

3. Vlaštovko, leť rychle a ted',

nesu tři zlaté groše,

první je můj, druhý je tvůj,

třetí pro světlonoše.

Až budeš unavená,

pírka ti pofouká Máří Magdaléna,

C Ami Fmaj7 G

vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'

C Ami Fmaj7 G C

vlaštovko, leť, nás, chudé, ved'...

Vločky

Nedvědi

E

1. Z vlčích máků a ze sedmikrásek

C#mi

jaro mává na první vlak,

F#mi

otvírá bránu, zima byla tak dlouhá,

A

H

čekal jsi, říkals': "až pak."

2. Až z okapů dolů spadne poslední sníh,

až řeka splavízlámanej led,

až vyrazí tráva v pražcích na nádražích,

první jarní ruku semafor zved'.

F#mi

R: Ještě je mráz a v noci studí tě, když nemůžeš spát,

C#mi

C#mi/H

C#mi/A

pár vloček zas spadne ti do očí a donutí vstát

F#mi

G#7

C#mi

a sbírat větve s jehličím a přikrejt ten tvůj promrzlej dům.

3. Slovo je lék, když v písničce zní

sborem v kruhu kamarádů,

až do rána budou zpívat, smát se a snít,

kameny házet řece do proudů.

R: Ještě je mráz... 2x

Voda voděnka

Jaroslav Uhlíř, Zdeněk Svěrák

A E F#mi A D A E

1. Voda, voděnka hladí oblázky,

A

takové je pohlazení,

D Hmi A E A

takové je pohlazení od lásky,

A

takové je pohlazení,

D H A E A

takové je pohlazení od lásky.

2. Větře, větříčku, běžíš po poli,

/: pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí. :/

3. Petře, Petříčku, chlapče rozmilý,

/: my bychom se k sobě tolík hodili. :/

4. Když se dvě srdce šťastně potkají,

/: na voděnce chladné ledy pukají. :/

5. Kdo se té vody jednou napije,

/: ten své srdce neuhlídá, ztratí je. :/

6. Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý,

/: co bychom se o samotě trápili. :/

Vodácká holka

Hop Trop

D Emi G A

1.Když vlny se valí a peřeje řvou

D Emi G A

a šutry z nich civí jak sůvy,

D Emi G A

lod' praská a umrlčí zvon bije tmou,

D Emi A D

tak řekni, kdo pomoc ti umí.

Hmi F#mi G D

*:Kdo pádlem jen kmitne a převrátí lod',

Hmi F#mi A D

pak ječí jak staženej z kůže,

Hmi F#mi G D

že ty jseš ta atrapa, ty jseš ten cvok,

E A

co za každý cvaknutí může.

2.Je pěkná jak ráno a voní jak les,

když na dřevo u ohně hrává,

je zrádná jak kočka a věrná jak pes,

ta holka, co při tobě spává.

G Hmi A D

R:Tu vodáckou holku si navěky nech,

G Hmi A D

netop ji, nezaháněj,

Emi Hmi F#mi Hmi

svou víru, svou sílu, svý štěstí i pech,

Emi D E A

svý strachy, svý prachy, svůj poslední dech

D Emi A

jí poctivě odevzdávej

D Emi G A D

a lásku za lásku dávej.

3.Kdo připálí rejži a přesolí čaj,

kdo sůl nechá v posledním kempu,

kdo ráj změní v peklo a peklo zas v ráj,

kdo zná všechny písničky trempů.

*:Kdo přeje ti štěstí a kope ti hrob,

kdo sladce hned šeptá, hned vříská,

a koho bys roztrh' a praštíl a kop'

a po kom se celej den stýská.

4.Až vlasy nám odbarví nebeskej král
a vrásky nám počmáraj' kůži,
svý holce dej pusu a řekni: "jdem dál"
a na pádlo polož jí růži.

R:Tu vodáckou holku...

Vojín XY hlásí příchod

Katapult

G D

1.Ospalá vrátnice

F C

na polici poslední dva klíče

Ami F

v skleněné vitrínce

D D

se smutně krčí pro turisty kýče

2.Vrzavé schodiště

ošlapané snad miliony kroků

kráčíte nejistě

vnímáš jen křivku jejich boků

3.Manželský posteles

a vycházková uniforma v skříni

zelená košile

ty zatím dumáš o svatební síni

4.Hodinky na ruce

které tvůj čas tak neúprosně měří

kdy sáhneš po klíce

těch oprýskaných hotelových dveří

5.Kdy vstaneš z posteles

a městem v předpisovém saku

vůbec ne vesele

jí budeš doprovázet k poslednímu vlaku

6.Kdy ještě ucítíš

naposled ve tvých její teplé dlaně

zašeptáš tiše: piš

a její pusa bude chutnat slaně

7.Kdy trochu zklamaně

a smutně projdeš pod nápisem "východ"

kdy řekneš na bráně:

vojín XY vám hlásí příchod...

Vracecí kocour

Greenhorns / Harry S. Miller, Jan Vyčítal

G

D7

G

1.Starej farmář Johnson měl velký trápení

C

D7

G

s tím kocourem žluťákem co chodil k stavení

C

G

Emi

od rána až do večera samý trampoty

G

D7

G

a moc ho žralo, že mu kocour chcával na boty.

2.Nejdřív doufal, že se kocour časem zatoulá dal ho paní, co má ráda v troubě kocoura věřil, že snad konečně teď nalezne svůj klid hůře snad už nemůže se osud okotit.

G

D7

R:Nazítří už v pět kocour byl zas zpět

G

na práh si sed', ocas opřenej o zed'

Ami

všechno přežil, jen fousy ježil

D7

G

kdo myslel si, že už je v pánu ten se splet'.

3.V strašný hrůze co zas kocour ještě natropí dal klukovi dolar, at' ho v pytlí utopí byl z toho však nakonec jen převrženej člun za dva týdny kluka teprv vylovili z vln.

R:Nazítří už v pět...

4.Soused nabíd', že ho picne tak jak zajíce dynamit a štěrk ládoval do brokovnice děsná pecka rozlehla se krajem do dálí kousky lovce po lesích pak dva dny hledali.

R:Nazítří už v pět...

5.Do bedničky od bánánů dali ho a pak vhodili ji na vozovku před rozjetej truck málokdo ví dodnes jak se tenkrát mohl stát hromadnej střet na dálnici jednašedesát.

R:Nazítří už v pět...

6.Tam na mysu Canaveral kocour prokletý vpašovanéj byl do startující rakety pak si všichni oddechli, už je to za námi další den jim kocour ale volal z Miami. + R: Nazítří už v pět...

Všechn vandráků múza

Pavel Lohonka Žalman

G Fmaj7 G

1. Přišla k nám znenadání, hubená až hrůza,

Fmaj7 G Fmaj7 G

a řekla, že je múza všech vandráků z Čech,

Fmaj7 G

to nebyl hřich po nocích, než po kytaře sáhla,

Fmaj7 G Fmaj7 G

tak nám chleba kradla a čmárala po zdech.

Emi D G C G

R:Haleluja, zavírá se brána,

C G

my zpívat chcem do rána,

C G

než napadá sníh,

Emi D G C G

haleluja, kteroupak si dáme,

C G

než skončíme s ránem

C G

na hřbitově obutých.

2. Na Moravě z demížónu dobré víno pila,

pak mezi námi žila spoustu hezkejch dní,

až jeden pán v limuzíně začal po ní toužit,

budeš mi, holka, sloužit, a oženil se s ní.

R:Haleluja...

3. Každou noc po milování skládala mu hity

a kašlala na city, na obyčejnej lid,

za pár dní tahle múza, dneska služka Mici

skončila na ulici a pod mostem má byt.

R:Haleluja...

G Fmaj7 G

*:Vratťte nám, vratťte nám tu všech vandráků múzu,

Fmaj7 G Fmaj7 G

má roztrhanou blůzu, hm hm hm...

Za svou pravdou stát

Spirituál kvintet / Florence Reece

Ami

G

Ami

1.Máš všechny trumfy mládí a ruce čistý máš,

Dmi

Ami

E7

Ami

jen na tobě teď záleží, na jakou hru se dáš.

Ami

E7

Ami

R:/: Musíš za svou pravdou stát, musíš za svou pravdou stát. :/

2.Už víš, kolik co stojí, už víš, co bys' rád měl,
už ocenil jsi kompromis a párkrt zapomněl.

R:/: Že máš za svou pravdou stát. :/ :/

3.Už nejsi žádný elév, co prvně do hry vpad,
už víš, jak s králem ustoupit a jak s ním dávat mat.

R:/: Takhle za svou pravdou stát. :/ :/

4.Ted' přichází tvá chvíle, ted' nahrává ti čas,
tvůj sok poslušně neuhnul - a ty mu zlámeš vaz!

R:/: Neměl za svou pravdou stát. :/ :/

5.Tvůj potomek ctí tátu, ty vstěpuješ mu rád
to heslo, které dobře znáš z dob, kdy jsi býval mlád.

6.=1.

R:/: Musíš za svou pravdou stát. :/ :/

Zafúkané

Vlasta Redl

Ami Asus2 Ami Asus2 Ami C G Ami

1.Větr sněh zanesl z hore do polí, já jdu přes kopce přes údolí,
C G C F C E Ami
idu k tvej dědině zatúlanej, cestičky sněhem sú zafúkané.

Ami C G C F C Dmi E

R:Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané,

Ami C G C F Dmi E Ami

zafúkané, zafúkané, kolem mňa všecko je zafúkané.

2.Už vašu chalupu z dálky vidím, srdce sa ozvalo, bít ho slyším.
Snad jenom pár kroků mi zostává a budu u tvého okénka stát.

R:/: Ale zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané. :/

3.Od tvého okna sa smutný vracám, závějó zpátky dom cestu hledám.
Spadl sněh na srdce zatúlané, aj na mé stopě sú zafúkané.

R:/: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :/

Zahrada ticha

Pavel Roth

D **Emi**

1.Je tam brána zdobená, cestu otevírá,

C **G** **D**

zahradu zelenou, všechno připomíná.

2.Jako dým závojů, mlhou upředených,
vstupuješ do ticha, cestou vyvolených.

3.Je to březový háj, je to borový les,
je to anglický park, je to hluboký vřes.

4.Je to samota dnů, kdy jsi pomalu zrál,
v zahradě zelený, kde sis za dětství hrál.

5.Kolik chceš, kolik máš očí otevřených,
tam venku za branou, leží studený sníh.

6.Z počátku uslyšíš, vítr a ptačí hlas,
v zahradě zelený, přejdou do ticha zas.

7.Světlo připomíná, rána slunečných dnů,
v zahradě zelený, v zahradě beze snů.

8.Uprostřed závratí, sluncem prosvícených,
vstupuješ do ticha cestou vyvolených.

9.Na na ná...

Zachraňte koně

Kamelot

Emi

Ami7

1.Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,

C

D

G C H7

věř mi, koně pláčou, povídám,

Emi

Ami7

to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly

C

H7

Emi

hejna kohoutů, a bůhví kam.

G

Hmi

C

R:Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G

Hmi

C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

Ami

C

než přišla chvíle, kdy hřívy bílé

Ami

H7 (D7)

pročesal plamen, spálil na troud.

2.Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,

já viděl, jak to hřibě umírá,

klisna u něj a smuteční děj se odbývá,

jak tiše pláče, oči přivírá.

R:Zachraňte koně...

G

Hmi

C

R:Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

G

Hmi

C

žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,

G

Hmi

C

zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,

Emi

zachraňte koně...

Zatančí

Jaromír Nohavica

*:**Emi G D Emi G D Emi G D Emi G D Emi**

Emi G D Emi

1. Zatančí, má milá, zatančí pro mé oči,

G D Emi

zatančí a vtekni nůž do mých zad,

G D Emi

ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,

G D Emi

ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

Emi G D Emi

R: Zatančí, jako se okolo ohně tančí,

G D Emi

zatančí jako na vodě lod'

G D Emi

zatančí jako to slunce mezi pomeranči,

G D Emi

zatančí, a pak ke mně pojď.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
polož dlaň nestoudně na moji hrud',
obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
obejmi je pevně a mojí bud'.

R: Zatančí...

*:

—

3. Nový den, než začne, má milá, nežli začne,
nový den, než začne, nasyť můj hlad,
zatančí, má milá, pro moje oči lačné,
zatančí a já budu ti hrát.

R: Zatančí...

*:

—

R: Zatančí...

Zatímco se koupeš

Jaromír Nohavica

Hmi D

1. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

G A7 D

na největší loupež ve mně se střádá,

Gdim Hmi

tak, jako se dáváš vodě,

Fdim A7

vezmu si tě já, já - zloděj.

2. Už v tom vážně plavu, za stěnu z umakartu

piju druhou kávu a kouřím třetí spartu

a za velmi tenkou stěnu

slyším, jak se mydlíš pěnou.

D G D

R: Nechej vodu vodou, jen ať si klidně teče,

Emi G D

chápej, že touha je touha a čas se pomalu vleče,

Emi G D

cigaretu hasne, káva stydne, krev se pění,

Emi7 G D

bylo by to krásné, kdyby srdce bylo klidné, ale ono není.

3. Zatímco se koupeš, umýváš si záda,

svět se se mnou houpe, všechno mi z rukou padá,

a až budeš stát na prahu,

všechny peníze dal bych za odvahu.

Emi A D Emi A D

R: Nechej vodu vodou... + zatímco se koupeš, zatímco se koupeš...

Zátoka

Greenhorns / tradicionál

C G7 C

1. V zátoce naší je celej den stín,

Ami C

dneska je tichá, to já dobře vím,

Ami C

kdy ten stín zmizí i z duše mojí,

F C F C

za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na oheň dal,

i kdyby nocí překrásně hřál,

já nespím, to víš, tak jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci bral?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,

v sedle zas musím celej den být,

proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejden už sháním a nemůžu spát

4. Zítra se vrátím na jižní díl,

v zátoce naší, tam bude můj cíl,

vítr se zdvihá a měsíc je blíž,

zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zatracenej život

Greenhorns / Hank Riddle

C

F C

1.To bylo v Dakotě po vejplatě,

G

whisky jsem tam pašoval,

C

F

C

a že jsem byl sám jako kůl v plotě,

G C

s holkou jsem tam špásoval.

2.Šel jsem s ní nocí, kudy vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnal.

C F C

R:Povídám: "jupí, čerte, jdi radší dál,"

G

pak jsem ho za rohy vzal,

C F C

udělal přemet a jako tur řval,

G C

do dálí upaloval.

3.To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny svý prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.

4.Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,
než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.

R:Povídám...

5.Jó, rychle oplácí tenhle ten svět,
než bys napočítal pět,
ďálovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.

6.Jak se tak kolibám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětřil jsem neštěstí.

R:Povídá: "jupí, čerte, jdi radší dál,"
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval, do dálí upaloval.

Země vzdálená

Ivan Hlas, Michal Pavláček

A

E

1. Smutnej déšť a město v kouři,

Hmi

ticho, prázdnnej krám,

F#mi

E

H

noční můry pijou silnej čaj.

Smutnej déšť, oči mhouříš,

už v nich nejsem sám,

ještě málo žijou, když se ptaj.

A

E

Hmi

R: Znám tě mnohem víc, země vzdálená,

F#mi

E

H

spát s tajemnou závratí.

2. Roky ztratí sílu,

když ti dál šeptám:

"While my guitar gently weeps."

Pod správnou hvězdou

v malým ráji chtěl jsem říct:

"Stil my guitar gently weeps."

G

D

*: Den chová stín v záclonách,

A

E

toulavejch pár koček strach,

G

D

sen ti skrývá na víckách,

A

že jsi mou.

G

D

Bláznům se jen může smát,

A

E

když nám ráno dává mat,

G

D

chtěl jsem dál jen poslouchat,

E

F#

že jsi má, že jsi má.

H

F#

C#mi

R:/: Znám tě mnohem víc, země vzdálená,

G#mi

F#

C#

spát s tajemnou závratí. :/

Ze všech chlapů nejšťastnější chlap

Miky Ryvola

Dmi

Ami

*:To znám, to dobře znám, znám, znám,

E7

Ami

na kolejích nejsem nikdy sám.

Ami

1.Shejbni hlavu, kamaráde, tunel před námi,

Dmi

veksle tlučou, píšťaly řvou, zvonce vyzvání,

E7

v boudě dobrej mašinfíra není žádnej srb,

Ami

Dmi

E7

Ami

i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,

E

E7

Ami

jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

2.Když z komína vod mašiny letí černej dým,

na tom světě jenom jednu věc na tuty vím,

na tom světě širokým věc jednu jistou mám,

na kolejích chudej hobo není nikdy sám,

jés, chudej hobo není nikdy sám.

Dmi

Ami

R:To znám, to dobře znám, znám, znám,

E7

Ami

na kolejích nejsem nikdy sám, sám, sám,

Dmi

Ami

to znám, to dobře znám, znám, znám,

E7

Ami

na kolejích nejsem nikdy sám.

3.Za zádama Frisco, semafor je zelenej,

vlak to žene do tmy jako bejček splašenej,

radujte se, občánkové, hoboies jedou k vám,

na kolejích chudej hobo není nikdy sám,

jó, chudej hobo není nikdy sám.

4.Pod zádama uhlí mám a deku děravou,

místo lampy večerní jen hvězdy nad hlavou,

navečer jsem do vagónu zalez' jako krab,

i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,

jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

R:To znám...

5.Viděl jsem ji u pangejtu vedle dráhy stát,
usmála se, zamávala, z vagónu jsem spad',
 jářku: hallo! Sklopí voči, udělá to "klap",
 i v tom dešti sazí jsem ten nejšťastnější chlap,
 jó, ze všech chlapů nejšťastnější chlap.

6.=2.

R:To znám...

Zelené pláně

Spirituál kvintet / The Brothers Four

Ami Dmi Ami E

1.Tam, kde zem duní kopyty stád,

Ami F C G

znám plno vůní, co dejchám je tak rád,

F G C A7

čpí tam pot koní a voní tymián,

Dmi G C E

kouř obzor cloní, jak dolinou je hnán,

Ami Dmi Ami E Ami

rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2.Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal,
 já měl svou milou a moc jsem o ni stál,
 až přišlo psaní, atď na ni nečekám,
 prý k čemu lhaní, a tak jsem zůstal sám,
 sám znenadání v tý pláni zelený.

F G C

R:Dál čistím chlív a lovím v ořeší,

Ami F G C

jenom jako dřív mě žití netěší,

Ami Dmi

když hlídám stáj a slyším vítr dout,

Ami Dmi E

prosím, atď jí poví, že mám v srdeci troud.

3.Kdo ví, až se doví z větrnejch stran,
 dál že jen pro ni tu voní tymián,
 vlak hned ten ranní ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží
 sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Zítra ráno v pět

Jaromír Nohavica

Ami **C**

1.Až mě zítra ráno v pět ke zdi postaví,

F **G7** **C** **A7**

ještě si naposled dám vodku na zdraví,

Dmi **G7** **C** **C/H** **Ami**

z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe,

Dmi **E7** **Ami** **A7** **Dmi** **G** **C** **Ami**

a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,

Dmi **E7** **Ami**

a pak vzpomenu si na tebe.

2.Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,

řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,

že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju

a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,

a co jsem si nadrobil, si i vypiju.

3.Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",

škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,

ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,

že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,

že tě, lásko, nechávám, na zemi.

4.Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát

a seno obracet, já u zdi budu stát,

tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,

prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,

na mě nezapomeň a žij...

Zrcadlo

Olympic

C G C G C G C G

1. Na svůj obraz se dívám, soudím, že ránu mám,

C G C G C G C

píšeň o tváři zpívám a jak se tak dívám, už se nepoznám.

F C G

Ja-á-á-á už dvanáct dní svůj obraz nevšední,

F G

Sledují po ránu, stojí to za, no za ránu.

C G C G C G C

R:/: Tap tap... :/

2. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,

chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám.

Da-á-ám si kafe do jedu a klapky na očí,

a nohy do ledu, snad se to no, no otočí.

R:Tap tap...

Rec:Najmu muže, raději několik s vlastním krompáčem

Značka: Střepy přinášejí štěstí.

3. Nad svým obrazem zoufám, slzy ve vočích mám,

chvíli si rozbít ho troufám a chvíli zas doufám, že kazí ho rám.

Ja-á-á-á sním doma o tváři, co dívkám zazáří,

a nechci zrcadlo, teď mě to po, no popadlo.

R:Tap tap...

Zvláštní rána

Nezmaři / Jim Croce

Amaj7 C#mi

1.Když je půlnoc vzpomínkou,

Hmi E7

k ránu už jen chvíle zbývá,

Amaj7 C#mi

najednou se nechce spát

Hmi E7

a s divnou lehkostí se zpívá.

D G#7 C#7 F#mi D

R:Vsichni, kteří ve svý krvi stejnej bacil maj',

A E D A

tak se v těchhle zvláštních ránech potkávaj'.

2.Víno zvláštní kouzlo má,

v duších přehrady se hroutí,

pak se snadno vzpomíná

na zámek z vrbovýho proutí.

R:Vsichni, kteří...

3.A když za oknem je den,

lampy dohasínaj',

barman dávno šel už spát,

venku ptáci forte zpívaj'.

R:Vsichni, kteří...

Zvláštní znamení touha

Miky Ryvola

Ami

Dmi7

1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedých mraků

E7

Ami

mlčenlivej zástup kamarádů,

Dmi7

siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů

G

C

bíží se s duněním vodopádu.

A

Dmi G

C

Táhnou krajinou strží a tůní, muži z Shakespearových sonetů,

Ami

Dmi6 Ami

E7

Ami

postavy divnejch tvarů a vůní, přízraky červenejch baretů.

C

Emi Ami

E

R: Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,

F

Dmi

A

dálka ruku ti podá, chleba a sůl,

C

Emi Ami

E

zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,

F

Dmi

A

obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.

2. Do šedivejch dnů a roků duní rytmus těžkejch kroků,

vichřice a sníh je doprovází,

maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly
úbočíma našich hor a strání.

Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

R: Zvláštní znamení woodcraft...

Žába

Pavlína Jíšová
CAPO IV

C Ami D G C Ami D G C Ami D G C Ami Emi D

G D Emi C G D Emi C

1. Řekla jsem jednou, bylo to na svatého Valentina,

G D Emi C G D Emi C

vezmi mě s sebou do noci, kdy se vůbec neusíná.

Emi D G C Ami Emi D

Dal jsem ti papírový lampión a pak jsem už ztratil i hlas,

Emi D G C Ami D

na věži za kostelem zazněl zvon a čas míjel nás.

C Ami D G

R: Pojď se mnou na Černou věž říkat ámen,

C Ami D G

najdeme u Samsona bludný kámen,

C Ami D G

pod střechou na klášeře sedí žába,

C Ami Emi D

až spadne konec světa měl by být.

2. Ted' už jsem velká, mám staré dvojkolo a můžeme jet,
co takhle Třeboň, pojedem' okolo ať vidíme Svět.

Rozsvítím papírový lampión a pak možná ztratím i hlas,
na věži za kostelem zazní zvon a čas bude v nás.

C D C D

R: Pojď se mnou na Černou věž... +

Emi D G C Ami Emi D

Rozsvítím papírový lampión a pak možná ztratím i hlas,

Emi D G C Ami D

na věži za kostelem zazní zvon a čas bude v nás.

R:/: Pojď se mnou na Černou věž říkat ámen,

najdeme u Samsona bludný kámen,

pod střechou na klášeře sedí žába,

nespadne, zaručeně nás má ráda... :/ (to fade out)

Žádná jiná

Vojta Kidák Tomáško

E H7 E

1. Žádná jiná a já jich tolik znal,

E A E

žádné jiné proč bych se ti nepřiznal,

E A E

žádnou jinou a na to ti přísahám,

H7 E

jenom se div já nikdy dřív neměl jsem rád.

2. Žádná jiná neměla tolik vad,

žádné jiné jsem neprosil tolikrát,

žádnou jinou a na to ti přísahám,

Jenom se div, já nikdy dřív, neměl jsem rád.

H7 A

R:Mnohem víc teď už znám, přesto stále se znovu ptám

E H7

kolikrát, bože kolikrát sedmým sluncem už západ vzplál,

A E

stejně příkrá a stejně zlá.

E H7 E

Snad svou příští písni srdce tvé trochu obměkčím.

3. Žádná jiná mě nestála tolik sil,

žádné jiné já růže nenosil,

žádnou jinou a na to ti přísahám,

Jenom se div, já nikdy dřív, neměl jsem rád.

R:Mnohem víc teď už znám...

Želva

Olympic

D G D G

1. Ne moc snadno se želva po dně honí,

D G D

velmi radno je plavat na dno za ní,

A Hmi

potom počkej, až se zeptá na to, co tě v mozku lechtá,

D G D G

nic se neboj a vem si něco od ní.

2.Abych zabil dvě mouchy jednou ranou,

želví nervy od želvy schovám stranou,

jednu kád' tam dám pro sebe a pak aspoň pět pro tebe,

víš, má drahá, a zbytek je pod vanou.

D A G D A G D

R: Když si někdo pozor nedá, jak se vlastně želva hledá,

G A G A

ona ho na něco nachytá, i když si to pozdějc vyčítá.

3. Ne moc lehce se želya po dně honí.

ten, kdo nechce, tak brzy slzy roní.

jeho úsměv se vytratí, a to se mu nevyplatí,

má se nebát želev a spousty vodní.

R:Když si někdo pozor nedá...

Žízeň

Spirituál kvintet / tradicionál

C

Fmaj7 G C

1.Když kapky deště buší na rozpálenou zem,

Fmaj7 C

já toužím celou duši dát živou vodu všem,

Fmaj7 G C

už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,

Fmaj7 C

však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7

R:Já mám žízeň, věčnou žízeň,

F C

stačí říct, kde najdu vláhu

F C G

a zchladím žáhu pálivou,

C C7

ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,

F C

stačí říct, kde najdu vláhu,

F C F C F C F C

a zmizí žízeň, žízeň, žízeň, žízeň.

2.Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,

však musíš zadní vrátku nechat zavřená,

mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,

vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:Já mám žízeň...

3.Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,

tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,

ten pramen vody živé má v sobě každý z nás

a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:Já mám žízeň...